

ምዕራፍ ስምንት

መጠራጠር

አንድ ጊዜ ጌታ የሱስ አቋራጭ መንገድ እንዲሆንለት ይመስለኛል በገሌላ ባህር ላይ በአግሩ መሄድ አስፈለገው። በዚህ ጉዞው ላይ እንዳለ ደቀ መዛሙርቱ በጀልባ ሆነው የሚሄዱበት ቦታ ደረሰ። ደቀ መዛሙርቱ ግን እርሱን በውኃ ላይ ሲራመድ ሲያዩ በጣም ተደናገጡ። ምትሐት ያዩ መሰላቸው፤ ጌታ ግን እርሱ እንደሆነ አረጋግጠላቸው። በዚህ ጊዜ ነው ቀልጣፋውና ችኩሉ ጴጥሮስ

“ ጌታ ሆይ አንተ ከሆንህስ በውኃው ላይ እየተራመድሁ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ” ማቴዎስ 14፡28 አለ።

ጌታ ጴጥሮስን ሲጠራው ጴጥሮስ ወጥቶ በውኃው ላይ መሔድ ጀመረ። ግን ወዲያው ሰብአዊ አሳብ የገባበት ይመስላል፤ የሚያደርገውን ነገር ማድረጉን ማመን ያቃተው ይመስላል፤ ስለዚህ መስጠም ጀመረ።

ለቅፅበትም ቢሆን ጴጥሮስ እይኑን በክርስቶስ ላይ በማድረግ ማድረግ የማንችለውን ነገር እንዴት ማድረግ እንደምንችል አሳየን። በሚቀጥለው ቅጽበት ደግሞ ተቃራኒውን ድርጊት አሳየን፤ አይናችንን ከክርስቶስ ላይ ካነሳን የማይቻለውን ነገር ማድረግ አለመቻላችንን አሳየን። ጌታ የሱስ ስለተሳካው የጴጥሮስ ልምምድ ምንም አላለም፤ መስጠም ሲጀምር ግን እጁን ይዞ አዳነውና

“ ... ለምን ተጠራጠርህ?” ማቴዎስ 14፡31 አለው።

ስለ መጠራጠር ማስተማር ቀላል አይደለም፤ ስለዚህ ነው ራሱን የቻለ ምዕራፍ የተሰጠው። አስቲ እንደ ልማዳችን ቃሉን በመተርጎም ይህንን ምዕራፍ እንጀምር። በአማርኛ መጠራጠር የሚለው ቃል በእንግሊዝኛው (doubt) የሚለው ሲሆን የመጣው ዲስታዝ (Distazo) ከሚለው የግሪክ ቃል ነው። ዲስታዝ አስገራሚ ቃል ነው። ቃሉ በገጹ ሲታይ ‘እግርን ከፍቶ ፀቆም’ ማለት ነው። የሚያዳልጥ ቦታ ላይ እግራችንን ከፍታን ሚዛናችንን ለመጠበቅ ስንሞክር ያለውን ሁኔታ

ይገልጻል። ጴጥሮስ በአሳባችሁ ይታያችኋል? ውኃው ላይ በሁለት አሳብ ተከፋፍሎ አግሩን እንፈራጦ በአንድ በኩል ቁልቁል እየሰመጠ ሲሄድ፣ መጠራጠር ልክ እንደ ጴጥሮስ አኛንም “ሊሸከምህ የማይችል ውሀ ላይ ነው እኮ የቆምከው” ይለናል፤ ከዚያ አሳባችን መከፋፈል ይጀምራል። ጴጥሮስ አግሩ ብቻ ሳይሆን አሳቡም ነበር የተከፋፈለው። ስለሆነም ጌታ አድርግ ያለውን ማድረግ አልቻለም፤ አንድ አግሩ ና ብሎ በጠራው በጌታ ትእዛዝ ላይ ሲቆም፣ ሌላው አግሩ ደግሞ ‘የምታደርገው ለሰው የማይቻል ነገር ነው’ በሚለው አሳብ ላይ ቆመ መስመጥም ጀመረ። በጌታ አስከገሰጽ ድረስ ውኃውን የአንፃራቀው ይመሰለናል።

ያዕቆብ በመልዕክቱ ስለ ተከፋፈለ አሳብ እንዲህ ብሎ ጽፏል፤

“ከአናንተ ማንም ጥበብ በጎድለው ሳይነቅፍ ብልግስና ለሁሉም የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን፣ ለአርሱም ይሰጠዋል። ዳሩ ግን ሳይጠራጠር በአምነት ይለምን። ምክንያቱም የሚጠራጠር ሰው በነፋስ እንደሚገፋና እንደሚናወጥ የባህር ማዕበል ነው። ያ ሰው ከጌታ አንዳች አገኛለሁ ብሎ አያስብ። አርሱ በሁለት አሳብ የተያዘና በመንገዱ ሁሉ የሚወለውል ነው” ያዕቆብ 1፡ 5-8።

ይህ ክፍል ትልት ማበረታቻና ማስጠንቀቂያም ይሰጣል። “ሳይነቅፍ ብልግስና የሚሰጠውን እግዚአብሔርን ይለምን” የሚያበረታታ ቃል ነው። ምክንያቱም “አርሱም ይሰጠዋል” ብሎ ነው የሚጨርሰው። በዚህ መጽሐፍ ምዕራፍ 1 እንዳየነው እግዚአብሔር ለልጆቹ መስጠት ደስ ይለዋል። ነገር ግን ምስጢር አለው፤ “ሳይጠራጠር በአምነት ይለምን”። ግን ያ የሚለምን ሰው በነፋስ እንደሚገፋና እንደሚናወጥ ማዕበል ከሆነ በሁለት አሳብ የተያዘ፣ የሚያወለውል ተብሎ ነው የተገለጸው። የያዕቆብ መልዕክት አጻጻፉ ደስ ይለናል፤ ቀጥተኛ ነው፤ ለጥያቄ ቦታ አይሰጥም፤ ማባበልና ማግባባትም አያውቅበትም። በዚህ ቦታ ላይ ስለ አምነት ሁለት ነጥቦች ያሳየናል።

ሀ. ያዕቆብ የሚለው ከእግዚአብሔር ለምንጠይቀው ነገር አሳባችንን መወሰን አለብን። በእርግጥ የምንጠይቀውን ነገር እንፈልግዋልን? አንዳንድ

ጊዜ ሰዎች በጣም ችኩሎች ስለሆንን የምንጠይቀውን ነገር አናውቅም። ሳናስብበት እንጠይቃለን፤ ያ የጠየቅነው ነገር ሌላ የሚያመጣው በጊዜው ያልታየን ጦስ እንዳለው ሳንመረምር፤ በሥጋ ግፊት፣ በአይን አምሮት፣ በአዕምሮ መስካሪነት፣ በሰሜት ቀስቃሽነት መለመን እንጀምራለን።

ይህ ሁኔታ አንዳንዶቻችን በየጊዜው፣ ሌሎቻችን ደግሞ አልፎ አልፎም ቢሆን በሕይወታችን የምናልፍበት ነው። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ይሄዳል ወይ የሚለው ጥያቄ ሁልጊዜ በአሳባችን ቀዳሚውን ቦታ መያዝ አለበት።

አብረን የምናገለግል አንድ የእግዚአብሔር ሰው ያጫወተኝ ታሪክ ሳስበው ያስቀናል። “ልጅ መውለድ አፈልጋለሁና አስቲ ለልጅ ጸልይልኝ” አለችኝ አለ እንዲት ሴት ጠጋ ብላ። ሊያገለግል ተጋብዞ የሄደበት ቦታ አገልግሎቱን ከመጨረሱ በፊት ጸሎት ለሚፈልጉ እየተጸለየ ነበር። “ባልሸም ካለ ጥሪውና አብሪ ልጸልይለችሁ ስለት ተቆጣችና ባል ትፈልጋለች ያለህ ማነው? አናንተ ሰባኪዎች ደግሞ የተጠየቃችሁትን ትታችሁ ያልተጠየቃችሁትን ትቀባጥራለችሁ ብላኝ ጥላኝ ሄደኝ” አለ። እንግዲህ ባል ለሌለት ሴት ልጅ ስጣት ብሎ መጸለይ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር ማስማማት ያስቸግራል፤ ተአምር መሥራት የማያስቸግረው እግዚአብሔር የጉዲፈቻ በር እንዲከፍት ካልሆነ በስተቀር።

አንዳንድ ደግሞ ስሜታችን ብቻውን ከፍ ይልና የሰድስት አመቱን ልጅ ጸሎት አይነት መጸለይ እንጀምራለን። የሰድስት አመት ልጆችን ሰንበት ትምህርት የሚያስተምረው አስተማሪ “ዛሬ የምንማረው ስለ ጸሎት ነው፤ እንዲያውም መማር ብቻ ሳይሆን ጸሎትን እንለማመዳለን” አላቸው ተማሪዎቹን፤ “ስለዚህ እንዲሆንላችሁ የምትፈልጉትን ነገር አስቡና እንጸልይበታለን” አላቸው። አንድ የሰድስት አመት ወጣት ታዲያ የጸሎት ጥያቄውን ሲያቀርብ “አያቴን ማግባት አፈልጋለሁ” አለ። አስተማሪውም ተገርሞ “ለምንድነው አያትህን የምታግባው?” ብሎ ቢጠይቀው “ሁል ጊዜ አብረን እንድንኖር” ብሎ መለሰ። እርግጠኛ ነኝ ብዙዎቻችን ይህንን

ወጣት የሚመስል ልጅ አናውቃለን። ጋብቻ በሚያሞላቅቅ አያት ተይዞ መቀማጠል በመሰለው ወጣት አንስቅ ይሆናል። አንዳንዴ ግን የአኛም ጥያቄ ከዚያ ብዙ የተሻለ አይደለም።

የጸሎት ነገር ምስጢር ሲሆንብን አግዚአብሔር ራሱን እንዲመራን መጠየቅ ጥሩ ነው። ለአንዳንዶቻችን ጸሎት ማለት ባማረና በተቀላጠፈ ቋንቋ መቅረብ ያለበት፣ በተወሰነ ቦታ በተወሰነ መንገድ ብቻ መሆን ያለበት ይመስለንና ከዚያ ካነሰ አግዚአብሔር ጋ የማይደርስ ወይም አግዚአብሔርን ደስ የማያሰኝ ይመስለናል። የአግዚአብሔር ቃል እንዴት መጻለይ እንደሚገባን እንደሚናወቅ የሚናገረው ለዚህ ነው። አንዳንዴ እንፈልጋለን ግን የምንፈልገውን አንኳን አናውቅም። የዚህ አይነት ሁኔታ አጋጥሟችሁ አያውቅም? ባለቤቱ ኤልሳቤጥ አርጉዝ የነበረች ጊዜ “ምግብ አፈልጋለሁ፣ መብላት የምፈልገውን ግን አላውቅም” ትለን ነበር። ታዲያ አኛም አንዳንዴ በውስጣችን የተረገዘ ነገር ስላለ ምን እንደምንፈልግ አናውቅም ግን ያቅበጠብጠናል።

ይህንን መጽሐፍ ከማዘጋጀቴ በፊት ብዙ የምጽልይባቸው ጉዳዮች ስለነበሩን አጽልይ ነበር። ሥራዬንና አገልግሎቴን በሚመለከት ግን ምን ብዬ እንደምለምን ሙሉ ለሙሉ አርግጠኛ አልነበርኩም። በውስጤ የሚያቅበጠብጠኝ ነገር እንዳለ አውቃልሁ፤ ግን ያ ነገር ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር።

ለ. ያዕቆብ ያስቀመጠው ሁለተኛው ነጥብ “በሁለት አሳብ የተያዘ የሚያወለወል” ነው የሚለው ነው። ከኢልሲ ጋር አንድ ጊዜ ለቫኬሽን ሼኑስ፣ ጣልያን ሄደን ነበር። ሼኑስ ለማታውቋት በውኃ መካከል ያለች ትንሽ ከተማ ስለሆነች በከተማዋ ውስጥ የሚደረገው ሁሉ የሚደረገው ውኃ ላይ ነው። በከተማዋ መኪና የለም። ጎንዳላ የሚባል የውኃ ላይ ታክሲ/ጀልባ ነው ወዲያ ወዲህ ለማለት የሚጠቀሙት። ሰዎች ታዲያ አንድ አግራቸውን ጀልባው ላይ አንድ አግራቸውን ደግሞ ወደ ጀልባው መረማመጃ እንዲሆን የተዘረጋው የአንጨት ርብራብ (deck) ላይ ያደርጉና ሚዛናቸውን

ጠብቀው ለመቆም ይሞክራሉ። ቀላል አይደለም፣ በዚያ ሁኔታ ሆነው እቃ አያቀብሏቸውም፣ ባጠግባቸውም ሲያልፉ እንዳይገፏቸው ተጠንቅቀው ነው። ምክንያቱም በትንሽ ነገር በሚቃወስ ሚዛን ላይ ነው የቆሙት። ያዕቆብ ‘በሁለት አሳብ የተያዘና የሚያወለወል’ ያለውን ስዕል ነው ሁኔታቸው የሚያሳየኝ።

አግዚአብሔር የሚያወለወል ሁኔታ ላይ ካለ ሰው ለቀረበ ጸሎት መልስ ሳይሰጥ ቢዘገይ፣ ምናልባት ቸርነቱ ግድብሎት ይሆናል። አንዳንዴ ለጥያቄው እነርሱ የፈለጉትን መልስ መስጠት፣ ሚዛናቸውን ስተው ተፍገምግመው እንዲወድቁ የሚያደርጋቸው ይሆናል። ለዚህ ነው ያዕቆብ “ያ ሰው ከጌታ አንዳች አገኛለሁ ብሎ አያሰብ” ያለው። እስቲ ይህንን ጥያቄ ለራሳችን በታማኝነት እንመልስ። ራሳችንን የምናውቀው በውኃ ላይ እንደሄደው ጴጥሮስ ሆነን ነው ወይስ መስጠም እንደጀመረው ጴጥሮስ? መስጠም እንደጀመረው ጴጥሮስ ከሆንን አሁንም ጌታ “ለምን ተጠራጠርክ?” ብሎ ይጠይቀናል፤ አስፈላጊም ጥያቄ ነው። ይህ ደግሞ የብዙዎቻችን ልምምድ ነው። ግን እንደዚያ መሆን የለበትም። ጌታ የሱስ በዚያ ቦታ ላይ የገበጸው የጴጥሮስን ስሜት ሳይሆን የጴጥሮስን ድርጊት ነበር። ይህ አሳብ ደግሞ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ቀጥሉን ወደምናየው ነጥባችን ያመጣናል።

1. መጠራጠር ስሜት አይደለም

ይህንን ነጥብ መገንዘብ ብቻ በዚህ መጽሐፍ ላይ ያወጣችሁትን የጊዜና የገንዘብ ተመን ይሸፍነዋል ብዬ አምናለሁ። መጠራጠር የሚሰማን ስሜት ቢመስለንም ያ አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱት ታላላቅ የአምነት ሰዎች ሳይቀሩ የጥርጥር ስሜት ያልነካው ሰው ያለ አይመስለኝም።

ስለ ስሜታዊነታችን (emotions) አግዚአብሔርን ማመስገን ያስፈልገናል። ስሜታዊነታችን እንደ ቀለማ ቀለም ነው። ቀለማ ቀለም ባይኖሩ የሕይወት ጣኦት ጨው የሌለው አልጫ ስለሚሆን ለዛ የለሽ ባዶ ይሆን ነበር። ሁሉ ነገር ነጭና ጥቁር ብቻ ቢሆን ኖሮ ይሰለች ነበር። ስሜታዊነታችንም ለሕይወት አስፈላጊ ነው። የሚያም

ሰሜት እንኳን ሳይቀር ለሕይወት ቅመም ነው። ጤንነትን የበለጠ ያጣፍጠዋል። ዛሬ 'ደስ የሚል ሰሜት' በተለይ በምዕራቡ አለም እንደ አምላክ የሚመለከበት ዘመን ላይ ነው ያለው። የሚያስወጣውን አውጥቶ፣ የሚያስከፍለውን ከፍሎ ሰው የጥቂት ጊዜ የደስታ ሰሜት ለማግኘት ይጋደላል። ቀደም ብለን ያየነው የአዲስ ዘመን (New Age) እንቅስቃሴ ብዙ ተቀባይነት ያገኘው 'ደስ የሚል ሰሜት' የሚባለውን ነገር በገፍ አቀርባለሁ በማለቱ ነው።

እኔም ጥሩ ሰሜት እንዲሰማኝ አወዳለሁ፤ ያንን መከላከል አይደለም። ጥሩ ሰሜት ግን የግሪክ ፈላስፋዎች ከዘመናት በፊት ለደስታ የሰጡትን ሐተታ ይከተላል። ስለ ደስታ ሲናገሩ፣ በቀጥታ የሚገኝ ነገር ሳይሆን ሌላ ነገር ለማድረግ በሚሆን ጥረት የሚገኝ የጎን ወጤት (byproduct) ነው። ቀደም ብለን እንዳየነው በንብረትና በገንዘብ መባረክ የራስን ነገር መስዋዕት ከማድረግ ጋር በተዘዋዋሪ መንገድ የተያያዘ እንደሆነ ማለት ነው። ጥሩ ሰሜትም የሌሎች ነገሮች ውጤት እንጂ አቅደንና ጥረንበት የምናግኘው አይደለም።

"አግዚአብሔር ጥሩ እንዲሰማኝ አይፈልግም እንዴ?"

"በደንብ ይፈልጋል እንጂ"

"ታዲያ ለምንድነው በቀጥታ ሄደን ጥሩ ሰሜትን የማንቀበለው?"

"ምክንያቱም እንደዚያ አይሠራም"

"ለምን?"

"እኔ እንጂ፣ መልሱን ሙሉ በሙሉ አለውቀውም።"

በእርግጥ ጥሩ ሰሜት ለምን በቀጥታ የሚገኝ ነገር እንዳልሆነ ቀላል መልስ የለኝም። ግን አውነት ነው፣ ጥሩ ሰሜት በቀጥታ አይገኝም። በደንብ ካሰባችሁበት ደግሞ ብዙዎቻችሁ ከኔ ጋር ተመሳሳይ የሆነ አመለካከት ላይ ትደርሳላችሁ። "አባዘህ ጌታ ሆይ ጥሩ ሰሜት ስጠኝ" ብላችሁ ሰንት ጊዜ ጸልያችኋል? እንደ ፍንጭ ግን ልሰጥ አችላለሁ፣ እምነት ከመጥፎም ሆነ ከጥሩ ሰሜት ጋር የተያያዘ አይደለም።

አግዚአብሔር በእርሱ ጌትነት ስር ለሕይወታችን አላፊዎችና ተቆጣጣሪዎች እንድንሆን ይፈልጋል። ሰሜታችን ግን ቀደም ብሎ እንዳየነው በእኛ ቁጥጥር

አይደለም። መደበር (depression) ደርሶባችሁ ያውቃል? ስለዚህ ምን እንደምል ይገባችኋል ማለት ነው። በውሳኔያችን መደበር እንፈልግም ብለን መነሳት የምንችል ቢሆን መልካም ነበር። ግን እንደዚያ አይሰራም። ከድብርት ወስጥ ለመውጣት ሌሎች ነገሮችን የማድረግ ውጤት ነው። እንዳንዶቹን ቀደም ብለን አይተናል። አግዚአብሔርን ማመስገን፣ ጠላትን መገሰጽ፣ ውስጣዊ ፈውስ ማግኘት፣ ግብረ ጉብነት የጎደላቸውን ነገሮች ከሕይወታችን ማውጣት፣ የበደሉንን ይቅር ማለት፣ ጠቃሚ ያልሆነ ግንኙነትን ማቋረጥ። ሂደቱ ረጂም ወይም አጭር ሊሆን ይችላል፤ እነኚህን ነገሮች በመለማመድ እንጂ "ከአሁን ጀምሮ መደበር አልፈልግም" በማለት ግን መውጣት አንችልም።

ታዲያ በእኛ ቁጥጥር ስር የሆነው ምንድነው? ፈቃድ ነው። ልክ እምነት ወሳኔ እንደሆነ ሁሉ መጠራጠርም ውሳኔ ነው። መጠራጠር የፈቃድ ጉዳይ ነው። ሰው ለመጠራጠር ይመርጣል። ጥርጥርን ተቀባይነት እንዲኖረው ለማድረግ ሌሎች ክፍሎቻችን ሁሉ ሊገፋፉን ይችላሉ። ሰሜታችን በሁኔታዎች ተማርኮ፣ አዕምሯችን ባገኘው አውቀት ተመርቶ፣ ጥርጣሬን ወደ አኛ ሊገፋፉ ይችላሉ። ነገር ግን መጠራጠር የፈቃድ ብቻ ድርጊት ነው። ደጋግሜ እንዳልኩት ሰሜታችን በቁጥጥራችን ስር አይደለም፤ ነገር ግን ሰሜታችን ፈቃዳችንን አስከብላለሁ የራሱን ፍላጎት እንዳያስደርገው መግታት አንችላለን።

2. አለማመን ሲዘረጋጋ

ባለቤቱ ኤልሳቤጥ የምታደርገው እንደ ነገር አለ። በተለይ ትልቅ የምንለውን የቤተሰብ ውሳኔ ለመወሰን ሰንነጋገር "አይሆንም አትበለኝ" ትላለች፤ ወይም "እምነት አፍራሽ የሆነ መልስ አትሰጠኝ" ትላለች። እምነቷን የሚያጠራጥር መልስ ከምስጢር ባልመልሰላት ትመርጣለች። ትክክል ነች፣ ምክንያቱም አለማመን የመዘረጋጋት ጠባይ አለው። አለማመን ሲዘረጋጋ ብዙ ነገሮችን ይሸፍናል። የአለማመን የመዘረጋጋት ችሎታ አስደናቂ ነው። "ለምን እንደሆነ አለውቅም ግን የሚሆን የሚሆን አይመስለኝም።" "እኔ መቼም ጠንቃቃ ነኝ፣ በድፍረት እንዲህ እንዲህ ይሆናል ወይም ይህን ይህን አድርግ ለማለት አልችልም" በቤተ ክርስቲያን ብዙ ልምምድ ያላቸው ሳይቆሩ የተሸፈኑበት የአለማመን መዘረጋጋት ነው።

አለማመን ሲዘረጋጋ ያለበት የሰው ብዙ ቦታ ስለሚደርስ፤ አለማመን መሆኑን እንዲያው ለይተን ማወቅ አንችልም። ግን ችግሩ ይህ የአለማመን መዘረጋጋት ስሜታችንን ይነካል፤ ሁኔታችንን እንዲለወጥ ያደርጋል፤ አስተያይቶችን ይማርካል። ይህ ሁሉ ይደማመርና ፈቃዳችንን ማግባባት ይጀምራል። ልብ አድርጎ የእግዚአብሔር ግብ ፈቃዳችንን ለመድረስ ነው። በዚያው መጠን የሰይጣንም ትኩረት ፈቃዳችን ላይ ነው። ውሳኔ ሰጪ እኛነታችንን ነው ሁለቱም ለመድረስ የሚሞክሩት።

‘ነገሩ የሚሳካ አይመስለኝም’ የሚለው አባባል ኃጢአት የሚሆንበት መንገድም አለ። ጌታ የሱስ በተራራው ሰብከቱ ላይ መጨነቅን ኃጢአት ብሎ ነው የጠቀሰው፤ ምክንያቱም የመጨነቅ መነሻው እግዚአብሔር አይችልም ወይም እግዚአብሔር ሃይለውም የሚል ውስጣዊ አስተሳሰብና ግምት ነው። አውቃለሁ እንዳንደቻቸን ከተፈጥሮአችን ለመጨነቅ የተሰራ ነን። የሌሎቻችን ደግሞ ከእንዳንደቻቸንም የባለ ነው። ማንነታችን (personality) የተለያየ ነው። የባህሪ ጎልዮ (Temperamental Theory) ሁለት አይነት ሰዎችን እንደሚከተለው ያወዳድራል፤ አስቲ እንየው።

የፍርድ ሰው

Judging Attitude

አስተዋይ ሰው

Perceiving Attitude

አከተመ/Settled

ገና/pending

ተወሰነ/decided

አብብ እየተሰበሰበ/gathering more data

ያለቀ/Fixed

መለወጥ የሚችል/Flexible

አስቀድሞ ጥለን/ planning ahead

በሂደት የሚለወጥ/Adapting

as you go

ሕይወትን መቆጣጠር/Running Life

ሕይወትን መልቀቅ/Letting

Life Happen

መደምደሚያ/Looking For Closure

ለአስተያየት ክፍት/Open to

Options

ውሳኔ ማድረግ/Decision-making

ተጨማሪ አብብ/Treasure

Hunting

ያለቀ ጥለን/Planned

መለወጥ የሚቻል/Open-ended

የተፈጸመ/Completed

በመካሄድ ላይ/Emerging

የተወሰነ/Decisive

በንድፍ ደረጃ/Tentative

ለዘቃ/Wrapping it up

ሳልታ የሚገባ/Something will

turn up

አስቸኳይ/Urgent

ጊዜ አለ/There's time

የመጨረሻ ቀን/Deadline

የመጨረሻ ቀን ለምን/Why deadline

ከእነዚህ ሁለት አመለካከቶች የትኛው ይመስለኝል የመጨነቅ አድሎ ከፍተኛ የፍርድ ሰው ነው። የፍርድ ሰው፣ ፍርሀት ያለው፣ በጣም ጠንቃቃ፣ ‘ለክፋ ቀን አስብ’ የሚል፣ ነው። እግዚአብሔር ይባርካቸው፣ እነርሱ የሀብረተሰብ የማእዘን ድንጋይ

ናቸው። ያለ እነርሱ ሀብረተሰብ መቆም አይቻልም። ሆኖም እንደ እነርሱ አይነት ሰዎች ናቸው ሳያውቁት በአለማችን መዘረጋጋት የሚሸፈኑት። የዚህ አይነት ሰዎች አላፊነትን ለመያዝ ብቃት ያላቸው ናቸው። በመንፈሳዊው መንገድ ግን አለማችን ጥንቃቄን መስሎ በሕይወታቸው እንዳይሰለጥን በየጊዜው ራሳቸውን መመርመር ይገባቸዋል። የድፍረት ኦርምጃ በፈቃዳቸው በመውሰድ የመጠራጠርን ገደል ማለፍ አለባቸው። እምነትም ጥንቃቄን የሚያልፍ ኃይል እንዳለው መገንዘብና መለማመድ ይገባቸዋል።

3. የእውነትና የውሸት ጥርጥር

ሰው ጥርጣሬውን መጋፈጥ ያለበት ጊዜ ይመጣል። ልዩነቱ ጥርጣሬውን እውነተኛ በሆነ መንገድ መጋፈጡ ወይም ማስመሰሉ ላይ ነው። ሐዋርያው ቶማስ በእውነተኛ መንገድ ጥርጣሬያቸውን ለተጋፈጡ ጥሩ ምሳሌ ነው። በሙሉ ልቡ ማመን ፈልጎልኝ፤ ነገር ግን እንደ ማረጋገጫ ካለገኝ ራሱን ወደ እምነት ማምጣት አቃተው። ጌታ የሱስ ቶማስን ስለጥርጣሬው አልቆጣውም ግን እንዲህ አለው።

“ጣትህን ወደዚህ አምጣ እጃቸንም ተመልከት አጅህን ዘርጋና በጎኔ አስገባ አትጠራጠር አመን” ዮሐንስ 20: 27።

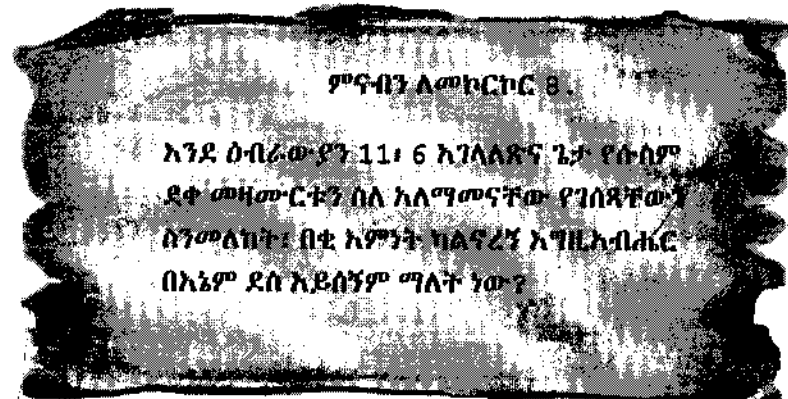
የዚህ አይነት ጥርጣሬ የሚያስቃይ ነው። ማመን እየፈለገ ፈቃዱ ግን በእውቀትና በስሜቱ የተጎተተበት ሰው ችግር ነው። ነገር ግን እውነተኛ በሆነ ጥረትና ፍላጎት የሆነውን እግዚአብሔር በቸርነቱና በምህረቱ እንደሚገናኘው አምናለሁ።

የውሸት መጠራጠር ማለት ለማመን ምንም አቅድ የሌለው ሰው መጠራጠር ነው። የዚህ ሰው መጠራጠር ከማመን ይልቅ ወደ ክህደት የሚያጋድል ስለሆነ፤ ምንም ያህል ማረጋገጫ ቢሰጠውም ያ አይነቱ ተጠራጣሪ ሁልጊዜ ለመጠራጠር ሌላ ምክንያት ያገኛል። እግዚአብሔርን ማታለል ግን አይቻልም፤ ጥርጣሬው የቱ አይነት እንደሆነ አርሱ ያውቀዋል።

ከዚያም አንዳንድ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና ፈረሳውያን “መምህር ሆይ ከአንተ ተአምራዊ ምልክት ማየት አንፈልጋለን” አሉት። አርሱ ግን

መልሶ እንዲህ አለቸው። “ከፋና አመንዝራ ትውልድ ምልክትን ይጠይቃል፤ ነገር ግን ከነቢዩ ዮናስ ምልክት በስተቀር ሌላ ምልክት አይሰጠውም” ማቴዎስ 12: 38-39።

እነኚህ ሰዎች ብዙ ተአምራት አይተዋል፤ በብዙ ምልክትም ተነግረዋል። ነገር ግን ማመን አልፈለጉም።

ምናብን ለመኮርኮር 8.

እንደ ዕብራውያን 11: 6 አገላለጽና ጌታ የሱስም ደቀ መዛሙርቱን ስለ አለማመናቸው የገሰጸቸውን ስንመልከት፤ በቂ እምነት ካልናረኝ እግዚአብሔር በእኔም ደስ አይሰኝም ማለት ነው?

ለማመንም አለማ አልነበራቸውም። ዮናስ በአሳ ሆድ ሶስት ቀን ቆይቶ መውጣቱ፤ ለክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ ምልክት እንደነበረ ለእነርሱም ለማመን በቂ ማረጋገጫ ነበር።

ወዮልሽ ኮራዚን ወዮልሽ ቤተሳይዳ በእናንተ የተደረገው ታምራት በጢርስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን ኖሮ ገና ዳሮ ማቅ ለብሰው አመድም ነሰገሰው ንሰሕ በገቡ ነበር ማቴዎስ 11: 21።

ሰው በእውነት ለማመን ከፈለገ አንዳንድ ጊዜ ማረጋገጫ ያገኛል። የማረጋገጫ አለማናር አለማመኑን እንዲያጸናሉት ብሎ የሚፈልግ ግን አያገኝም። ምክንያቱም እግዚአብሔርን ዝቅ ዝቅ የሚያደርግ አመለካከት ስለሆነ ያ ሰው ኃጢአት እየሠራ ነው። በእግዚአብሔር ላይ ለመፍረድ የሚያስቸለው መረጃ እየፈለገ ነው ማለት ነው። ማናቸንም ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ ለመፍረድ አንቸልም፤ አርሱ በእኛ

ላይ ይፈርዳል እንጂ። በሌላ አነጋገር እኛ አግዚአብሔርን በርሱ መንገድ ልንገናኘው ሲገባን አርሱን በእኔ መንገድ ካልመጣህ ማለታችን ነው።

ፈሪሳውያን ጥርጣሬያቸው ለመተው የሚያደርጉት ጥረት ሁሉ የውሸት ነበር። የራሳቸውን አመለካከት ለማረጋገጥ ብቻ እንጂ የአግዚአብሔርን አውነት ለማግኘት አልነበረም ጥረታቸው። ለዚህ ነው ጌታ የሱስ “ከፋና የአመንዝራ ትውልድ” ብሎ በኃይለኛ ቃል ያጋለጣቸው።

4. የጥርጥር ውጊያ

አስካሁን በዚህ መጽሐፍ ውስጥ እንዳየነው በሰው ልጅ የሕዋሳት ክፍፍል ወስጥ መሪነቱ የመንፈስ መሆን እንደሚገባው ተነጋግረናል። መንፈስ መሪ ሲሆን ፈቃድ ደግሞ የመንፈስ ዋና ሹም ሆኖ አዕምሮንና ሰሜትን ምክትል ሹማምንት አድርጎ ሥጋን ያስተዳድራል። አዕምሮ ያከማቸውን የእውቀት ስብስብ ሰሜትም አስፈላጊ የሆነውን ሰሜታዊነት (emotions, excitement) አምጥተው በፈቃድ ስር ይሠራሉ። ሮሜ 8 እና ገላትያ 5 ስለዚህ የሹመት ክፍፍል ያብራራሉ።

እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ ልባቸውን (አእምሯቸውን) በሥጋ ፍላጎት ላይ ያሳርፋሉ። እንደ መንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ ግን ልባቸውን (አእምሯቸውን) በመንፈስ ፍላጎት ላይ ያደርጋሉ፤ የሥጋን ነገር ማሰብ ሞት ነው፤ የመንፈስን ነገር ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው። ለኃጢአት የተገዛ አዕምሮ ከአግዚአብሔር ጋር ጠበኛ ነው፤ ለአግዚአብሔር ሕግ አይገዛም፤ መገዛትም አይችልም። በሥጋ ፈቃድ የሚመሩትም አግዚአብሔርን ማስደሰት አይችሉም። እናንተ ግን የአግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችሁ የሚኖር ከሆነ በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ ናችሁ” ሮሜ 8፡ 5-9።

ከአግዚአብሔር ቃል እንድምንረዳው እንግዲህ አላፊ (responsible) መሆን ያለበት አካልም ነፍስም ሳይሆን መንፈስ መሆን አለበት።

አዕምሮ ገዢ ከሆነ የሚሰጠውን መመሪያ አስቀድሞ መረዳት አለበት። ይህ የአዕምሮ ሥነ ፍጥረት ነው፤ ሁሉን ነገር መረዳት መፈለግ እና ላልተረዳው ነገር

አለመሰጠት። አዕምሮን ለገዢነት ከመረጥን ታዲያ የአምነት ነገር ሁሉ የምንረዳው ነገር ብቻ መሆን አለበት ማለት ነው። የአዕምሮ መሪነት ችግሩ በተለይ መንፈሳዊ ነገርን በሚመለከት አዕምሮ ለማወቅ ያለው ችሎታ የተወሰነ ነው፤ አውነትንም ሙሉ ለሙሉ ለመረዳት አትም የለውም።

የማምነውና የምለማመደው የተረዳሁትን ነገር ብቻ ከሆነ ደግሞ መንፈሳዊ ሕይወቴን ከማቀጨጨም በላይ በአገልግሎቴም አግዚአብሔር ያቀደለኝ ቦታ ለመድረስ አልችልም። ምክንያቱም የሚበልጠው አውነት ያለው ከአዕምሮ መረዳት በላይ በሆነ ደረጃ ውስጥ ነው።

ሰሜት ገዢ ከሆነ ደግሞ የሚሰጡንን መመሪያዎች ሁሉ፤ ትክክል ናቸው ብለን ለመቀበል ጥሩ ሰሜት የሚያመጡ ብቻ መሆን አለባቸው። የዚህ ሁኔታ ችግሩ አስቀድመን እንዳየነው ማናችንም ሰሜታችንን ማዘዝና መቆጣጠር የምንችልበት ሁኔታ ላይ አይደለንም። እኔ በሰሜቴ ላይ ካለኝ ቁጥጥር የበለጠ ሰሜቴን የሚቆጣጠሩ ሌሎች ሁኔታዎች አሉ። ሰሜቴን ካለሀበት ሁኔታ ወጥተህ ሌላ ሁኔታ ይሰማህ ለማለት አልችልም፤ ኃይልም የለኝም ሰሜትም አይሰማም፤ ስትጮሁበት ብትውሉ ሰሜት ከሚሰማው ነገር ንቅንቅ አይልም። ስለዚህ በድርጊቴ ላይ አላፊነት እንዲኖረኝ የሰሜት ገዢነት ሊሠራ አይችልም፤ ሰሜት የማይጨበጥ ከቁጥጥር ውጪ ስለሆነ ለአላፊነት አይበቃም።

ጌታ የሱስ እንግዲህ ትእዛዙንም ሆነ ምሪቱን ያተኮረው በፈቃዳችን ላይ ነው። ፈቃድ ከአዕምሮም ሆነ ከሰሜት የተለየ ክፍል ነው። ይህንን ልዩነት ለማሳየት ስዕል ተጠቅመናል። ያንን ስዕል እንደገና ይህንን ምዕራፍ ከመጨረሻችን በፊት እናየዋለን። እንደገና ስዕሉን ሰናየው እንደምንገነዘበው፤ ፈቃድ ከመንፈስ ክፍል ተነስቶ ወደሌለው ክፍላችን እንደት እንድሚሰፋፋ ለማሳየት ተሞክሯል። መንፈስን፤ ነፍስንና አካልንም እንደሚነካ ይታያል፤ በዚህም ለመግለጽ የተፈለገው፤ ፈቃድ አዕምሮም ሆነ ሰሜት ለመቀበል የሚያስችግራቸውን አውነት ይዞ እነርሱንም ሊሸፍናቸው እንደሚችል ማሳየት ነው።

ሰለዚህ ፈቃድ በአዕምሮና በሰሜት ላይ ሊሰለጥን ይችላል ማለት ነው። እንደ ነገር በእምነት ፤ለመቀበል ያ ነገር ምክንያታዊ ወይም ሰሜትን የሚነካ መሆን የለበትም። ፈቃድ እምነትን ለመለማመድ የሚያስፈልገው፤ ያ ነገር የአግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ማወቅ ብቻ ነው። ፈቃድ እንደ አባብ የበሰለ አባብ ነው ብሎ ማወቅ የለበትም ወይም ደስ የሚል ሰሜት እንዲሰማውም መጠበቅ የለበትም፤ እምነትን ለመለማመድ መወሰን ብቻ ነው ያለበት። እንዳንዴ ሁኔታው ፈታኝ ቢሆንም ድርጊቱ እንዳዚህ ቀላል ነው።

ጌታ ወደ መስቀል ላለመሄድ ብዙ ምክንያቶች ሊሰጥ ይችላል ነበር። ጥሩ ሰሜት እንዳልተሰማው ሳንጠይቅ የምንረዳው አውነት ነው። ውሳኔው የተመሠረተው በፈቃድ ላይ ብቻ ነበር፤ የአግዚአብሔር ልጅ በጌቴሴማኒ ሆኖ ያለውን ቃል አስታውሱ

“ነገር ግን የእኔ ፈቃድ ሳይሆን የአንተ ፈቃድ ይፈጸም” ሉቃስ 22፡ 42።

ይህንን ማለት የሚችል ከመንፈስ የሆነ ፈቃድ ብቻ ነው፤ መነሻው መንፈስ የሆነ ፈቃድ ብቻ ነው ራሱንም አዕምሮንም ሰሜትንም ተቃውሞ የአግዚአብሔር ፈቃድ ብቻ ይሁን ማለት የሚችል።

ታዲያ አዕምሮና ሰሜት ጠላቶች ናቸው ማለት ነው? በፍጹም አይደለም! ሁለቱም በአግዚአብሔር የተፈጠሩ የእኛነታችን ክፍሎች ናቸው። በአግዚአብሔር ሲቀደሱ ያላቸው ሙያ (በሚቀጥለው ምዕራፍ እንደምናየው) በምንም የማይተካ ነው።

ሙያቸው ግን ኢንፎርሜሽን መሰብሰብ እንጂ ስለ እምነት መወሰን አይደለም። አዕምሮና ሰሜት ምክትል ሹማምንት መባል ይችላሉ፤ ባለሥልጣን ግን አይደሉም። ባለሥልጣኑ መንፈስ ሥራውን የሚሠራው በዋናው ሹሙ በፈቃድ ነው። ሰለዚህ ፈቃድ በሹመት ከአዕምሮና ከሰሜት በላይ ሆኖ ራሱ ግን ከመንፈስ ስር ነው። መንፈስ ከአዕምሮ፣ ከሰሜትም ሆነ ከአካል ጋር ያለው ግንኙነት በፈቃድ በኩል ብቻ ነው።

በምዕራፍ ስድስት ውስጥ እንዳንገኛቸው የሰው የሀዋሳት ክፍሎች ለሰይጣን በቀጥታ ከፍት እንደሆኑ፣ እንዳንገኛቸው ደግሞ ሰይጣን በቀጥታ የማይደርስባቸው እንደሆኑ

መጥቀሳችንን ታስታውሳለችሁ ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ። በዚያ ክፍል ባስቀመጥነው ስዕልም መንፈስንና ፈቃድን በመዝጋት ሰይጣን በቀጥታ የማይደርስባቸው መሆኑን አሳይተናል። በሌላ አባባል ሰይጣን በቀጥታ አካላችንን ሊነካ ይችላል፤ አስተሳሰባችንን በቀጥታ ሊያግባባ ይችላል፤ ሰሜታችንንም በቀጥታ ሊቀሰቅስ ይችላል። ነገር ግን መንፋሳችንንም ሆነ ፈቃዳችንን በቀጥታ ሊነካ አይችልም። መንፈሳችንን ሊያውክና ፈቃዳችንን ሊያግባባ የሚችለው፣ በቀጥታ በሚደርስባቸው ክፍሎች አድርጎ ብቻ ነው።

ከሰይጣን ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት ሊኖራቸው የሚችሉት ክፍሎቻችን አካል፣ አዕምሮና ሰሜት እንደሆኑ አየን። ፈቃዳችንም እምነት የጎደለው ውሳኔ እንዲወሰን ለማድረግ እንዲያግባቡት ሰይጣን የሚጠቀመው እነዚህን ክፍሎች ነው። በምሳሌ ብገልጸው በፈቃድ፣ በአዕምሮና በሰሜት መካከል የሚኖረው ለውውጥ ይኸን ሊመስል ይችላል።

ፈቃድ፡ “ጌታ ሆይ ኃጢአቴን ሁሉ ለእንተ እናዘዛለሁ፣ ይቅርታ እንድታደርግልኝም አለምንሀለሁ።”

አዕምሮ፡ “አሁን በእርግጥ ይቅር ብሎኛል ብለህ መቼም አታምንም፣ ያንን ሁሉ ኃጢአት አድርግህ ለዛውስ መቼ የሚበቃውን ያህል ተፀፀትክና?”

ሰሜት፡ አዕምሮ ያለውን ለማረጋገጥ የሚመስል ይቅር ያለመባል ሰሜትን በኩርፊያ ይገለጻል።

ፈቃድ፡ “እውነትም እኮ ይቅር አልተባልኩ ይሆናል፤ በልቅሶና በአንባ ሁኔ ይቅርታ ሳልጠይቅ እንዴት ይቅር እባላለሁ?”

አዕምሮ፡ “ግን እኮ ስህተቱ ያንተ አይመስለኝም፣ ሰለዚህ ጥፋትህ ባልሆነ ነገር ይቅርታ መጠየቅ ራሱ እኮ ማስመስል ነው። ጊዜ ውሰድና ነገሩን በደንብ መርምር”

ሰሜት፤ ነቃ ነቃ ማለት ይጀምራል አዕምሮንም በመደገፍ ከልቅሶና ከልመና ለመገለገል ጎንበስ ቀና ማለት ይጀምራል።

ፈቃድ፤ “አምን ልክ ነው፤ ለጥፋቴ እኮ የገፋፋኝ ብዙ ሁኔታዎች አሉ። እስኪራሴን ለመርምርና ጥፋት ከተገኝብኝ እግዚአብሔርን ተመልሼ ደጅ አጠናጥላለሁ፡

የሆነው እንዲህ ነው። ፈቃድ በመጀመሪያ የአምነት ውሳኔ አደረገ። ያ ውሳኔ ግን በአዕምሮና በሰሜት በኩል ውጊያ መጣበት። ያ ሲሆን ፈቃድ ውሳኔውን በመለወጥ ከአዕምሮና ከሰሜት ጋር መስማማት ጀመረ።

“ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሌላን ከአመጸም ሁሉ ሊያነጻን እርሱ ታማኝና ጸድቅ ነው” 1 ዮሐንስ 1፡ 9

የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል መሠረት ከማድረግ ይልቅ ፈቃድ ወደ ሌላ ምክንያት አዘነበለ። ይህ ሰው ግን ይቅር ሳይባል ሄደ፤ ምክንያቱም መጠራጠር አምነቱን ተዋጋው። ከ 1 ዮሐንስ የጠቀሰው ጥቅስ ያላለውን አስቡ “በልቅሶና በእንባ በመራት ላይ ወድቀን ለአንድ ሰዓት ብንለምነው እግዚአብሔር ምናልባት ይቅር ይለን ይሆናል” አላለም። ያለው ነገር ቁልጭ ብሎ የተቀመጠ ግልጽ እውነት ነው። እውነተኛነት የሰሜት ጉዳይ አይደለም፤ የውሳኔ ጉዳይ ነው። ሰው አምነትን ሲለማመድ የሚያረጋግጥለት ሰሜት ሊኖረው ላይኖረውም ይችላል። ነገር ግን አምነት የፈቃድ ጉዳይ ነው። ፈቃድ አምኛለሁ ብሎ በእውነተኛነት ከወሰነ፤ ሰሜት በግዱ ቀስ ብሎም ቢሆን ይከተላል። እስኪልውውጡን በሌላ መልኩ እንየው።

ፈቃድ፤ “ጌታሆይ ኃጢአቴን ሁሉ ለእኔ ተክክላለሁ፤ ይቅርታ እንደታደርግልኝም አለምንህለሁ”

አዕምሮ፤ “አሁን በእርግጥ ይቅር ብሎኛል ብለህ መቼም አታምንም፤ ያንን ሁሉ ኃጢአት አድርግህ ለዛውስ መቼ የሚበቃውን ያህል ተፀፀትከና።

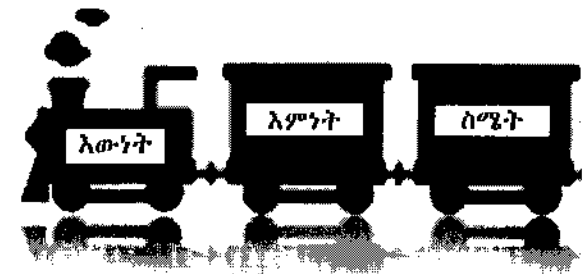
ሰሜት፤ አዕምሮ ያለውን ለማረጋገጥ የሚመስል ይቅር ያለመባል ሰሜትን በኩርፊያ ይገለጻል።

ፈቃድ፤ “ጌታ ሆይ ውጊያ አለብኝ፤ እኔ ግን ወስኛለሁ፤ አሳቤና ሰሜቴ ምንም ሌላ ነገር ቢነግሩኝ እንተ ግን ይቅር እንዳልከኝ ለማመን ወስኛለሁ። ምክንያቱም ቃልህ ኃጢአቴን ከተናዘዝኩ ይቅር እንደምባል ተናግሯል”።

ፈቃድ በወሰነው ውሳኔ ሲጸና፤ ውብ የሆነ ለውጥ በሰውዬው ሕይወት ውስጥ መካሄድ ይጀምራል፤ አዕምሮና ሰሜት ከፈቃድ ጋር መስማማት ይጀምራሉ።

የእውነት - አምነት - ሰሜት ባቡር

የካምፓስ ክሩሴድ መሥራችና መሪ የነበሩት ቢል ብራይት በአንድ ትራክት ላይ ያወጡት የባቡር ስዕል ነበር

እውነት የባቡሩ ሞተር ነው። ኃይል ያለው ሞተሩ ውስጥ ነው። አምነት ባቡሩን የሚያንቀሳቅሳው ነዳጅ ነው። ሰሜት የባቡሩ ጭነት ነው። ብዙ ሰዎች ችግራቸው ነዳጁን (አምነትን) በጭነቱ (ሰሜት) ክፍል ያደርጉታል። በጭነቱ ክፍል የተቀመጠውን ነዳጅ ሞተሩ (እውነት) ሊጠቀምበት ስለማይችል፤ ባቡሩ አይንቀሳቀስም። ትርፉ ወደኋላ እየተመለከቱ ብቻ ባሉበት መቆየት ነው። ወደ ሌላ ቦታ መድረስ ከተፈለገ ነዳጁ (አምነት) ሞተሩ ጋ መድረስ አለበት።

አንዳንድ ቀዝቃዛ ምድጃ የሚመስለው እውነት አምነት ሲጨመርበት ሞቅ ሞቅ ማለትና መንቀሳቀስ ይጀምራል። በዚያን ጊዜ ሰሜትም ምርጫ የለውም ተከትሎ

ይመጣል።አምነታችንን በሰሜታችን ላይ ካዋልን ኃይል አጉል ቦታ አያባከንን ነው። ይቅርታ ተደርጋልኛል ብሎ ያ ሰው ሲወሰን ትንሽ ቆይቶ ይቅር እንደተባለ ይሰማዋል።

የብዙዎቻችን ጥያቄ ታዲያ አስከመኛ የሚለው ይሆናል። አስከመኛ ነው ሰሜታችን እንዲከተል፤ አዕምሯችን እንዲሰማማ የምንጠብቀው? የውሳኔያችን ጥንካሬ ይፈተናል። ያ ፈተና ጊዜ ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ወሰነን መጽናት አለብን። ቀደም ብለን አምነትን ከጡንቻ ጋር አወዳድረነው ነበር። ጡንቻ ግፊትና ተቃውሞ በበዛበት መጠን እየጠነከረ ይሄዳል።

የብዙ ቢሊዮን ብር ኢንዱስትሪ የሆኑት የሰውነት ማጠንከሪያ ተቋሞች ሁሉ በዚህ ቴሮሪ ላይ የተመሠረተ ሥራ ነው የሚሰሩት። ከሰሜታችንና ከአዕምሯችን በሚመጣብን ተቃውሞ አልፈን አምነትን እየተለማመድን ከሄድን አምነት እየጠነከረና አያደገ ይመጣል። በጊዜ ደግሞ አምነት ጠንክሮ በሰሜትና በአዕምሮ ላይ ሲጎለምስ አነርሱም ድጋፋቸውን ይሰጣሉ። የሚከተለውን ካንድ የአንግሊዝኛ ዕለታዊ መንፈሳዊ ንባብ መጽሐፍ የተተረጎመ ነው። የባቡሩን ስዕል በጥሩ ሁኔታ ስለሚገልጸው ነው እዚህ ያስገባሁት።

ሶስት ሰዎች በገደል ጨፍ ላይ ይሄዳሉ
ሰሜት አምነትና አውነት ይባላሉ
ሰሜት አደናቅፎት ቁልቁል ሲንሸራተት
አምነትም አብሮ ሲጎተት
በጣም ስለተጠጋ ወደ ሰሜት
እርሱም ወደቀ ክፉ ውድቀት
አውነት ግን ባለበት ሆኖ ሳይደናገጥ
አምነትን ጎተተው ርቆ እንዳያመልጥ
አውነትን ተደግፎ አምነት ሲንሳ
ሰሜትንም ቀስ በቀስ አወጣው ከደረሰበት አበሳ

ሚስ ቻርለስ ኢ. ካውማን፣
(Streams in the desert Vol. 2)

አውነተኛ አምነት ጥርጣሬን ጨርሶ ያጠፋል ማለት አይደለም። በጥርጣሬም ወስጥ ግን አልፎ ይሠራል። ዎች ማን ኒ “What Shall This Man Do?” በሚለው መጽሐፋቸው የሰጡትን ገለጣ አንይ፤

“በጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ጴጥሮስን ከያዙት አሳዳጆች አጅ ለማስለቀቅ የተደረገውን ጸሎት ማስታወስ አፈልጋለሁ። ጸሎታቸው ተመልሶ ጴጥሮስ ተፈቶ መጥቶ በሩን ሲያንኳኳ አማኞቹ እርሱ አይደለም በማለት ተከራክሩ “የእርሱ መልእክ ነው” አሉ። በዚያ ቤት አምነት ነበር፤ አውነተኛ አምነት፣ ከአግዚአብሔር ተአምራዊ መልስ የሚያመጣ አምነት ነበር። ግን የሰዎች ደካማነትም እዚያው ቤት ነበር። ጥርጣሬ ቅርብ ነበር፣ በጊዜው አንገቱን ብቅ አደረገ። የጸሎቱ መልስ መሆኑን ከመቀበል ይልቅ ከዚያ በላይ የሆነ የሚያስመስል ጥርጣሬ ተከሰተ”።

ሌላ የትና መኛ እንደሰማሁት ትዝ የማይለኝ አንድ አውነተኛ ታሪክ አውቃለሁ። በአንድ ከተማ ውስጥ (ኢንዶኔዥያ ይመስለኛል) ሰዎች ትንሽ ቤት ተከራይተው ጸሎት ቤት ከፈቱ። አነርሱ የተከራዩት ቤት ያለበት ግቢ ወስጥ ሌላ ባዶ ቤት ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሌሎች ሰዎች ያንን ባዶ ቤት ተከራይተው ዳንስ ቤት ከፈቱ።

የሙዚቃው ጩኸት የሰዎቹ ብዛትና ሌሎችም ዳንስ ቤትን ተከትለው የሚመጡት ባሕሪዎች የጸሎት ቤቱን ሰዎች በጣም አወካቸው። ስለዚህ መጸለይ ጀመሩ “ጌታ ሆይ ይህንን ዳንስ ቤት ዝጋና ሌላ ከእኛ አገልግሎት ጋር የሚሰማማ ነገር አምጣ” እያሉ ወደ አግዚአብሔር ይጸልዩ ጀመር።

የዳንስ ቤቱ ተከራዮች ግን ስለጸሎታቸው ቢሰሙም ስቀውባቸው ሥራቸውን ቀጠሉ። አንድ ሌሊት ግን ኃይለኛ የአየር ነውጥ ሆኖ መብረቅ ወረደ። ያ መብረቅ በቀጥታ በዳንስ ቤቱ ወድቆ ሲያወድመው ጸሎት ቤቱ ግን ሳይነካ ቀረ። የዳንስ ቤቱ ተከራዮች የጸሎት ቤቱን ተከራዮች ከሰሏቸውና ፍርድ ቤት ሄዱ። የዳንስ ቤቱ ተከራዮች “ጸልየው ዳንስ ቤታችንን በመብረቅ አስመቱ” ሲሉ የጸሎት ቤቱ ተከራዮች ደግሞ “እኛ እንዲህ ያለ ነገር አላደረግንም ብለው ካዱ።” ዳኛው ሲፈርዱ “በተፈጥሮ

ኃይል ላይ ማንንም ጥፋተኛ ማድረግ አይቻልም፤ እንደ ነገር ግን አስገርሞኛል ከጸሎት ቤቱ ባለቤቶች ይልቅ የዳንሰ ቤቱ ባለቤቶች የበለጠ አምነት እንዳላቸው አየሁ።”

ፈቃድ ለማመን ውሳኔ ሲያደርግ ጥርጥር ወዲያው ይጠፋል ማለት አይደለም። ይህ ሁኔታ በአፍ ሲነገር ተላል ይመስል ይሆናል፤ በሕይወት ሲሆን ግን ትንሽ የተደበለለ ተነው። ልብ ብለን ካየነው ትንሽ ጥርጥር የሌለበት አምነት ማግኘት ከባድ ነው። ጥርጥር አምነት ከሚፈተንባቸው ተቃውሞዎች ዋነኛው ነው። ታዲያ ጠላት ዋና መሳሪያውን በቀላሉ የሚተው ይመስላችኋል?

ያለምንም ጥያቄ እግዚአብሔር ይህንን ብሎኛል የሚላችሁ ሰው ወይ ራሱን አያታለል ነው፤ ወይ ደግሞ ሙሉ ለሙሉ ሀቀኛ አይደለም። “ጨክኜ በጣም ባምን እኮ ይሠራ ይሆናል” የሚል ጭፍን አምነት በአምነት ላይ ማስቀመጥ ማለት ነው። ግን አምነታችን በእግዚአብሔር ላይ እንጂ በአምነታችን ላይ ብቻ እንዳይሆን መጠንቀቅ አለብን።

እግዚአብሔር ሕይወታችንን በዝርዝር ያውቀዋል። ያለመረጃ ሙሉ አምነትን ለመለማመድ ያለንን አቅም ይረዳል። ታዲያ ትንሽ ጥርጣሬ እኛ የእርሱን አጋዥነት እንድንጠይቅ ያደርገናል እንጂ እርሱ ፊቱን አዙሮ እንዲመለስ አያደርገውም። ስለዚህ ሁልጊዜ ምርጫው አምነት ወይ ጥርጥር አይደለም። እግዚአብሔርን የሚያስደስተው በጥርጣሬ ፊት እንኳን አምነታችንን ይዘን መቆማችን ነው። ይህንን ስናደርግ እርሱም እኛን ወክሎ እንዲነሳ ያደርገዋል።

5. ቅን ጥርጣሬ

መጠራጠር ሁልጊዜ መጥፎ ነገር አይመስለኝም። ቅን የሆነ ጥርጣሬ አለ። ጥርጥር የሚጫወተው ጥሩ ሚኖ ሊኖረው ይችላል። ማይክ ፊልፒስ ስል ጆርጅ ማክዶላንድ በጸፉት መጽሐፍ በዚህ አሳብ ላይ እንዲህ ብለው ጻፉ፡

ጥርጥር፣ አለማመንም እንኳን ቢሆን ነገራቸው በእግዚአብሔር አጅ እንዲሆን ለሚፈቅዱ ሁሉ ጥሩ መሳሪያ ሊሆን ይችላል። እግዚአብሔር አምነታቸውን

እንዲጥሉ አያደርጋቸውም፤ ነገር ግን አምነታቸውን መገንቢያ እድርጎ ሊጠቀምበት ይችላል።

ጆርጅ ማክዶላንድ ራሳቸውም ደግሞ በዚህ አሳብ ላይ ጽፈዋል።

“ጥርጣሬዎች እውነተኛ ለሆነ ሰው የሚመጡ መልዕክቶች ናቸው። ገና ላልተረዳናቸው ነገር ግን እንድንረዳቸው ለሚያስፈልጉ ነገሮች የመጀመሪያ በር እንኳኪዎች ናቸው። ጥርጣሬ ጥልቅ የሆነውን እርግጠኛነትን እንኳን ማለፍ ይችላል። ምክንያቱም ያልታወቀውን፣ ያልተገነዘቡትን፣ ያልተያያዘውን ሁኔታ ቀና ብለን በምናይበት ጊዜ እርግጠኛ አለመሆናችን ብቻ ይሆናል እርግጠኝነታችን”።

በደንብ ካሰብንበት እርግጠኛ ነኝ ሁላችንም ይህንን ልምምድ አላልፈናል። በመጀመሪያ ጊዜ ሰው በጸሎት ተፈወሰኩ ብሎ ሲናገር ሰሰማ በውስጡ የነበርኝ ስሜት መጠራጠር ነበር። ጊዜው አያለፈ ሲመጣ፣ ብዙ ሰዎችም ተመሳሳይ ምስክርነት ሲሰጡ፣ በተለይ የእንዳንዶቹን ምስክርነት ላለመቀበል ምክንያት እንደሌለኝ ሳውቅ፣ “እህ” አያልኩ ማዳመጥ ጀመርኩ። ከዚያም “አስቲ ጠጋ ብዬ ልመርምረው” አልኩ። “እውነት ይመስላል” አልኩ፣ ቀጥሎም “እውነት እንደሆነ አምናለሁ” ማለት ደረጃ ደረሰኩ። “ጌታ ሆይ አስቲ ለኔም ፈውስ” ብዬ መጸለይ ጀመርኩ “ዋው ጌታ ሲፈውስ” ብዬ ለመመስከር በቃሁ።

6. አስተሳሰብና ስሜት

አምነት ወይም ጥርጣሬ የፈቃድ ጉዳይ ነው የሚለው አነጋገር አምነትን ቀዝቃዛና ህልውና የሌለው ሜካኒካል ድርጊት ብቻ የሚያደርገው ይመስላል። ግን እንደዚያ አይደለም። አምነት አዕምሮንና ስሜትን ይቃወማል ለማለት እንዳልሆነ አስቀድሜ እግዚአብሔር አዕምሮንም ሆነ ስሜትን እንደፈጠረ መጥቀሴን ታስታውሳላችሁ። ግን አምነት የፈቃድ ጉዳይ ነው ስንል ፈቃድ ዋናውንና የራሱን ውሳኔ ያደርጋል ለማለት ነው እንጂ የአዕምሮና የስሜት ድጋፍ አያስፈልገውም ለማለት አይደለም። የአዕምሮንና የስሜትን አስተዋጽኦ መናቅ ራሱ ሞኝነት ነው።

አዕምሮ

አዕምሮ በቀለሉ በሰይጣን ሊግባባ ይችላል ማለት ሙሉ ለሙሉ አይታመንም ማለት አይደለም።

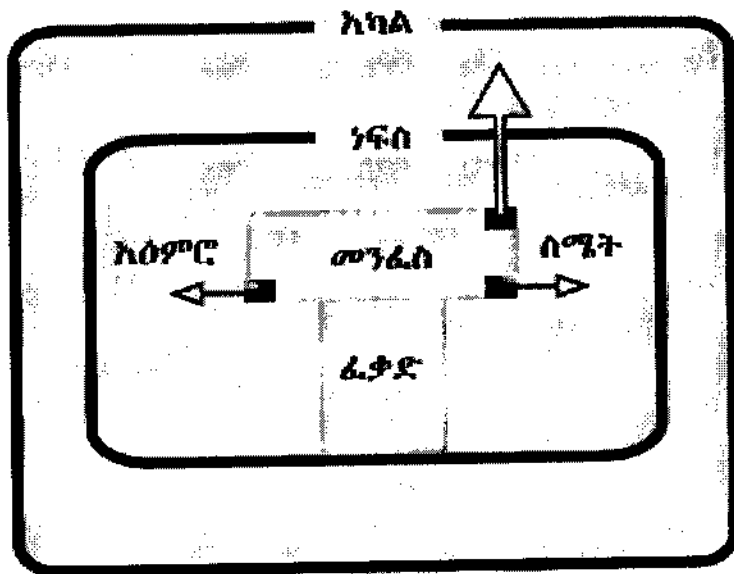
መጽሐፍ ቅዱስ በአዕምሮ መንፈስ ስለመታደስ፣ አዕምሮን ስለመጠበቅ፣ የጨለማ አባብ ስለአለማሰብ፣ የክርስቶስ አባብ አንዲናረን ጠንካራ በሆነ ቋንቋ አብዝቶ ይመክረናል። ይህንን ካደረገ አዕምሮ ለፈቃድ መልካም አማካሪ መሆን ይችላል። በመጽሐፍ ቅዱስ እውነት የተሞላ አዕምሮ፣ ለጌታ የሱስ ጌትነት ራሱን ካሰገዛ፣ በእግዚአብሔር ግርማ የሚገረምና በእግዚአብሔር ሕልውና ደስ የሚሰኝ ከሆነ፣ ይህ አዕምሮ ፈቃድን በመምከር ታላቅ ጥቅም መስጠት ይችላል። እውነት በፈቃድና በምክንያትም ላይ መሰልጠን ይችላል፤ እንዲያው ተቀብሎ ሌላውን የሚገፋ አይደለም።

አዕምሮ መንፈሳዊ የሆኑ ምክንያታዊነትንና አስተሳሰብን በማቀበል የፈቃድን የውሳኔ ኃይል ከፍ ማድረግ ይችላል። በእግዚአብሔርም ቃል ከተሞላ ፈጣን የሆነ ማስጠንቀቂያ በታቀደው ውሳኔ ላይ ማቀበል ይችላል። የተቀደሰ ምክንያታዊ አስተሳሰብ አምነትን ለመለማመድ ጠቃሚ ወዳጅ ነው።

ዛሬ በባህላችን ችግሩ ያልተቀደሰ አስተሳሰብ፣ መንፈሳዊ ጥበብን ያልተረዳ ምክንያታዊነት፣ ግትር እውቀት፣ የሥልጣኔያችን አውራ ጎዳና መሆኑ ነው። አስተሳሰብ ለሰሜታችን ኃይለኛ አግባቢ ሲሆን ሰሜታችን ደግሞ በተራው ለድርጊታችን ምክንያት ይሆናል። አዋቂዎች እንደሚሉት አዕምሯችን ከ 1200 ቃላት በላይ በደቂቃ አስተካክሎ ማውጣት ይችላል። ይህ ችሎታችን በባህል ተይዞ በምክንያታዊነት ታግቶ፣ ተቃውሞና መሳሳት ፈርቶ ባይያዝ ኖሮ የሚቀሰቀሰው ሰሜታዊነት ለአድገት፣ ለሚዛናዊነት፣ ለጤና እና ከእግዚአብሔርም ጋር ለሌላ ግንኙነት እንቅፋት የሚሆን ይሆን ነበር። አዕምሯችን ግን ጌታን ሲያዳምጥ፣ መንፈስ ለገለጠው ቃሉ ሲገዛ፣ ለፈቃዱ መሪነት ሲታዘዝ፣ ያን ጊዜ የተቀደሰ ምክንያታዊነት ወይም አስተሳሰብ አያሳደግን ነው።

ሰሜት

ሰሜትም ለፈቃድ በጣም ጠቃሚ የሆነ ድጋፍ መስጠት ይችላል። ራሳችንን ለእግዚአብሔር ስናስገዛ ሰሜታችን ወይ ስላም ይሰጠናል፤ ወይ የማይመች ሰሜት ይሰጣናል። እንዳንደ ገና ነገሩ ባይሆን ሀሊናችን ይወቅሳናል። ብዙ ጊዜ በገጸችን የሚታየው ሰሜታችን ነው። መንፈስ በውስጡኛው ክፍል መኖር የሚመርጠውን ያህል ሰሜት ደግሞ ከፊት ለፊት ወጥቶ መታየት ይወዳል። ሰሜታችን ከአስተሳሰባችን ጋር ቶሎ ስለሚተባበር፣ በእግዚአብሔር ቃል የተደገፈ አስተሳሰብ ለሰሜትም መልካም ነው። አስቲ እንደገና ያንን ሰዕል እናምጣና እንዳንድ ነገር አሻሽለን እንመልከተው።

መንፈስ እግዚአብሔር የሚልከውን መልዕክት የምንቀበልበት ክፍላችን ነው ብለናል። ያ ከእግዚአብሔር ወደ መንፈሳችን የተለከው መልዕክት በጥቅም ላይ እንዲውል ወደ ሌሎች ክፍሎቻችን መተላለፍ አለበት። በሰዕሉ ውስጥ የምናየው ያንን ነው። ከመንፈሳችን ወጥተው ወደ ሌሎች ክፍሎች የተዘረጉት ቀስቶች የሚያሳዩት ያንን ነው።

ለአዕምሯዊ ሰው እነዚህ መልእክቶች ቶሎ ወደ አዕምሮው ይመጡለታል። በሰዕሉ ላይ በመንፈስና በአዕምሮ መካከል ባለው መስመር ላይ ያለችው ትንሽ ሳጥን መስኮት መሆኗ ነው። ያቺ መስኮት መኖሯንና አጠቃቃሚን ካወቅሁበት፣ መንፈስ ቅዱስ በዚያች መስኮት በኩል አውቀት ከመንፈስ ወደ አዕምሮ እንዲተላለፍ ያደርጋል። ይህ ማስተላለፍ ደግሞ በተለያዩ ሁኔታ ሊከናወን ይችላል። ይህንን መጽሐፍ ቅዱስ “የአውቀት ቃል” ወይም “የጥበብ ቃል ይለዋል።” እመጣጡ፤ ትዝ በሚለን ነገር፣ ብልጭ የሚልልን አሳብ፤ የሚታየን ሰዕል ወይም ሌላ ነገር ሊሆን ይችላል። ሲመጣ ግን ለመጣለት ሰው ግልጽ ይሆናል።

በተፈጥሮ ስሜታዊ (emotional) ለሆነ ሰው ደግሞ ከመንፈስ የሚመጣው ቀስት ወደስሜቱ ለመሄድ ያደላል። እንዲህ ያለ ሰው ደንገት ጠንካራ ስሜት ሊመጣበት ይችላል። የዚህ አይነት ሰው ያ ስሜት ሲመጣበት ያውቀዋል። አሁንም ገለጸው የአውቀት ወይም የጥበብ ቃል ነው።

እንዲት የፈውስ ስጦታ ያላቸው ሴት ሲናገሩ፣ “ለበሽተኛ ልዩ የሆነ የርህራሄ መንፈስ በውስጤ ከተሰማኝ፣ ያ በሽተኛ ከጸለይኩለት እንድሚፈውስ አርግጠኛ እሆናለሁ” አሉ። እንዳንድ ሰዎች በጸሎት ላይ ሳይጠብቁትና ከቁጥጥራቸው ውጪ በሆነ መንገድ እንባቸው ዱብ ዱብ ማለት ይጀምራል። ለረጂም ጊዜ እንዲህ አይነት ሁኔታ የሚያጋጥሟቸው ሰዎች ምክንያቱን ስለማያውቁት ወይ ይደብቁታል ወይ ደግሞ ያፍሩበታል። (በተለይ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ወደ አገራችን ሲገባ፣ አልቃሻነት ክርስቲያኖች ከሚወቁሱበት ነገሮች አንዱ ነበር)። እየቆየ ሲሄድ ግን እንባ የእግዚአብሔርን ኃይል በዚያ በተጸለየለት ሰው ላይ ወይም በተጸለየበት ነገር ላይ የሚፈታ መሆኑን ይገነዘባሉ።

በተቀደሰና ባልተቀደሰ ስሜት መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው ለሚለው ጥያቄ ቀላል የሆነ መልስ ቢኖረኝ ኖሮ እውድ ነበር። ግን ቀላል መልስ የለውም። ስሜት ደጋግሞ እንዳልኩት በቁጥጥራችን ስር አይደለም። ከዚህም የተነሳ ውስጣዊ ሁኔታችንን ለመግለጽ ጥሩ መለኪያ ነው። እንባቸውን መቆጣጠር አስከዶቅጣቸው ድረስ አያለቀሱ “ምንው ምን መጣ?” ሲባሉ “አይ ምንም፣ ድሀና ነኝ” የሚሉ ሰዎች እጋጥመዋቸው አያውቁም፤ አርግጠኛ ነኝ ብዙ ጊዜ እጋጥመዋችኋል። ሲከፋን እንድ የተበላሸ ነገር አለ የሚል ስሜት ስለተሰማኝ ነው። የምንሳሳተው ግን ሲከፋን እንድ ነገር ለመበላሸት ትክክለኛ የሆነ ምልክት ነው ብለን ያንን ነገር ለመለወጥ በምናደርገው ድርጊት ነው። መከፋት እንድ ነገር መበላሸቱን ሊነግረን ይችላል እንጂ ምን ማድረግ እንደሚገባን አይነግረንም።

የተቀደሰ ስሜት ከብዙ ነገሮች መገኘት የሚመጣ ነው። መንፈሳዊ አውቀት ዋናው ቁልፍ ነው። ይህም ብዙ ነገሮችን ያጠቃልላል፤ የእግዚአብሔርን ቃል አምና በመቀበልና እንደ ቃሉ በማድረግ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን የቅርብ ግንኙነት በማሳደግ፣ መንፈሳዊ ውጊያን እንዲት መቋቋም እንዳለብን በመማር፣ ዲስፐሊንን

በመለማመድ፣ ከሌሎች አማኞች ጋር ባለን ግንኙነት በማደግ፤ እነዚህ ነገሮች በአንድ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ጤናማ ስሜትን ያመጣሉ። ስሜት በዚህ አይነት እንክብካቤ ከተያዘ ለፈቃድ አባሪ መሆን ይችላል። ሆኖም ግን የውሳኔ መሠረት መሆን አይችልም።

አንዳንድ ሰዎች ከመንፈሳቸው በቀጥታ ወደ አካላቸው የሚመጣ ምልክት ያገኛሉ። ይህ በሰዕሉ ውስጥ ከመንፈስ በቀጥታ ወደ አካል በሚሄደው ቀስት ተጠቁሟል። ለአንድ ሰው ለመጸለይ ያ ሰው የት ጋ እንዳመመው ለመጠቀም በጸላዩ ተመሳሳይ አካል ላይ የሀመም ስሜት መሰማት ብዙ የጸሎት አገልገሎት የሚሰጡ ሰዎች የሚመስክሩት ነው። የሌላውን ሽክም መሸከም ከሚገለጽባቸው መንገዶች አንዱ ነው። ለዚያ ሰው ጊዜ ወስደው በሚጸልዩበት ጊዜ በራሳቸው ላይ ያለው ሀመም ሲቀንስ የጸላዩለትን ሰው ሁኔታ ያሳውቃቸዋል።

7. ድርቀትና ጥርጥር

ድርቀትና ጥርጥር ሁላችንም በተለያዩ ጊዜያት የምናልፍበት ልምምድ ነው። አንዳንድ ሌትንሽ ጊዜ አልፎ አልፎም ለብዙ ጊዜ ህይወታችን ጋዝ እንዳለቀበት መኪና ይሆናል፤ መንቀሳቀስ ያቅተዋል። ይህ ሲሆን በጥርጥር ተይዘን ሊሆን ይችላል። በጥርጥር ምክንያት የሚመጣ መንፈሳዊ ድርቀት አለ። መረዳት መታዘዝን ይከተላል ብለን አልፈናል፤ አንዳንድ ሰዎች ግን መረዳት ካልቀደመ ብለው መታዘዝን እምቢ ይላሉ። ውጤቱ መንፈሳዊ ድርቀት ይሆናል። ማክዶላንድ እንደጻፈው “የመጣላችሁ ቃል እውነት አልመሰል ካላችሁ፣ ቃሉ የጌታ ቃል አይደለም ወይም እናንተ ቃሉን ለመረዳት በቂ ሃቀኝነት የላችሁም”። ያንድ ሰው አዕምሮ መቀበል የሚችለው ቃል ያ ቃል የጌታ ቃል እንደመሆኑ መጠንና ሰውዬው ከጌታ ጋር ባለው ሀብረት መጠን ነው። እውነት ያልሆነ ቃልና ሀብረት ማጣት መረዳትን ይከለክላል።

ስለዚህ የያዛችሁ መንፈሳዊ ድርቀት መረዳት ካለመቻላችሁ የተነሳ ከሆነ፤ መፍትሔው የእግዚአብሔርን ቃል በሞኝነት መታዘዝ ነው። መረዳትና መንፈሳዊ ቅባትም ተከትለው ይመጣሉ።

በሌላ በኩል ደግሞ አንዳንድ ድርቀት ፈተና ነው። ያ ማለትም በድርቀት የሚመለለሰው ሰው በዚያ ሁኔታ ውስጥ ማለፉ በጥፋቱ ወይም የራሱ በሆነ ምክንያት አይደለም። አንዳውም ያ ሰው ወይም ያቺ ሴት በሚችሉት ሁሉ ታዛዦች በመሆን ሲመለሉ ድርቀት ውስጥ ይገባሉ። ሰው ወደ በለጠ መንፈሳዊ እድገት እንዲደርስ እግዚአብሔር አንዳንድ ድርቀትን ይጠቅማል። ታዲያ በዚያን ጊዜ የምናደርገው ምንድነው? መልሱ እሁንም ያው መታዘዝ ነው። ባለመታዘዝ ምክንያት ለመጣብን ድርቀት ማድረግ የሚገባን መታዘዝን መለማመድ ነው። ቃሉን መታዘዝ መቀጠል አለብን። በሰሜታችን ለርሱ ስላለን ፍቅር ብቻ ሳይሆን ስሜታችን እምቢ ቢልም በፈቃዳችን መታዘዝን መለማመድ፤ ደግመን ደጋግመን ያንኑ ማድረግ ነው፤ ቅባቱ ይከተላል።

8. ፍርሀትና ጥርጣሪ

ፍርሀትን መለማመድ ሰይጣን በስሜታችን ላይ ካለው የተጽእኖ መንገዶች አንዱ ነው። የፍርሃት አላማው ደግሞ እኛ የእግዚአብሔር ከሆነው ነገር ዞር እንድንል ማድረግ ነው። በዚህ ጊዜ እምነታችን ብርታትን ይጠይቃል። ይህም ማለት የእካባቢው ሁኔታ ሳይመችም በፈቃድ እግዚአብሔርን መተማመን ማለት ነው። ብርታት፣ ሁኔታዎችና ስሜቶች አይሆንም ሲሉ በእግዚአብሔር ለመተማመን መፍቀድ ማለት ነው። እኔ ፍርሀት አልወድም፤ አጥብቄ ከምጠላቸው ነገሮች አንዱ ነው።

ነገር ግን ጌታ የሱስን መከተል ደግሞ አልፎ አልፎም ቢሆን ፍርሀት ማምጣቱ የተረጋገጠ ነው። አንዳንድ እምነታችን የጠበቅነውን ያህል አይሰራለን ይሆናል ብለን እንፈራለን። ለምሳሌ ለፈወሰ መጸለይ ያሰፈራኝ ይሆናል፤ ጸሎቱ ምንም ለውጥ አያመጣ ይሆናል የሚል ፍርሀት ይኖራል። በእኛ እምነተኪነትን ሰዎች ይጎዱ ይሆናል የሚል ፍርሃት ይመጣል። ራሳችንን በሰዎች ፊት እናቃልላለን ብለን እንፈራለን፤ ሌሎች ለምንለው ነገር ተቀባይነት አይሰጡት ይሆናል ብለን እንፈራለን።

ታውቃላችሁ እነዚህ ሁሉ እውነተኛ ፍርሀቶች ናቸው። ታላላቅ የተባሉ የእግዚአብሔር አገልጋዮችን የሕይወት ታሪክ ስታነቡ፣ ከታላቁ ሐዋርያ ከጴጥሮስ ጀምሮ፣ በታላቁ ሐዋርያ በጸውሎስ በኩል እድርጎ ፍርሃትን የማይለማመድ እውነተኛ አገልጋይ

የለም። ግን ስለ ፍርሀት አንድ ሌላም ነገር ልንገራቸው፤ ፍርሀት ሌላ ምክንያትም አለው። ፍርሀት አግዚአብሔር አንድ መልካም ነገር ለማድረግ መነሳሳቱን ማረጋገጫ ነው።

ይህ ትምህርት የሚያሳበዝኝ አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ነው። የቃል ኪዳንን ታዩት ተሸክመው በኢያሱ መሪነት በሚሊዮን የሚቆጠሩ አስራኤላውያንን ወደ ተስፋይቱ ምድር ለማስገባት የተነሱትን ካህናት ያሳስበኛል። ማድረግ ያለባቸው አንድ ነገር ብቻ ነው፤ በዮርዳኖስ ወንዝ ውስጥ አግራቸውን ማስገባት፤ ከዚያ ወንዙ ይቆማል፤ ሕዝቡ በደረቅ ምድር ይሸገራል። ምን የተሰማቸው ይመስላችኋል? ዮርዳኖስ ወንዝ ጫፍ ላይ ቆመው ፈጣኑ የዮርዳኖስ ወንዝ ውሀው እየተጋፋ ቁልቁል በፍጥነት ሲሄድ የእናንተን አለውቅም እንጂ እኔ ግን ፍርሀት ተሰምቷቸዋል ብዬ እገምታለሁ፤ በውኃው መወሰድ አስፈራርቷቸዋል። “እነኚያ ሞኞች ካህናት” እየተባሉ መሳቂያና መሳላቂያ የሆነ ታሪክ ትተው ማለፋቸው ሳያስጋቸው አልቀረም። አንድ እድል እንኳን ቢተርፋ ለረጂም ጊዜ የሆዝቡ ሳት አያጃርጥ ይሆናል። ውኃው እይከፈል ይሆናል፤ ሌላው ትልቁ ፍርሀት ነው። ኢያሱ ለመሆኑ ምን ማድረግ እንዳለባቸው ከአግዚአብሔር በትክክል ሰምቷል? ዳር ቆሞ አስተያየት ሰጪም ሞልቷል። “ይሄ ለእኔ በፍጹም ሎጂካል አይደለም” የሚል የኮሌጅ ተማሪ፤ (እሺ የቶራ ተማሪ) ወይም “እኔ አልተሰማኝም ቀፎኛል” የሚል ሰሜተኛ፤ እምነታቸው ሙሉ አልነበረም። ነገር ግን የፈቃድ ብርታት ስለነበራቸው አንድ አግራቸውን አንቀሳቅሰው ወደፊት ተራመዱ፤ የእነርሱ አግር መንቀሳቀስ ሲጀምር አግዚአብሔር ሥራውን ወራ።

እንኚያ ካህናት አኮ ከእኛ የተለየ፤ ማለትም ከእኔ ከእንቺ ከእንተ የተለዩ ሰዎች አልነበሩም። ወይም የተለየ እምነታዊ ጥበብ ወይም መንፈሳዊ ብርታት ኖሯቸው አይደለም። ፍርሀት ከሌለብን መጋፈጥ የሚገባንን አላፊነታችንን እየሸሸን ራሳችንን በመሸፈን ውስጥ ነው ያለነው ማለት ነው። ፍርሀት ከሌለን ባለንበት ቆመናል ማለት ነው። ከተመቻቸንበት ሁኔታ ወደ ግራም ወደ ቀኝም ባለማለት በተጠንቀቅ ቆመናል። ያ ማለትም ጠውልገናል፤ ታፍገን መሸተት ጀምራለሁ፤ እድገት አይታይብንም፤ ጣፋጭነታችን አልፎ ጎምዝዘናል ማለት ነው። ሞአባውያን በነቢዩ በኤርምያስ በኩል በአግዚአብሔር ተገስጸው ነበር

“ሞአብ በአምቡላው ላይ እንዳረፈ የወይን ጠጅ ከልጅነት ጀምሮ የተረጋጋ ነበረ፤ ከእቃ ወደእቃ አልተገለበጠም... ቃናው እንዳለ ነው መአዛውም አልተለወጠም... ስለዚህ እቃውን የሚገለብጡ የሚገለባብጡ ሰዎችን የምልክበት ጊዜ ይመጣል” ኤርምያስ 48፡ 11-12።

ሞአባውያን ለውጥ ይፈሩ ነበር። ቀላል የሆነውን መንገድ ብቻ በመምረጥ ምንም ለውጥ አያደርጉም ነበር። የተቀመጡበት አምቡላ መአዛቸውን አበላሸቱታል። በተለይ የአምነት ውሳኔን በሚመለከት የሚያስፈራንን ነገር ሁልጊዜ እንጥላው። የእድገታችንና ታላቅ ነገር የመምጣቱ ምልክት ሊሆን ይችላል።

በእጭሩ

ፒተር ቦፌት የታወቁት ፊላንትሮፒስት የዋረን ቦፌት ልጅ ናቸው። ፒተር ቦፌት “Life is what you make it” በሚለው መጽሐፋቸው መዝጊያ ላይ አንድ ጽሁፍ አስቀምጠዋል። እኔ ይህንን ምዕራፍ ታይተ በማደርግበት ጊዜ ባለቤቴ ኤልሳቤጥ መጽሐፉን ታነበው ነበር። አንድ ቀን ታዲያ ቀጥሎ ያለውን ክፍል ለእኔም አነበበችልኝ። ፒተር ቦፌት እንዳሉት ጽሁፉን የጻፉት ጀርመናዊ ባለቅኔ ጎቴ ይባላሉ። ጽሁፉን ልተረጉመው ሞክረኋለሁ፤ ግን ለእንዳንዶቻችሁ እንግሊዝኛው የበለጠ ትርጉም የሚሰጣችሁ ስለ መሰለኝ እንግሊዝኛውንም አስቀምጬዋለሁ።

ሰው ካልተሰጠ (committed) መጠራጠር አለ ማለት ነው፤ ወደ ኋላ የማለት አድል። መነሳሳትንና መፍጠርን በተመለከተ አንድ ቀላል እውነት አለ። ይህንን እውነት አለማወቅ ከቁጥር በላይ የሆኑ አሳቦችንና ጥሩ ጥሩ ፕላኖችን ይገድላል። አንድ ሰው ለአሳቡ ወይም ለፕላኑ ራሱን በእርግጠኝነት ከሚሰጥበት ቅጽበት ጀምሮ ለዚያ ነገር አስፈላጊ የሆነ ነገር ሁሉ መከናወን ይጀምራል። በሌላ ጊዜ ፈጽሞ ሊሆኑ የማይችሉ ነገሮች ናቸው የተባሉ ሁሉ መሆን ይጀምራሉ። ከውሳኔው የተነሳ ተከታታይ የሆኑና ውሳኔውን የሚደግፉ ብዙ ጎዳኖች፤ የማይታዩ ክንውኖችና ስብሰባዎች፤ እንዲሁም የቁስና የገንዘብ እርዳታ በፍጹም ከግምት ውጪ በሆነ መንገድ ወደ እርሱ ይመጣሉ። ስለዚህ ማድረግ ያቀዳችሁትን ሁሉ፤ ወይም ራዕዮችሁን ጀምሩት። ድፍረት በውስጡ ብልህነት፤ ኃይልና ምትሀት አለው፤ አሁኑኑ ጀምሩት።

Untill one is committed; there is hesitancy, chance to draw back. Concerning all acts of initiative and creation, there is one elementary truth, the ignorance of which kills countless ideas and splendid plans: that the moment one definitely commits oneself, then providence moves too. All sorts of things occur to help one that would never otherwise have occurred. A whole stream of events issues from the decision, raising in one's favor all manner of unforeseen incidents and meetings and material assistance, which no one could have dreamed would come his way. Whatever you can do, or dream you can do begin it. Boldness has genius, power, and magic in it. Begin it now.

በሚቀጥለው ምዕራፍ አንድ አርዕስት እናያለን። ይህ ሁኔታ ደግሞ የኅብረተሰባችን (በተለይ የዲያስፖራ ውጤት ሆነን በምዕራቡ ለምንፍር) ትልቅ ክፍል ስለሆነ የአምነት ጠላት ነው ብለን ለመገመት እንኳን እንገምት ይሆናል።

ምዕራፍ ዘጠኝ

ብቸኝነት

የአምነት ጠላቶችን ሰናይ የመጨረሻ ነጥብ አድርጌ ለቀርበው የፈለኩት ብቸኝነትን ነው። በምዕራቡ ኅብረተሰብ በተለይ በአሜሪካ ለብቸኞች የተለየ አድናቆት አለ። ባህሉ እራሱ በራሱ ቁም! ራሱን ቻል! ሰውዬው! ጀግናው! ይህ ሁሉ ብቸኞችን የሚያቆላምጥ አዳናቂ አባባል ነው። ብዙ አፈ ታሪኮችም አሏቸው፤ አዳኙ፤ የተራራው ሰው፤ ብቸኛው ከብት አርቢ (The Lone Ranger)። ሰው ያስፈልገኛል የሚል ምልክት እንኳን ካሳያችሁ ፈረንሳይ ይመስላል “ምነው ራሱን መቻል አቃተህ እንዴ?” በሚል የጥያቄ አመለካከት ይገለጻል።

የመሻሻል ብቃት ሁሉን በራሱ ማድረግ በሆነበት በምዕራቡ ኅብረተሰብ አብሮ የሚለው ቃል ብዙ ተደናቂነት የለውም። የብቸኝነት አባዜ በጣም ስለተናወጣቸው በጋብቻ እንኳን ሐብት በሐብቱ ቀርቶ ቅድመ ጋብቻ የፍቺ ስምምነት (prenuptial agreement) የተከበረ የሕግ ሐረግ ሆኗል። በውስጥ ሕይወታችን ሰው እንደሚያስፈልገን ያለን ስሜትና ጉጉት ጉልህ ቢሆንም እንኳን፤ “አጅህን አትሰጥ፤ ነፃነትሽን አትሰድ” ነው የሚሰጠን ምክር።

አንድ አፍሪካዊ ካህን ወደ አሜሪካ ተጉዘው በአንድ የሰፈር የጸሎት ፕሮግራም ላይ ተካፈሉ ይባላል። ከጸሎቱ በኋላ ከአስተባባሪው ጋር ሲጨወቱ አስተባባሪው “ሰለ አሜሪካ የሚያስደንቀዎት ነገር ምንድነው?” ብዬ ጠየኳቸው አሉ። ገና ጥያቄዬን ሳልጨርሰው ከአፌ ነጥቀው “ብቸኝነታችሁ” ብለው መለሱልኝ። እኔ “ታላላቅ አውራ ጎዳኖቻችሁ፤ ረዣዥም ሕንጻዎቻችሁ” ወይ ደግሞ “እንግዳ ተቀባይነታችሁ፤ ለተቸገረ ያላችሁን ለማካፈል ያላችሁ ችሮታ” ወይም ተመሳሳይ መልሶች ነበር የጠበቅሁት፤ መልሳቸው ገርሞኝ “ምን ማለትዎ ነው?” ብዬ ጠየቅኳቸው።

ሲያብራሩልኝ እንዲህ አሉ፡ “በእኔ አገር ሰው ብቻውን ለመኖር በአሳቡ እንኳን አይመጣለትም። ምንም ገንዘብ ቢኖረው አፓርታማ ውስጥ እንኳን ከሌላ ጋር አብሮ ነው የሚኖረው፤ ሰው ራሱን ከቤተሰቡና ከወዳጅ ነጥሎ መኖሩ እኩ ራሱ ድህነት ነው” አሉ።

አስተባባሪው “በአሳቤ አፍሪካዊው ካህን የነገሩኝ ሁኔታ ይታየኝ ጀመር አሉ። አብሮ መሆን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ግልጽ ሆኖ እንደ ስዕል ታየኝ፤ ባየሁት ስዕል ደግሞ ተማረክሁ፤ እንደገና ደግሞ አስፈሪም ሆነብኝ። በውስጤ ያለ እንድ ነገር ያን አብሮ መሆንን በጣም ፈለገው፤ እንደገና በውስጤ ያለ ሌላ ነገር ያን አብሮ መሆን የሚለውን አሳብ ይዋጋው ጀመር፤ የሚያመስቀቅልና የሚያጣብብ ስሜት ፈጠረብኝ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በሕይወቴ ወስጥ ጥያቄ አለብኝ፡- የቱ ነው መልካሙ አብሮ መሆን ወይስ ለብቻ መሆን? መሆን አለመሆን? ጥያቄው ያ ነው” (በትንሽ የኬክሰፔር ቅኝት ነው የዘጉት)

አምነት የሀብረት ጉዳይ ነው። ምክንያቱም በማምንበት ጊዜ ከአመንኩት ነገር ጋር ሀብረት አለኝ ማለት ነው። በእግዚአብሔር ሰላማምን ከእግዚአብሔር ጋር ሀብረት አለኝ። የሀብረቱ ጥንካሬ ደግሞ በእግዚአብሔር የተደገፈ ነው። ይህ ሁኔታ የተጀመረው ደግሞ በአምነታችን ጀማሪ በሆነው በጌታ የሱስ ነው።

“አብ ሲሰራ ያየውን እንጂ ወልድ ከራሱ ምንም ሊያደርግ አይችልም፤ አብ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ያደርጋልና” ዮሐንስ 5፡ 19።

ጌታ የሱስ በዚህ ቦታ በሚያደርገው ነገር ሁሉ በፍጹም በእግዚአብሔር ላይ የተደገፈ መሆኑን ነው የሚያውቋው። ከአስር ምዕራፎች በኋላ ደግሞ ይህንን ሁኔታ ከእኛ ጋር የሚያያይዘው ቃል ተናገረ።

“ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም” ዮሐንስ 15፡ 5።

ጌታ የሱስ ከአባቱ ጋር ባለው ግንኙነት አውነት የሆነው እኛ ከእርሱ ጋር ባለንም ግንኙነት አውነት ነው። በእግዚአብሔር ላይ መደገፍን በምሳሌነት አሳየን፤ በእግዚአብሔር ላይ መደገፍ ሞጋ (virtue) ያለው ነገር መሆኑን ሲያሳየን ነው

“ምንም ሊያደርግ አይችልም” የሚለውን አባባል የተጠቀመው። በእግዚአብሔር ላይ ካለመደገፍ በስተቀር ምንም መሥራት እንደማንችል ነው የሚያሳየው፤ ያ ብቻ ሳይሆን ጌታ የሱስ በትምህርቱ ሁሉ ያሳየን ይህ መደጋገፍ ከላይ ወደ ታች ብቻ ሳይሆን ወደጎንም የሚሆን ነው። ከእርሱ ጋር እንደተያያዝን እርስ በርሳችንም መያያዝ እንዳለብን ነው ጌታ ያስተማረን። እንዲያውም ጌታን በሙሉት ለመለማመድ የእርስ በእርስ ጎብረት አስፈላጊ ነው። ወይም እንድ የእግዚአብሔር ሰው እንዳሉት “ብቻዬን ሆኜ ስፈልገው (እግዚአብሔርን ማለታቸው ነው) እንድንደ አውቆ የተደበቀብኝ ይመስለኛል፤ በጎብረት ውስጥ እንዳገኘው ፈልጎ ሳይሆን አይቀርም”፤ ምልክትነቱም ግልጽ ነው፤ ሰዎች ከእግዚአብሔር ሲርቁ መጀመሪያ የሚያደርጉት ከጎብረት ራሳቸውን ማግለል ነው።

1. የጎብረቱ ክፍል መሆን

እንድ በፈውስ ስጦታ የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያገለግሉ ሰው እንድ ቀልቤን የያዘው ነገር ጽፈው አነቡብኩ።

“እግዚአብሔር የክርስትና ሕይወቴን አድሶ ይህንን አገልገሎት (የፈውስ ስጦታ ማለታቸው ነው) ከሰጠኝ ከሁለት አመት በኋላ በአመቱ በመጀመሪያው ወር እንድ ነገር ተናገረኝ” አሉ። “በዚህ አመት ብትታመም በራስህ ጸሎት አልፈውሰህም” አለኝ። ከዚያም ልክ እንደቃሉ አደረገ። ትንሽ የራስ ምታት ወይ ጉንፋን በያዘኝ ቁጥር ራሴ ለራሴ ስጸልይ ምንም ለውጥ አለይም፤ ሌሎች እንዲጸልዩኝ ሰጠይቅ ግን እግዚአብሔር ወዲያው ይፈውሰኛል” አሉ።

እነዚህን ነጥቦች አስቲ እናሰላስለቸው።

- እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር ያለን ሀብረትና መደጋገፍ አያደገና አየቀጠለ እንዲሄድ እንጂ እንድንራራቅ ፈቃዱ አይደለም።
- አድገታችን የታቀደው አብሮ ነው እንጂ ለየብቻ አይደለም።
- እንደ እግዚአብሔር አመለካከት ሌሎች በሕይወታችን እንደሚያስፈልጉን ማወቅ የተከበረ ወይም ሞጋ ያለው ባሕሪ ነው።

አንድ ጥያቄ እዚህ ጋ ለማንሳት አስፈላጊ ቦታ ይመስላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን ለመግለጽ አካል የሚለውን ቃል ሲጠቀም ሰዕላዊ አገላለጽ ነው ወይስ እውነተኛ ነው? በተፈጥሮአዊ አገላለጽ መቼም ሰዕላዊ አገላለጽ መሆኑ ግልጽ ነው። ምክንያቱም ማንኛችንም የሌለ አካል ቅጥያ አይደለንም። ነገር ግን ጳውሎስ አካል የሚለውን ቃል የተጠቀመበትን

እውነተኛ አገላለጽ ከመንፈሳዊ አንጻር ማየት መቻል አለብን። መንፈሳዊው አለም እውነተኛ መሆኑን ካመንን፣ መጽሐፍ ቅዱስ እኛ የክርስቶስ እንደሆንን ነው የሚያሳየው (1 ቅሮንቶስ 12)። በመንፈሳዊ አለም ብቸኛ መሆን ተፈላጊ አለመሆኑን ብቻ ሳይሆን የማይቻል ለምምድ ነው። ምክንያቱም አንድ ብልት የሌለውን ብልት አገልግሎት ሊሰጥ አይችልም። ምንም ያህል አይን ጥሩ ቢሆን አይን መስማት አይችልም።

በክርስቶስ አካል ኅብረት ውስጥ የእግዚአብሔር መልካም ነገሮች የሚተላለፉ ናቸው። እውነተኛ ፍቅር በሥራ ሲገለጽ ስናይ የበለጠ ፍቅር እንድንለማመድ ይገፋፋናል። መልካም ባህሪ ያለው ሰው ስታዩ፣ የእርሱን ባህሪ ለመለማመድ ትጥራለችሁ፤ እግዚአብሔር ሁኔታውን ያቀነባበረው እንደዚያ እንዲሆን አድርጎ ነው።

የሰላሴ ምስጢር የዚህ አብሮ የመሆን የኅብረት ውህደት ምሳሌ ነው። አንድ አምላክ በሶስት ሀልውና መገለጹ። እንደነቱን መረዳት አስፈላጊነቱ በሰላሴ ውስጥ ያለውን ውህደት ለመገንዘብ ነው። ሶስትነቱን መረዳት ደግሞ ፍቅርንና የመሳሰሉትን መለኮታዊ ባህርያት ለመረዳት ይጠቅማል። ምክንያቱም ፍቅር ከአንድ በላይ መሆንን ይጠይቃል።

ለመውደድ የሚወደድ ያስፈልጋል። ፍቅር በብቸኝነት ወስጥ ቦታ የለውም። ወዳጅ እንዲኖር ተወዳጅ መኖር አለበት፣ ፍቅር በሁለቱ መካከል በመግባት ነው ሊገለጽ የሚችለው። ሰላሴ መለኮታዊ ህብረት ነው፤ አብ ወዳጅ ሲሆን ወልድና መንፈስ ቅዱስ ተወዳጅ፣ ወልድ ወዳጅ ሲሆን አብና መንፈስ ቅዱስ ተወዳጅ፣ መንፈስ ቅዱስ ወዳጅ ሲሆን አብና ወልድ ተወዳጅ። በእንደነታቸው ደግሞ ቃሉ እንደሚል “እግዚአብሔር

ፍቅር ነው” ስለዚህ እግዚአብሔር ህብረት ነው። ይህ መለኮታዊ ህብረት ደግሞ ለሰብአዊ ህብረት ሞዴል ነው። ሞዴል ብቻ ሳይሆን ሐዋርያው ጴጥሮስ እንደሚል መነሻውም ነው።

“ከክፉ ምኞት የተነሳ በአለም ካለው ምግባረ ብልሹ ሕይወት እምልጣችሁ ከመለኮታዊ ባህሪ ተካፋዮች እንድትሆኑ በእነዚህ ነገሮች እማካይነት አጅግ ታላቅና ክቡር የሆነው ተስፋ ሰጥቶናል” 2ጴጥሮስ 1፣ 4።

እግዚአብሔር የራሱ ባህሪ ተካፋዮች እንድንሆን ይፈቅዳል፤ ይጋብዘንማል። ይህ መለኮታዊ ህብረቱ ነው። ግን አንተ ብቻ ሳትሆን የተጋበዘከው እናንተ ሁላችሁም አብራችሁ ነው። የመለኮታዊውን ክብር ልናንፀባርቅ የምንችለው እንዳችን ከሌላችን ጋር በሚኖረን ፍጹም ህብረት ውስጥ ብቻ ነው።

በእምነት ማደግን በሚመለከት እንግዲህ ከሌሎች ተለይተን ብቻችንን በሆንበት ቦታ ልናድግ አንችለም። ከዚህም የተነሳ፣ በእምነት ማደግ እንዳችን ከሌላችን ጋር የምንወዳደርበትና የበለጥን ነን የምንልበት ሊሆን አይችልም። አይኔ ከጀርዬ ጋር አይወዳደርም፤ ተወዳዳሪዎች ወይም ተቃራኒዎች ሳይሆኑ ለአንድ ግብ የሚሠሩ ናቸው። አንተ ታጋሽነትህን፣ ልምምድህን፣ አውቀትህን፣ ጥበብህን፣ አመለካከትህን፣ ስጦታህን ወደ ህብረታችን ታመጣለህ። እነዚህን የአንተን ባህርያት ከአንተ ጋር ህብረት ከሌለኝ በስተቀር ሌላ ቦታ ለገኛቸው አልችልም፤ በእምነት ለማደግ ግን በጣም ያስፈልጉኛል፤ በግልባጩ ደግሞ እኔም የራሴን ይዜ ነው የምመጣው።

በአንድነት አንተና እኔ እነዚህን ባህርያት ማምጣታችን ለህብረታችን የእምነት አድገት አስፈላጊ ነው። አንድ የእግዚአብሔር ሰው አብሮ መሆንን መዘቃ መፍጠር ነው በማለት የእንግሊዝኛውን ቃል በመጠቀም እንድንሟከተለው አብራሩት።

MUSIC

Modeling (ምሳሌነት) እውነት በሕይወታችን እንዴት መገለጽ እንዳለበት እንዳችን ለሌላችን በማሳየት

Understanding (መረዳት) አንዳችን ለሌላችን ግልጽ ያልሆነውን
አውነት ለመግለጽና ለማስረዳት በመጣር

Strength (ብርታት) በሰሜታችን ዝቅ በምንልበት ጊዜ አንዳችን
የሌላችንን ፈቃድ ለማበረታታትና ለማነሳሳት በመሞከር

Inspiration (ማነቃቃት) የአምነት ልምምዳችንን ለማሳደግ
አንዳችን ሌላችንን በማግኘት

Correction (መተራረም) አንዳችን ለሌላችን ስህተትን በመጠቆም
ለመተራረም መጣር

ይህ በሚሆንበት ጊዜ መዘቃ ለጌታ አንፈጥራለን። ያም ማለት ለጌታ የምናቀርበው
መዘቃ ሲምጪኒ ይሆናል። እያንዳንዳችን እኛ ብቻ ልናመጣ የምንችለውን የመዘቃ
ቃና ይዘን ስንመጣ የሚጣፍጥ መዘቃ መንቆርቅር ይጀምራል።

ተስፋዬ ገብረአብ “የጋዜጠኛው ማስታወሻ” በሚለው መጽሐፉ ከያሬድ ጥበቡ
የተጠቀሰ ብሎ ስለ አትሮስያዊነት አንድ ቆንጆ ጽሁፍ ጠቅሷል። አሳቤን ሰብሰብ
አድርጎ ስለሚገልጸው፣ ያለ ፈቃድ በዚህ ቦታ ብጠቀምበት ያሬድም ተስፋዬም ቅር
አንድማይሰኙ እርግጠኛ ነኝ።

“የኦሮሞው የመለከት ድምጽ አየቀረበ ሲመጣ፣ በአማራ ዋሽንት፣ በትግራ ከበር፣
በጉራጌ ዳንኪራ፣ በደቡብ አምቢልታ ታጅቦ የሚወጣው ሀብረ ድምጽ፣ ከእያንዳንዱ
ኢትዮጵያዊ አዕምሮ ሳይሆን ከውስጠ ህሊናው የሚንቆረቆር ታላቅ ሲምጪኒ
አንደሚሆን ጥርጥር የለኝም።”

መዘንጋት የሌለብን ነጥብ በፒያኖ ላይ ቆንጆ መዘቃ ለማውጣት ተጨዋቹ ነጩንም
ጥቁሩንም ቁልፍ መጫን አለበት፣ ወይም ጸውሎስ አንዳለ ጌታ የሱስ በመካከላችን
የጥል ግድግዳ ሆነው የሚለያዩንን ነገሮች ሁሉ አፍርሷል።

አይሁድ ወይም አረማዊ
ወንድ ወይም ሴት
ሐብታም ወይም ደሀ
ወጣት ወይም ጎልማሳ
አሠረ ወይም ሠራተኛ
በአምነት አዲስ ወይም በአምነት የቆየ

አስቲ ከእነኚህ እስራ ሁለት ቃላት አንተን ወይም እንኛን የሚገልጹሽን ስድስቱን
ቃላት አስምራባቸው። እነኚህ ግልጽ የሆኑ የአኖነታችን ገለጻዎች ሲሆኑ ለሀብረታችን
ቢያንስ እነኚህን ማምጣት እንችላለን። ከፍ ብለን የገለጽናቸውን ባህርያት ታጋሽነት፣
ልምምድ፣ አውቀት፣ ጥበብ፣ አስተያየት፣ ስጦታን ከነኚህ ገለጻዎች አኳያ
አስቀምጦ ጠቅላላ ድምራቸውን ሰናይ፣ እያንዳንዳችን በሌላ ሊተካ የማይችል
ጥቅም ለአምነት አድገት አናመጣለን። ጌታ የሱስ የአጥቢያ ቤተ ክረስቲያንን
ሲያቅዳት ይህ አይነቱ ሳብረት ለአለም እንዲታይባት ለማድረግም ጭምር ነው።
አስቲ በአምነት ለማደግ አንዳችን በሌላችን ልንረዳበት የምንችልባቸውን መንገዶች
በሁለት ቃላት እንመልከት።

2. አብሮ መሥራት (Synergism)

የእንግሊዝኛው ቃል Synergism ከሁለት የግሪክ ቃል የተውጣጣ ነው። Syn
ማለት አብሮ (together) ሲሆን ergos ደግሞ ሥራ ወይም መሥራት ማለት
ነው። በአጠቃላይ ትርጉሙ አብረው የሚሰሩ ሲሆን በአጠቃቅም ላይ ሲውል ደግሞ
ብቻ ለብቻ ከሚሰሩት የበለጠ ይሰራሉ የሚለውን አሳብ ለማጽናት ነው።

ክሪብኤጅ የሚባል አንድ የካርታ ጫወታ አለ። ሁለት አንድ አይነት ካርታዎች
ካሏቸው ሁለት ነጥብ ታገኛላቸው፣ ሶስት አንድ አይነት ካርታዎች ካሏቸው ስድስት
ነጥብ ታገኛላቸው፣ አራት አንድ አይነት ካርታ ካላቸው ነጥባቸው አስራሁለት
ይሆናል። ይሄ አብሮ መሥራት (Synergism) ይባላል። ካርታዎቹ በአንድነት
ሲጠራቀሙ ዋጋቸው ለብቻ ልብቻ ከሚኖራቸው በጣም የበለጠ ይሆናል።

በመጽሐፍ ቅዱስ አሰራ ሁለት የሀብረተሰብ ቁጥር ነው። ይላሉ የመጽሐፍ ቅዱስ ቁጥር አጥኚዎች። አሰራ ሁለቱ የአሰራሊል ነገዶች፤ አሰራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት ለዚህ አንድ ምሳሌ ይጠቀሳሉ። የሶቬዮሎጂ ሊቃውንት ደግሞ ለመተዋወቅና አብሮ ለመሥራት አሰራ አንድ ወይም አሰራ ሁለት ሰዎች አብረው ቢሆኑ ቶሎ የተሻለ ውጤት ያገኛሉ ይላሉ።

አሰራ ሁለት ሆነው አብረው በአግዚአብሔር ተማምነው የሚሰሩ ሰዎች የሚያመጡት ውጤት በጣም ትልቅ ነው፤ የሥራው ከንውንና ጥራት ቤተክርስቲያኑ በሙሉ ተባብሮ ከሚሠራው የተሻለ እንደሆነ ተጠንቶ ተደርሶበታል።

ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይህንን አውቀው ሥራን አሰራ ሁለት ወይም ከዚያ ላነሰ ግሩፕ በመስጠት የተሻለ ውጤት ያገኛሉ። በየቤተክርስቲያኑ እየተስፋፋ ያለው ይህ የትንንሽ ቡድን አንቅስቃሴ የመሆንና የማድረግ ነገር ነው። የጠራን አግዚአብሔርን የሚጠብቅብንን አይነት ሰዎች ለመሆን ትንንሽ ቡድን የበለጠ ይረዳናል። የአግዚአብሔርንም ነገር ለማድረግ ጥሩ ውጤት ለማምጣት አነስተኛ ግሩፕ ጠቃሚ ሆኖ ተገኝቷል። በዚህ አብሮ በመሥራት እድገት አለ።

አንድ አይነት ስጦታ ያላቸው ሰዎች አብረው በዚያ ስጦታቸው ሲያገለግሉ ውጤቱ ብቻ ለብቻ ሆነው የሰጡት አገልገሎት ከሚያመጣው ድምር በጣም የበለጠ ይሆናል። አንዳንድ ሰዎች አንድ ነገር ይሆናል ብለው ያላቸው አምነት ከፍ ያለ ከሆነ፤ አብረዋቸው የሚሠሩትም ሰዎች አምነትም ያድጋል። የማውቃቸው ሰውዬ አሉ፤ ሰው እኔ ከጸለይኩለት በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል ብለው የሚያምኑ፤ ከአሳቸው ጋር ስሆን የእኔም አምነት በዚያ ነገር ላይ ከፍ ያለ ይሆናል። ሌላ ሰውም አውቃለሁ አጋንንት ያለበትን ሰው እጄን ጭኝ ከጸለይኩለት አጋንንቱ ይወጣል ብሎ የሚያምን። ከእርሱ ጋር ስንጸልይ የእኔም አምነት ከፍ ስለሚል አጋንንት ተንጨጭተው ይውጣሉ።

“አንድ ሰው አንዴት ሺሁን ያሳድዳል? ሁለቱስ አንዴት አሰር ሺሁን እንዲሸሹ ያደርጋሉ?” ዘዳግም 32፣ 30።

ይህንን ቃል በገጹ እይተን ስንተረጉመው አብረው ሲሠሩ አያንዳንዳቸው የሚያመጡትም ውጤት ብቻ ለብቻ ሲሠሩ ከሚያመጡት አምስት አጥፍ የበለጠ ነው። ጥያቄው ታዲያ ከማን ጋራ እየሠራን ነው?

3. አርስ በአርስ (mutuality)

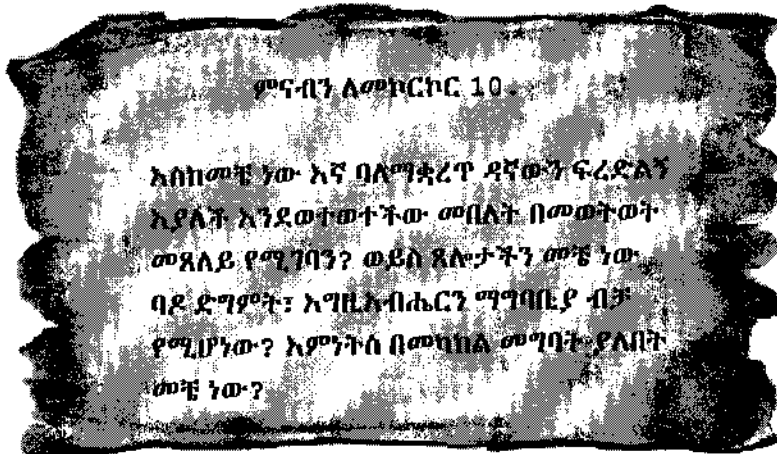
ይህኛው ቃል አላይ ካየነው ቃል በትንሹ የተለየ ነው። ያኛው (አብሮ መሥራት) አብሮ ሲሆኑ ኃይል እንደሚበዛ ሲሆን፤ ይህኛው ደግሞ አብሮ ሲሆኑ ሸክም እንደሚቀል ነው የሚናገረው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች ሲጽፍላቸው

“አንዱ የሌለውን ከባድ ሸክም ይሸክም፤ በዚህ ሁኔታ የክርስቶስን ሕግ ትፈጽማለችሁ” ገላትያ 6፣ 2 ነው ያላቸው።

የክርስቶስ ሕግ ምንድነው? አርስ በርስ መዋደድ። የፍቅርን ሕግ ለማሟላት ሸክማችንን መከፋፈል በምንችልበት ጎብረት ውስጥ መሆን አለብን።

አግዚአብሔር በእንደዚያ አይነት ጎብረት ውስጥ ግሩም ድንቅ ሥራ ይሠራል። ከከበዳት ከአንዷ ላይ ቀንበሯን አንስቶ ለግሩፑ አከፋፍሎ በእነርሱ ጫንቃ ላይ አስቀምጦ እርሷን ሲያሳርፋት አይቻለሁ። በጎብረታችሁ ውስጥ የራሳቸው የባሰው ሸክም ሳይሰማቸው ለሌላው ሸክም የበለጠ የሚጨነቁና የሚጸልዩ ሰዎች አታውቁም? ባታውቋቸውም እርግጠኛ ነኝ አሉ።

ተጨንቀውስ የነበሩ ሰዎች ጭንቀታቸውን ወደ ጎብረቱ አምጥተው ምንም ነገር ሳይለወጥ እነርሱ ግን አፎይ ብለው ሲሄዱ አጋጥሟችሁ አያውቅም? ምስጢሩ የአርስ በአርስ ጉዳይ ነው። በዚህ አይነት ጎብረት ውስጥ አምነታችን ጠንካራ በሆነበት አኳያ በጎብረቱ ውስጥ ሌላ ያ ነገር ይሆንላቸዋል ብለን እናምናለን። በድፍረት የሆነ አምነት ደግሞ ይተላለፋል። አግዚአብሔር በገንዘብ ችግር ውስጥ ልጆቹን አያስገባም ብሎ የሚያምን ገንዘብ አያጣ የሚቸገረውን ሰው ቀንበር ሊሸከምለትና በአምነት ወደ አግዚአብሔር ሊያቀርበው ይችላል።

በተለይ ሰሜታዊ የሆነ ችግር (emotional problem) ያለባቸው ሰዎች ለመፈወስ ሌላ ሰው ስለ አነርሱ ፈውስ አምነት እንዲኖረው ማስፈለጉን ተምረዋል። በእርግጥም አምነት የፈቃድ ድርጊት እንደሆነ አምናለሁ። አግዚአብሔር ግን ባለፍንበት ሰሜታዊ ችግር ተመልሰን እንድናልፍ ስለማይፈልግ፣ ፈውሳችንን በሌሎች አምነት ያደርገዋል። ያ ለእኔ የሚያምናልኝ ሰው እኔ የተሸከምኩትን ቀንበር የውስጡን ዝባዝነኬ ስለማያውቅ ሸክሙ ቀለል ያለ ይሆንለታል፤ ስለዚህ አምነትንም ለመለማመድ ይቀላዋል።

አግዚአብሔር አንዳችን ለሌላችን እንድናምን ይፈትዳል እንዴ? አዎን ይፈትዳል። ይህም ማለት በአንዳንድ የሕይወቴ ክፍል እኔ ራሴ የሚሠራ አምነት ላይኖረኝ ይችላል። እርስ በእርስ በምንደጋገፍ ጊዜ እኔ አምነቴ በጎደለበት በአንተ ወይም በአንቺ ውስጥ ያለው አምነት ግን በእኔ ሊሠራ ይችላል። አንዳውም በአንዳንድ ነገር ላይ በአንተ ወይም በአንቺ ውስጥ ካልሆነ በስተቀር አግዚአብሔር ሙሉ አምነት አይሰጠኝም።

ስለዚህ ከአናንተ ጋር ቅርብ መሆን ያስፈልገኛል፤ ራሴን ለአናንተ ግልጽና ክፍት ማድረግ ይኖርብኛል። አለዚያ በሕይወቴ ውስጥ ትልቅ ጉድለት ይኖረኛል።

በሕይወታችሁ ያሉት ሰዎች እምነታቸው ለአናንተ የሚያስፈልጋችሁን ያህል አለማመናቸውም የአናንተን እምነት ሊያቀጭጭ ይችላል። ይህ ለብዙዎቻችን አዲስ ትምህርት እንደሚሆን ይገባኛል። ገበናን መሸፈን፣ ጓዳን ወይም የውስጥን ለብቻ ማድረግ ለግልኝነት (privacy) መጠንቀቅ በተለይ በምዕራቡ ኅብረተሰብ ባህልም ወግ ነው። ነገር ግን አንዳንዴ መንፈሳዊ ሕይወት በሙሉት እንዲሠራ ልማዱ መሰበር አለበት።

ሌሎች መጥተው የአኛን እምነት ለአነርሱ ባስቸገራቸው ነገር እንዲጠይቁን ክፍት መሆን አለብን። ማመን ቀለል የሆነለችሁ ነገር ምንድነው? አምነትን ለማግኘት የከበዳችሁ ነገርስ የለም? ይህ ሁኔታ ከጎረቤቶቻችሁ፣ ከቤተ ክርስቲያናችሁ አባሎች፣ ከትዳር ጓደኞችሁም እንኳን የተለየ ይሆናል።

እንኚህን ነገሮች በቅርብ እንድትመረምሯቸውና ለራሳችሁ እውነተኛ ሆኖችሁ እንድትመልሷቸው ለበረታታችሁ እወዳለሁ። ምክንያቱም ክርስትና የብቸኝነት ጉዞ እንዲሆን አልታቀደም፤ እንደምታውቁት ቅድመ ክርስትና እንኳን የብቸኝነት ጉዞ አልነበረም። አንዳንድ ነገሮች ያለምንም ለውጥ ከብሉይ ኪዳን ወደ አዲስ ኪዳን ተሸጋግረዋል፤ እምነት እንዲሁ ነው።

የሱናማዊቷ ሴት ታሪክ የአምነት አጥረት አለበት ብሎ የአምነት አርዳታ መጠየቅ ለሚፈልግ ሁሉ ጥሩ ምሳሌ ነው። ታሪኩ በ 2 ነገስት 4 ውስጥ ነው ያለው። ልጅ እየፈለገች ያለ ልጅ የነበረችዋ ሴት ለነቢዩ ለኤልሳ ችሮታ በማድረግ በቤቷ የአንግዳ ማረፊያ አወርታ ለእርሱ መጠቀሚያ አዘጋጅቶለት። ለእርሷ ከነበረው ውለታ (gratitude) የተነሳ ኤልሳ ደግሞ በሚቀጥለው አመት ልጅ እንደምትወልድ አምኖ ትንቢት ተናገረ፤ ትንቢቱም ተፈጸመ ታሪኩ ግን በዛ አለበቃም።

አንድ ቀን ይህ በአምነት የተወለደ ልጅ ከአባቱ ጋር በሜዳ ተሰማርቶ መሥራት የሚችልበት አድሜ ሲደርስ ራሱን ብሎ ታመመ፤ አባቱም ወደ ቤት ላከው፤ ከጥቂት ሰዓት በኋላም ሞተ። እናቱ ከዚህ በኋላ ያደረገችው ጥልቅ የሆነ ትምህርት ያለበት የአምነት ምሳሌ ነው።

የልጁን አስከሬን ኤልሳስ አልጋ ላይ አደረገችው። የልጁ አካል ከኤልሳስ ጋር የሚገናኝበትን አንድ መንገድ ፈልጋ ያገኘችው ነው። አምነት ከተፈጥሮአዊ መንካካት ጋር የተያያዘ ነገር አንዳለው የተረዳች ይመስላል። ወደ ኤልሳስ ወዲያውኑ ለመሄድ መዘጋጀት ጀመረች። ኤልሳስ የአግዚአብሔር ሰው አንደሆነ፤ ልጇንም ያገኘችው በኤልሳስ የአምነት ቃል አንደሆነ ታውቅ ነበር። ይህ አስደንጋጭና አሳዛኝ ነገር ሲደርስባት በመጀመሪያ አርሱን ማሰቧ አያስደንቅም።

ችግሯንና ኃዘኗን ለማንም፣ አልገለጠችም። ለምን ወደ ነቢዩ ለመሄድ አንደፈለገች ባሏ ቢጠይቃትም አንኳን “ምንም አይደል ልሂድ” ባንድንድ የአንግሊዝኛ ትርጉሞች “ግዴላም ሁሉም መልካም ነው” ነው ያለችው። ግን ሁሉ መልካም አልነበረም። በዛሬ ዘመን ሳይኮሎጂስቶች ብትመዘን “በክህደት ወስጥ” (in denial) ብለው ነበር የሚመድቧት። ከባሏም ጋር የመነጋገር ችግር ያለባት ትመስላለች። ነገር ግን ከዚያ ጠለቅ ያለ ምስጢር እየተካሄደ ነበር። በዚያ ሀዘኗ ውስጥ አያለች ሱናማዊቷ ሴት አምነት እየተለማመደች ውጤቱንም በፈቃዷ የተቀበለች ይመስላል። ሁሉም መልካም ሳይሆን ሁሉ መልካም አንደሆነ የሚያሳይ አምነት፤ ጌታ የሱስም እኮ ያሳየው አምነት ይህን አይነት ነበር።

“ወዳጆችን አልአዛር ተኝቷል፤ አኔም ከአንቅልፍ ላሰነሳው አሂዳለሁ”
የሐንሰ 11፣ 11።

ጌታ የሱስንም “በክህደት ውስጥ ነው” ሳይሉት የቀራሉ? አርሱ ግን የአምነቱን ውጤት አያየ ነበር የሚናገረው። ኤልሳስ ሴትየዋ ስትመጣ ከሩቅ ሲያያትና አገልጋዩን ግያዝን “ምነው ደህና አይደለሽምን?” ብሎ እንዲጠይቃት ሲልከው “ሁሉ ነገር ደህና ነው” ብላ ነው ለግያዝ የመለሰችው።

ከኤልሳስም ጋር ፊት ለፊት ስትገናኝ ስለልጇ መሞት በግልጽ አለውራችም፤ ነገር ግን

ጥያቄ ብቻ ነው ያነሳችው “ጌታዬ ለመሆኑ እኔ ልጅ አንድትሰጠኝ ጠይቄህ ነበረን? አጉል ተሰፋ አንዳትሰጠኝ አልልሁምን?”

ከኤልሳስ ከራሱ በቀር ሌላ የተለወጠ ነገር ላለመቀበል ወስኖ ነበር። ኤልሳስ ግያዝን “አንግዲህ ሩጥ ... በትራንም በልጁ ፊት ላይ አድርግ” ብሎ ሊልካቸው ሲሞክር አርሷ ግን “ሕያው አግዚአብሔርን በሕያው ነፍሱህ አምላለሁ ፈጽሞ ትቼህ አልሄድም” አለች።

ከዚያ በኋላ የታሪኩ ትኩረት ከሴትየዋ ላይ ይነሳና በኤልሳስ ላይ ይሆናል። እርግጠኛ ነኝ ሴትየዋ ቤት ከደረሱ በኋላ ኤልሳስ በሰገነቱ ላይ ባለው ክፍል ውስጥ ለልጁ ሲጽልይ አርሰዋም በታችኛው ክፍል ሆኖ ትጽልይ ነበር። ነገር ግን የአግዚአብሔር ቃል እዚያ ላይ አላተኮረም፤ ምክንያቱም የአርሰዋ አምነት ከኤልሳስ አምነት ጋር ተጣምሮ ነበር። ብቻዋን የነበራት አምነት ከኤልሳስ ጋር አንድትገናኝ አስቻላት፤ ከኤልሳስ ጋር አብረው ሲያምኑ ግን ማዕበሉን ቀለበሱት።

በማዕበል ውስጥ በምታልፋበት ጊዜ ለብቻ መጋፈጥ ጀብደኝነት አይደለም። የምትችሉትን ያህል አብረዋችሁ የሚቆሙ ጸላዮች ከየቦታው ቀስቅሱ። አግዚአብሔር የሚጠቀምባቸውን፤ በቅባት የሚያገለግሉትን፤ በአገልግሎታቸው ከዚህ በፊት የተነካችሁባቸውን ሰዎች አብረዋችሁ እንዲቆም ቀስቅሷቸው። በማዕበል ስትያዙ ጊዜው የተራ ጸሎት ጊዜ አይደለም። አንዳንድ መንፈሳዊ መሪዎች ይህን አይነቱን ጊዜ “የመንፈሳዊ ውጊያ” (Spiritual Warfare) ነው የሚሉት። ለአንተም ለአንቺም በጸሎት አብረዋችሁ ለሚቆሙትም አካሉ አንድ ስለሆነ፤

“አንድ ብልት ቢሰቃይ፣ ብልቶች ሁሉ አብረው ይሰቃያሉ” 1 ቆሮ 12፤
26።

የሱናማዊቷ ሴት የኤልሳስን ተራ የሆነ አገልግሎት ብቻ አልፈለገችም። ሌላውን በእርሱ ፋንታ መላክ ለሌላ አይነት ችግር ይሠራ ይሆናል። ዛሬ ግን የእርሱ መገኘትና የእርሱ አምነት አስፈላጊ መሆኑን አውቃ ነበር፤ ስለዚህ ተሳካ።

መቼም ማንኛችንም አንደ ኤልሳስ በአንደዚህ አይነት ሁኔታ ውስጥ ማለፍ

አንፈልግም፤ ምክንያቱም በእምነታችን ላይ ያልተጠበቀ ተጽእኖ ያመጣብናል፤ ግን እግዚአብሔር ያለ ምክንያት በእንደዚያ ያለ ሁኔታ ወስኖ እንድንሆን አያደርግም። እንዳንደ እምነታችንን የሚጠይቁን ሰዎች በእኛ እምነት ላይ ያላቸው መተማመን የእኛን እምነት ያነሳሳዋል። ባለቤቴ ብዙ ጊዜ የምትለኝ ነገር አለ “አንተ ከጸላይክልኝ ይሳካልኛል”። ሩቅ በነበርኩበት ጊዜ ሰደውልላት “አንተ መጸላይ አትርሳ” ወይም “አንተ ስለ ጸላይክ ተሳካ” ትለኝ ነበር። ያ ደግሞ አርሷ በጠየቀችኝ ነገር ላይ እምነቴን ያነሳሳዋል።

በዚህ መጽሐፍ ወስኖ በምዕራፍ 3 ያየናትን የከነአናዊቷን ሴት ታሪክ እንድናይ ያደረገው ምናልባት ለዚህ ይሆናል። ያኛ ሴት ልጇ በአጋንንት ተይዛ የመኖሯን ሁኔታ አልቀበልም አላች። መቶ አለቃውም የአገልጋዩን ወደሞት መሄድ አልቀበልም አለ። ሱናማዊቷ ሴትም የልጇን መሞት አለመቀበል ብቻ ሳይሆን ለማውራት እንኳን አልፈለገችም። አስራ ሁለት አመት ደም ሲፈሳት የነበረችዋ ሴት ለደም መፍሰስ እምቢ የሚል እምነት፣ በርጢካኒያዊ ስሜትን አሻፈረች የሚል እምነት፣ ዝም በል እንኳን ሲባል እምቢ አውርነትን አልፈልግም ብሎ አመነ። የጌታን መልስ አስኪያገኝ ድረስ የዳዊት ልጅ ማረኝ አያለ ጮኽ!

ለምንድንው እምቢ ማለት የሚገባችሁ? ምን ሁኔታ ነው በሕይወታችሁ፣ በቤተሰባችሁ፣ በማሳበረሰባችሁ፣ በቤተ ክርስቲያናችሁ ቦታ ከእንግዲህ ለዚህ ነገር እምቢ የሚያሰኝ እምነት እንዲኖራችሁ የሚጠይቅ?

ለዚህስ ነገር ማን እንዲተባበራችሁ፤ እምነታችሁ ከማን እምነት ጋር ቢደመር ይሠራል ብላችሁ ታምናላችሁ? የማን ቅባት፣ የማን የእምነት ቃል በዚያ ነገር ላይ ያስፈልጋችኋል? እንዲህ ያሉትን ጥያቄዎችን በሕይወታችሁ ደጋግማችሁ አየጠየቃችሁ መመለስ ያስፈልጋችሁ ይሆናል። ግን ከሱናማዊቷ ሴት ታሪክ ተማሩ፤ ለማመን የሚያስፈልጋችሁንና የሚያግዛችሁን የሌለ ሰው እምነትም ፈልጉና ጸሎታችሁን ከእግዚአብሔር አስመልሱ።

ክፍል አራት ጠለቅ ያሉ ጉዳዮች

አስካሁን ያየነው የዚህ መጽሐፍ ብዙው ክፍል የገለጸው ስለተራ እምነት ነው። በዚህ በመጨረሻው ክፍል ግን የእምነትን ስጦታ እናያለን። የእምነት ስጦታ ከተራውና በየአለቱ ከምንለማመደው እምነት እንዴት እንደሚለይ እናጠናለን። የእምነትንና የነፃነትን ግንኙነት እንመረምራለን፤ በመጨረሻም መጽሐፉን ለመዝጋት በእኛ ፈቃድና በእግዚአብሔር ፍቅር መካከል ስላለው ግንኙነት እንመለከታለን።

ምዕራፍ አስር

የአምነት ስጦታ

1. ሶስት አይነት ስጦታዎች

በአጠቃላይ ስለ አግዚአብሔር ስጦታዎች (የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች) በምናጠናበት ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሶስት አይነት ስጦታዎች እንደ አሉ እንመለከታለን፤ ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉት ስጦታዎች ሁሉ በሶስት ክፍል መከፈል ይችላሉ።

ሀ. የመጀመሪያዎቹ የማነቃቂያ ስጦታዎች (Motivational Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነኚህ ስጦታዎች በአግዚአብሔር አብ የተሰጡን ሲሆኑ በተፈጥሮ አብረውን የተወለዱ፤ ከአማኝነት ጋር ግንኙነት የሌላቸው፤ በጥሩም በመጥፎም ልንጠቀምባቸው የምንችል፤ ስጦታዎች ሲሆኑ በማንኛውም ሰው ሊከሰቱ የሚችሉ ናቸው። ስጦታዎቹ በሮሜ ምዕራፍ 12 ውስጥ የጠቀሱት ናቸው፤ በጥቂቱም ቢሆን በ 1ኢፕሮስ ምዕራፍ 4 ውስጥም ተጠቅሰዋል።

“እንደተሰጠን ጸጋ የተለያዩ ስጦታዎች አሉን፤ ለእነዱ የተሰጠው ጸጋ ትንቢት መናገር (ይህ ቃል በዚህ ቦታ ላይ እንዳንደ ተመልካች ‘perceiver’ ተብሎ ይተረጎማል) ከሆነ፤ እንደ አምነቱ መጠን ይናገር። ማገልገል ከሆነ ያገልግል፤ ማስተማርም ከሆነ ያስተምር፤ መምከር ከሆነ ይምከር፤ ለሌላቸው መለገስ ከሆነ አብዝቶ ይለግስ፤ ማስተዳደር ከሆነ በትጋት ያስተዳድር፤ ምህረት ማድረግ ከሆነ በደስታ ይማር” ሮሜ 12፣ 6-8

ለ. በሁለተኛ ቦታ ያስቀምጥኳቸው ስጦታዎች የአገልግሎት ስጦታዎች (Ministry Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነኚህ በጌታ የሱስ ክርስቶስ አዕማድ ለሆኑ ለቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች የሚሰጡ አምስት ስጦታዎች

ናቸው። ስጦታዎች በኤፌሶን 4 ወስጥ የተጠቀሱት ናቸው።

“ ... አንዳንድ ሐዋርያት፣ አንዳንድ ነቢያት፣ አንዳንድ ወንጌል ሰባኪዎች፣ ሌሎች ደግሞ አረኞችና አስተማሪዎች ይሆኑ ዘንድ የሰጠ እርሱ ነው” ኤፌሶን 4፣ 11።

ሐ. እዚህ ሶስተኛው ቦታ ላይ ያስቀመጥኳቸው፣ በቤተ ክርስቲያንም ውስጥ በሰፊው የሚጠቀሱትና በሥራም የሚገለጹት የመግለጽ ወይም የገለጸ ስጦታዎች (Manifestation Gifts) የሚባሉት ናቸው። እነዚህ ስጦታዎች ለማንኛውም ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ሲሆኑ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት እንዲውሉ የተሰጡ ናቸው። ስጦታዎች በ 1 ቆሮንቶስ 12 ውስጥ የተጠቀሱት ናቸው።

“ለአንዱ በመንፈስ የጥበብን ቃል መናገር ይሰጠዋል፤ ሌላው ደግሞ በዚያው መንፈስ የዕውቀትን ቃል መናገር ይሰጠዋል፤ ሌላው ደግሞ በዚያው መንፈስ እምነት ይሰጠዋል፤ ሌላው ደግሞ በዚያው በአንዱ መንፈስ የመፈወስ ስጦታዎች ይሰጠዋል፤ ሌላው ታምራትን የማድረግ፣ ሌላው ትንቢትን የመናገር፣ ሌላው ደግሞ መናፍስትን የመለየት፣ ሌላው በልዩ ልዩ ልሳን የመናገር፣ ሌላው ደግሞ በልዩ ልዩ ልሳን የተነገረውን የመተርጎም ስጦታ ይሰጠዋል” 1 ቆሮንቶስ 12፣ 8-10።

እምነት በስጦታ መልኩ የተገለጸው በእነዚህ በሶስተኛ ቦታ ላይ ባስቀመጥኳቸው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ውስጥ ነው።

2. የስጦታው አሰራር

የእምነት ስጦታ ሰዎች በተራ እምነት ብቻ ለማድረግ የማንችላቸውን ነገር ማድረግ እንደንችል ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጠን ከፍ ያለ ስጦታ ነው። ከተፈጥሮ ኃይላችንና ችሎታችን በላይ (Supernatural) በሆነ ኃይል የምንለማመደው እምነት ነው። ተንጠራርተን ተንጠራርተን ልንደርስበት እንድንችል አርግጠኛ የሆነውን ነገር በቀላሉ ልንይዘው ስንችል ማለት ነው። የእምነትን ስጦታ ለሚለማመዱ ሰዎች

ይህ ስጦታ ከብዙ ስጦታዎች ይልቅ በጣም ግልጽ በሆነ መንገድ እግዚአብሔር እንደሚጠቀምባቸው የሚረዱበትና በቀላሉም በሕይወታቸው የሚሰራ ሆኖ ያገኙታል። ስጦታው ለመሥራት አኛን ማስፈቀድ እንኳን አይጠይቅም፤ እኛም ደግሞ ለመፍቀድ የምንደፍራውን ድፍረት ሁሉ አልፎ ይሄዳል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከላይ በሶስተኛ ቦታ ላይ ያስቀመጥኩትን ጥቅስ ሲከፍት እንዲህ ብሎ ነው።

“መንፈስ ቅዱስን መግለጽ ለአያንዳንዱ ሰው የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው ... ለአንዱ በዚያው መንፈስ እምነት ይሰጠዋል” 1 ቆሮንቶስ 12፣ 7።

የእምነት ስጦታ ላለው የእመነበት ጉዳይ ቶሎ ሊፈጸም ይችላል ወይም ጊዜ ሊወስድ ይችላል። ለምሳሌ እምነቱ ለፊውስ ከሆነ ያ ፊውስ ወዲያው ሊከሰት ይችላል። እምነቱ ግን ለእግዚአብሔር ሥራ የሚያስፈልገውን ወጪ ለመሸፈን ከሆነ ያ መልስ ወዲያው ሊመጣ ይችላል፤ ዘግይቶ ሊመጣ ይችላል፤ አንዴ ብቻ ሆኖ ያልፍ ይሆናል፤ ወይም ደጋግሞ ሊሆን ይችላል። አስቲ የእምነትን ስጦታ ብቻውን ከማየታችን በፊት አጠቃላይ ግንዛቤ እንዲኖረን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን በአጠቃላይ እንያቸው።

መንፈሳዊ ስጦታ እግዚአብሔር ለሰዎች ራሱን ከገለጸበት ብዙ መንገዶች አንዱ ነው። እግዚአብሔር ነገሮችን ራሱ በራሱ ከሚያደርግ አኛን ተጠቅሞ ያደርጋል፤ በዚሁም ከአኛ ጋር መተባበር ይወዳል። ኃይሉ ያለው አርሱ ነው ያንን ኃይሉን ግን ለሰዎች ብሎ በሰዎች ውስጥ፣ በሰዎች በኩል መጠቀም ይወዳል። ከአርሱ ለሚወጣው ኤሌክትሪክ ኃይል አኛ የኃይሉ ማስተላለፊያ የመዳብ ሽቦዎች መሆናችን ነው።

ለብዙ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታ ከተፈጥሮ በላይ የሆነ ኃይል የተፈጥሮ ችሎታቸውን ከፍ ሲያደርግ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሚሰራው፡

- ሀ. አስፈላጊነቱ ሲኖር
- ለ. መንፈስ አገልጋዩን ሲገፋፋው
- ሐ. አገልጋዩ የመንፈስ ቅዱስን ግፊት በእምነትና በድፍረት ሲከተል

አገልጋዩ በራሱ ሊያደርገው የማይችለውን በመንፈስ አርዳታ ማድረግ ይችላል። እንዳንድ ጊዜ የተፈጥሮውና ከተፈጥሮ በላይ የሆነው ስጦታ (Natural vs Supernatural) የሚያደርገው ልዩነቱ ትንሽ ከመሆኑ የተነሳ ለማየት እንኳን የእምነት አይንን መክፈት ያስፈልጋል። ጌታ በምድር በተመለሰበትና ባስተማረበት ጊዜ ብዙዎች የመንፈስ ቅዱስን ሥራና ኃይል በአገልግሎቱ ቢያዩም፤ ማመን ግን አልቻሉም።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በሚሠራበት ሰው ሕይወት ከሌሎች የተለየ የሚታይ ብዙ ነገር አይኖርም። እንዳውም የእግዚአብሔር ኃይል በውስጣቸው የሚሠራ ሰዎች የሚመስኩላችሁን ብትሰሙ ኃይሉ በውስጣቸው በሚሠራ ጊዜ ደካማነት እንደሚሰማቸው ነው። ለምሳሌ የፈውስ ስጦታ ያላቸው እንዳንድ ጊዜ የተፈወሰው ሰው መጥቶ ካልነገረን ወይም መረጃ ካለየን መፈወስን እንኳን አርግጠኛ አይደለንም ይላሉ። እንደ የፈውስ ስጦታ ያላቸው ሰው “ስጦታውን እንደተቀበልኩ አካባቢ ለሰው ስጸልይ እጄን ሞቅ ካለኝ ያ ሰው እንደተፈወሰ አውቅ ነበር፤ እየቆየሁ ስሄድ ግን ያ ሞቅ የሚለው ስሜት ለቆኝ ጠፋ፤ ለካ በመጀምሪያ መንፈስ ቅዱስ ሊያበረታታኝ ፈልጎ ነው ያንን ያደረገው” አሉ።

እንደ ሰው ስጦታን መለማመዱ በስጦታው ምንነትና በአሠራሩ ላይ የተመሠረተ ነው። ለምሳሌ በአውቀት ቃል የሚያገለግሉ ብዙ ጊዜ አገልግሎታቸው ስሜታዊ ያልሆነ አዕምሯዊ ቀዝቃዛ አውነት ብቻ ይሆናል ይላሉ። ምክንያቱም የዚህ ስጦታ አገልጋዮች ስሜታቸውን የመቆጣጠር አላፊነት አለባቸው፤ በስሜት ማድረግ ከጀመሩ የአውቀትን ቃል የመቀበላቸው ችሎታ የተጋረደ ይሆናል። እንዳውም አገልግሎቱን ከጨረሱ በኋላ ነው እግዚአብሔር ያለውን እንደገና ሲያስቡት ስሜታቸው የሚቀሰቀሰው።

እንዳንዶች ደግሞ የፍርሃት ስሜት አለን ይላሉ፤ እኔ ለመንፈስ ቅዱስ መጠቀሚያ ለመሆን በቂ ስለይደለሁ ስጦታዬ በዚህ ጊዜ አይገለጥ ይሆናል የሚል ፍርሃት ይይዛቸዋል። ይህ ግን መንፈሳዊ ውጊያ ነው። ጠላት ስሜታችንን መድረስ እንደሚችል ባለፉት ምዕራፎች አይተናል፤ መንፈስ ቅዱስ በመንፈሳችን መጠቀም ሲጀምር ሰይጣን ስሜታችንን ለመድረስ መሞከሩ አይቀርም። እንዳንድ ስጦታዎች

ለምሳሌ የአውቀት ቃል፣ ትንቢት፣ ልሳን፣ ተአምራት፣ እንዳንድ ፈውስም ወዲያው ልንለማመዳቸው እንችላለን። እንዳንዶች ግን በተለይ የማነቃቂያ የሚባሉትና በተፈጥሮ የምናገኛቸው ስጦታዎች ለምሳሌ መሪነት፣ መጋቢነት፣ አስተማሪነት፣ አስተዳደር ጊዜ የሚወስዱ ናቸው።

አውቀት

እንዳንድ ሰዎች የእምነትን ስጦታ የሚለማመዱት በማወቅ ነው። ከተራ እምነት የበለጠ፤ ለጊዜውና ለአላማው የሚሆን ከቁጥጥራቸው በላይ የሆነ አርግጠኝነት በውስጣቸውና በላያቸው ይመጣል። እንዳንድ ጊዜ በድንገት የሚለማመዱት ሰዎች ሳይቀሩ እንዳሚደነቁና በፍርሃት እንደሚሞሉ ይመስክራሉ። ምክንያቱም ይህ አውቀት ከምክንያትም ከተጨበጠውም አውነት ወይም ከገለጸ ውጪ ስለሚሆን ነው። “በአውቀቴ ውስጥ አውቀዋለሁ” አሉ እንደ ሰው ስለዚህ ልምምዳቸው ሲጽፉ።

ድፍረት

ሌላው ይህንን ስጦታ የምንለማመድበት ባህሪ እንግዳና አስደናቂ የሆነ ድፍረት ነው። በድፍረት የግሳጺንም ሆነ የተሰፋን ቃል ማምጣት፤ ለራስ ያለበትን ነገር ድንገት በድፍረት መናገር። በተለይ ለበሽተኞችና አጋንንት ለያዛቸው ሰዎች የሚጸልዩ ይህንን ስጦታ በዚህ ድፍረት ይለማመዱታል። ወይም የሌሎችን ሸክም የሚሸክሙ የዚህ ስጦታ ያላቸው እንዳንደ ከራሳቸው ግምት በላይ የሆነ ነገር በድፍረት ይናገራሉ። ያ የእምነት ስጦታ በውስጣቸው ሲሠራ ነው። የቤተ ክርስቲያናቸው መንጋ ሲበጠበጥና ሲከፋፈል፤ እንዳንድ መጋቢዎች ከተለመደው ጠባያቸው ውጪ በሆነ ድፍረት እዋቢዎችን ሲገስጹ አይቻለሁ። ያ የራሳቸው ድፍረት አለመሆኑን ብዙዎች ያውቁታል።

ማበረታታት

ከአቅማችን በላይ የሆነ ተግዳሮት ሲገዳደረን፤ የእምነት ስጦታ በሚያበረታታ ሁኔታ ይገለጻል። የሌላንን ብርታት ሰጥቶ ከአቅማችን በላይ በማመን እንበረታታለን። ይህ በረከት ብዙ ጊዜ በጣም በተጣበብንበትና መፈናፈኛ ባጣንበት ጊዜ ነው የሚገለጸው። መንገዱ ደግሞ ይለያያል። ብዙ ጊዜ ግን ብቻችንን ሆነን በጌታ ፊት የጥሞና ጊዜ (Meditation) በሚኖረን ጊዜ የሚመጣ ነው። በሌላ ጊዜ ደግሞ ማበረታታት በሌሎች አገልግሎት ይመጣልናል።

መስቀልኛ መንገድ ላይ ቆማችሁ ወደት መሄድ እንደሚገባችሁ መወሰን ሲያቅታችሁ፤ ወይም እግዚአብሔር ለግላችሁ በነገራችሁ ነገር ላይ ተቃውሞ ሲበዛባችሁ፤ መልካም ከሚያሰቡላችሁ ከእግዚአብሔር ሰዎች እንኳን ሳይቀር የሚመጣው ምክር ሲከብድባችሁ፤ ድንገት ካልታሰበ አቅጣጫ የሚመጣ ማበረታቻ፤ መጥቶም በፍጹም ይሆናል የሚል እምነት እንዲኖራችሁ አድርጎ አያውቅም? እኔ ብዙ ጊዜ ተለማምጀዋልሁ። ያ የእምነት ሥጦታ ለዚያን ጊዜ በዚያ ሁኔታ ላይ የመጣ ነው።

የጉብኝት በሮች

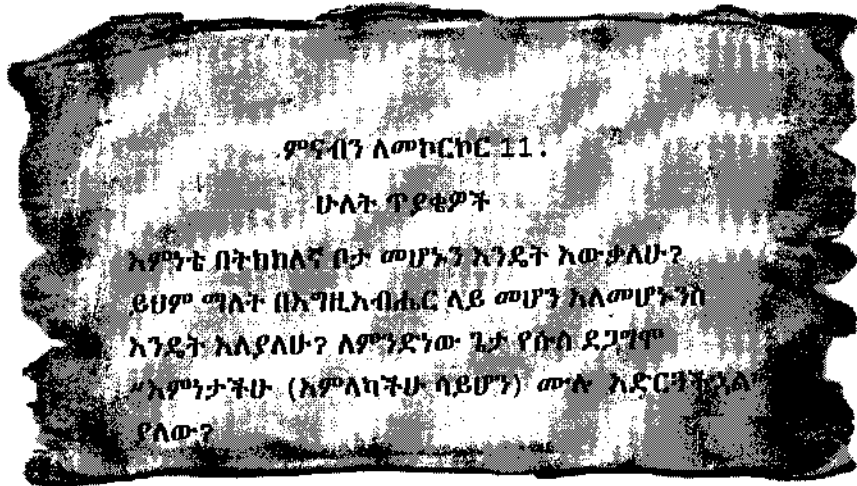
ባለፈው ምዕራፍ እንዳየነው አንዳንድ ሰዎች የጉብኝት በሮች ናቸው ብለናል። በውስጣቸው ያለው ስጦታ በእኛ ውስጥ ያለውን ስጦታ የሚፈታ ሰዎች አሉ። ለምሳሌ የፈውስ ስጦታ ያላቸው ሰዎች ፣ በሚያበረታቱና መንፈሳዊ ሁኔታን የሚያንቀሳቅሱ ሰዎች ባሉበት ስጦታቸው የበለጠ ይሠራል። በዚህ ጊዜ ስጦታ ያለው ሰው በውስጡ የእነኚህን ሰዎች ስጦታ ተገንዝቦ የራሱ ስጦታ ከፍ ከፍ ማለት ይጀምራል። ጥያቄው እንግዲህ በዚህ ሁኔታ ውስጥ የእምነት ስጦታ ያለው ማን ነው? የሚለው ነው። የእምነት ስጦታ ያለው የፈውስ ስጦታ ያለው ነው። ምክንያቱም እነኚያ የመጎብኚያ በሮች የሆኑት ሰዎች የሚያደርጉት ነገር በተራ እምነታቸው ነው። ያ የእምነት ስጦታ ያስፈለገበት ጉዳይ ሲያበቃ የእምነቱ ስጦታ ሌላ ጠያቂ ጉዳይ አስኪመጣ ድረስ አይገለጥ ይሆናል።

የቡድን እምነት

የእምነት ስጦታ በአንድ ቡድን ላይ ለጋራ የሚመጣበት የተከበሩና ውድ የሆነ ጊዜ አልፎ አልፎ ይመጣል። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ በቡድኑ ውስጥ ባሉት በአያንዳንዳቸው ላይ በመፍሰስ ቅባት፤ ፈውስ፤ ንስሐ ወይም ጎብረትን ያመጣል። በዚያ ያሉት ሁሉ ደግሞ በግል መነካታቸውንና በአንድነት መሥራታቸውንም ይገነዘባሉ። ይህ አይነት ልምምድ የሚኖርበት ቦታና ጊዜ እንዲያጋጥማችሁ ተጠባብቁ፤ ካጋጠማችሁ ትባረካላችሁ። ፓስተር ሰይፉ ከበደ የፈውስ ኪዳን በተባለው መጽሐፉ ይህንን አሳብ የትባኤ እምነት በሚል አርዕሰት ስር በራሱ አገልግሎት ውስጥ በተከሰተ ጥሩ ምሳሌ ገልጾታል።

ትንሽ ምስጢር

አንድ የእግዚአብሔር ሰው እንዲህ ብለው አጫወቱኝ። አንዳንድ የእምነት ስጦታ በውስጤ እንዲሠራ ለማድረግ ራሴን እርዳታ በሚያስፈልገኝ ቦታ ከማስቀመጥ በስተቀር ሌላ ማድረግ የምችለው ነገር የለም። የእምነት ስጦታ ብዙ ጊዜ መደረግ ያለበትን ነገር ለማድረግ ወይም መረዳት ያለበትን ሰው ለመርዳት አስከወስን ድረስ በውስጤ መሥራት አይጀምርም። ብዙ ጊዜ የእምነት ስጦታ እንዲሠራ በጣም ስፈልገው አይሠራም ፤ ለምን እንደሆነ ግን አላውቅም። በእግዚአብሔር ዘንድ ለእኔ እንቅስቃሴ ከሆኑት ነገሮች አንዱ ይሄ ነው። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ጥልቅ እየሆነ ሲሄድ፤ በቅድስና ሕይወትና በመንፈስ ቅዱስ ፍሪዎች ሰናድግና ራሳችንንም የእግዚአብሔር ኃይል በሚያስፈልገን ሁኔታ ላይ ሰናብቶምጥ፤ እነኚህና የመሳሰሉት ነገሮች ለእምነት ስጦታና ለሌሎቹም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በበለጠ የተዘጋጀን ያደርጉናል።

አውነቱን ብንግራችሁ አንዳንድ የዚህ አለይ የሰጠሁት ሐተታ ተቃራኒው አውነት ሲሆንም አይቻለሁ። በሁኔታዬ የማይገባኝ፤ በራሴ መንገድ በምሄድበትና አንዳንዴም በኃጢአት በምመላለስበት ጊዜ አንኳን ሳይቀር የአምነት ስጦታ ሲሠራብኝ ራሴን አግኝቼዋለሁ። ተራ አምነት አንኳን ይኖረኛል ብዬ ባለሰብኩት ጊዜ የአምነት ስጦታ ሲያጥለቀልቀኝ ራሴን አገኝዋለሁ። በጣም ደክሞኝ ከማንም ልገናኝ ባልፈለኩበት ጊዜ የአግዚአብሔር ምህረት በዚህ ስጦታ አማካኝነት ይገባኝኛል።

ብዙ ጊዜ ሥራውን የሚሠራው በእኔ ውስጥ ያለው አምነት ሳይሆን፤ ለመገልገል የመጣው ሰው አምነት ነው። እኔ አምነት በሌለኝ ጊዜ አንኳን አስደናቂ የሆኑ ፈውሶች በእኔ አገልገሎት ሲከሰቱ አይቻለሁ።

ምን ለማለት ፈልጌ መሰላችሁ፤ ይህ የአምነት ጉዳይ ትንሽ ምስጢር ነው፤ የታቀደውም ደግሞ ምስጢር አንዲሆን ነው። ከእኛ መካከል ማናችን ነን ሙሉ ለሙሉ የምንረዳውን አምላክ ማምለክ የምንፈልግ? የክርስቶስ ምስጢራዊ ጥልቀት ከግምት በላይ ነው። አውነቱን ሁሉ ተንትነን ብንጨርስ፤ መንገዱን ሁሉ ብናውቅ፤ መልሱን አስቀድመን መግመት ብንችል፤ እንደዚያ ቢሆንም አንደኛው አርሱ ታላላቆች እንሆን ነበር።

3. የሰጦታው ባለቤትነት

የአምነት ስጦታ ባለቤት ማነው? አንዳው ባጠቃላይ የመንፈስ ስጦታዎች ባለቤትነት እኛ አለን አንዴ? አይመስለኝም፤ አንዲያውም እንደዚህ ማሰብ ራሱ ስህተት ነው።

አንድ ሰው ብዙ ጊዜ በሚያገለግልበትና የአግዚአብሔርም ኃይል በእርሱ ወስጥ በሚገለጥበት ስጦታው ሊታወቅ ይችላል። ስጦታው ብዙ ጊዜ በተፈጥሮ ያለንን ችሎታ ያዳብረዋል፤ በተፈጥሮ ያለን ችሎታ ደግሞ በየጊዜው አይለዋወጥም። አንዳውም አንዳንድ ችሎታዎች ዳብረው በሰውዬው ሕይወት ውስጥ ለመገለጽ እድሜ ልክ ይወስዳሉ።

ታዲያ በመንፈሳዊ ስጦታዎች ስንገባኝ የሚሆነው ምንድነው? መንፈሳዊ ስጦታዎች አግዚአብሔር በዚያን ጊዜ በዚያ ቦታ ሊያደርግ ያስበውን ልዩ አቅድ ለማከናወን ይመጣሉ። የሰጦታው ቅባት አቅዱን ካከናወነ በኋላ ወዲያው ሊቆም ይችላል፤ ወይም ሊቀጥል ይችላል። ስለዚህ የሰጦታው አገልጋይ ውሳኔ ወይም ፍላጎት ስጦታውን ለማምጣት ወይም ለማቆየት አይችልም። አገልጋዩ ሊያደርግ የሚችለው ራሱን ስጦታው በሚያስፈልግበት ሁኔታ ውስጥ ማድረግ ነው። ለምሳሌ ከመንፈስ ስጦታዎች አንዱ የሆነው የአምነት ስጦታ ለአንድ በሽተኛ ፈውስ ካስፈለገ፤ ለበሽተኛው በሚደረግ የፈውስ ጸሎት መቆየት ያስፈልጋል። ስጦታውን በዚያ ሁኔታ ላይ ሊያመጣም ሆነ ሊሠራበት የሚችል መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው። ስለዚህ ስጦታው በመንፈስ ቅዱስ ባለቤትነት ወይም ቁጥጥር ስር ይቆያል። የሰጦታው ዋና ግብ ደግሞ የአገልጋዩን ሕይወት መቀደስ ሳይሆን የተፈጥሮ መባረክ ነው። በሌላ አነጋገር ለታመመ ሰው የሚጸልየው አገልጋይ ለታማሚው ፈውስ ምክንያት ቢሆን በእርግጠኝነት ልንመሰክር የምንችለው የበሽተኛውን መፈወስ እንጂ ስለ አገልጋዩ የሕይወት አቋም ምንም ማለት አንችልም።

ይህን ማለት ደግሞ ስጦታው በውስጤ ሲሠራ እኔ ምንም የማገኘው የለም ለማለት አይደለም። አግዚአብሔር ሲጠቀምብኝ እኔም ብዙ አባረካለሁ። ያ እኔን ሙሉ ያደርገኛል፤ ያረካኛል፤ ደስ ያስኘኛል፤ በአውቀቴና በመረዳቴ እድጋለሁ፤ በሕይወቴ አበረታለሁ፤ ከአግዚአብሔርና ከሌሎች አማኞች ጋር ያለኝ ግንኙነት መንፈሳዊ

ምጥቀት ያገኛል። ከዚህም የተነሳ ስጦታው በውስጤ እንደገና የሚከሰትበትን ጊዜ በጉጉት አጠብቃለሁ። ስለዚህ እኔ ለስጦታው ባለቤትነት የለኝም፤ ስጦታውንም በፈለኩ ጊዜ አውጥቼ ለመጠቀምም ሆነ ቦታና ጊዜ እየመረጥሁ አዚህ ይሆናል እዚያ አይደለም ለማለት አልቻለም። እንዲያውም ለአግዚአብሔር ለመመቸት ይገዢ መምጣት የምቻለው ባዶነቴን ብቻ ነው።

4. የሥጦታው አጠቃቀም

አምነት ብቻውን የሚገለጽ ሥጦታ አይደለም። በአንድ ሁኔታ ላይ የሚገለጽ ሥጦታ ነው፤ ወይም አንድ ሰው የአምነት ሥጦታ እንዲኖረው ብቻ የአምነት ሥጦታ አያገኝም። አምነት የሚኖረው ለአንድ ነገር ነው። ያ አንድ ነገር በሽታ ሊሆን ይችላል፤ ችግር፤ አስቸጋሪ ሁኔታ፤ ግራ መጋባት፤ የተበለሸ ግንኙነት፤ የገንዘብ ችግር፤ የሚያስጨንቅና የሚያጣብብ ሁኔታ ሊሆን ይችላል ፡፡ ይህ ሁኔታ ደግሞ በአካላችን፤ በአዕምሯችን ወይም በስሜታችን የሚከሰት ይሆናል፤ ያጭር ጊዜ አጣዳፊ ወይም ረገፍም ጊዜ የሚወስድ አሰጊ ወይም አሳሳቢ ችግር ሊሆንም ይችላል፤ ግላዊ ቤተሰባዊ፤ ሳብረተሰባዊ ከዚያም አልፎ አገራዊና ሉአላዊ ሊሆን ይችላል።

ልናደርግ የምንችለው ተራ አምነትን በመለማመድ ራሳችንን ለአግዚአብሔር ማቅረብ ብቻ ነው። የአምነት ሥጦታ መንፈስ ቅዱስ ባቀደው ጊዜ መጥቶ እንዲወርስን መጠባበቅ ብቻ ነው።

በጸሎት መቆየት፤ በአሁኑ ጊዜ ባለን የአግዚአብሔር አሰራር መረዳት መሠረት ወደ አርሱ በጸሎት በመቅረብ እና በመቆየት የአምነት ስጦታ ሳታስቡትና ሳትጠብቁት መጥቶ ቢያጥለቀልቃችሁ እትደነቁ። አንድ ሰው እንዳሉት “ለሁለት ደቂቃ በአምነት ስጦታ ብትቆዩ የሁለት ሳምንትን መቃተትና ማቃሰት ሁሉ ይሸፍናል” ግን ሁልጊዜ ማስታወስ ያለብን በተራ አምነት ላይ ቆመን ነው የአምነት ስጦታን መለማመድ የምንችለው።

በሁኔታው ላይ እርምጃ ውሰድ። መውጫ ቀዳዳ አትፈልግ። ከጉዳዩም አትሸሸ፤ በፊትህ ያለውን እርምጃ ውሰድ፤ በሁኔታው ውስጥ አግዚአብሔር እንደሚመራህ፤

እንደሚጠብቅህ፤ እንደሚረዳህና፤ እንደሚያስቸልህ ማወቅህን ለአግዚአብሔር ንገረው።

ማስታወሻዬ ላይ “ጌታ ሆይ! ማድረግ ስላለብህ ታደርገዋለህ፤ እኔም ይህን በመተማመን እርፋለሁ” የሚል ፀሎት አለ። መደረግ ያለበትን ነገር ሁሉ የሚያደርገው አርሱ ብቻ ነው። ለማድረግ ችሎታውና ፍላጎቱም ስላለው በእኔም ውስጥ እንኳን ይሠራዋል ብዬ አምናለሁ።

እስራኤላውያን ወደ ከነዓን ምድር ከመግባታቸው በፊት የዮርዳኖስን ወንዝ ማቋረጥ ነበረባቸው። ቀደም ብለን እንዳየነው የኪዳኑን ታቦት የተሸክሙት ካህናት እግራቸው የዮርዳኖስን ውኃ እስኪነካ ድረስ ውኃው መቆም አልጀመረም ነበር። ውኃው ከመከፈሉ በፊት ካህናቱ ምን ያህል አምነት የነበራቸው ይመስለኝኋል? ምናልባት ብዙ የሚባል ላይሆን ይችላል። ሆኖም በተራ አምነታቸው እግራቸው ውኃው ውስጥ መግባት ጀመረ፤ በዚያን ቅድስት ደግሞ ውኃው መከፈል ጀመረ። እርግጠኛ ነኝ እንደዚያ መሆኑን ሲያዩ አምነታቸው በጣም ትልቅ መሆን ጀምሯል፤ ወንዙ መካከል ቆመው “እይዟችሁ ኑና ተሻገሩ” እያሉ ሌሎቹን ለማበረታታት የሚበቃ አምነት ሆናለችዋል። ተራ አምነት ያስጀምራል፤ የአምነት ስጦታ ያጥለቀልቃል አሠራሩ እንዲህ ነው።

የአምነትን ስጦታ ግን የሚቆጣጠረው አግዚአብሔር ራሱ ብቻ ነው፤ እኛ ስጦታውም እንኳን ቢኖረን የስጦታው ተቆጣጣሪዎች አይደለንም። ይህ ስጦታ ደግሞ በየጊዜው የሚከሰት አይደለም፤ ብዙ ጊዜ ነገሮች የሚሆኑልን በተራ አምነት ነው። በትህትናና በታዛዥነት የሚሆን ተራ አምነት ራሱ ብዙ ነገር ያደርጋል።

5. አዲስ አማኝ

በመጀመሪያ ጌታን እንደተቀበልን ለብዙዎቻችን አምነት በቀላሉ ይሠራልን ነበር። ከዚያም የተነሳ ብርቅና ድንቅ የሆኑ የአምነት ውጤቶች ተለማምደናል። “አዲስ ክርስቲያን የነበርኩ ጊዜ” ብለን ጀምረን ብዙ አስደናቂ ታሪኮችን እናወራለን። “የዳዊ አግዚአብሔር ቅርብ ነበር” የሚለን አንድ ወዳጅ አለኝ። ያኔ ያለብዙ ደካምና ጥረት አግዚአብሔር ጸሎታችንን ይሰማን ነበር፤ ከዚያም የተነሳ አምነታችን

ያድግ ነበር፤ ሰላምና ደስታም ያለማቋረጥ ይፈልቅልን ነበር። ነገር ግን እንደ ቦታ ላይ ሰንደርስ ነገሮች እንደዚያ መሆናቸው ያበቃል። የጸሎት መልስ ሲያድር ሲያሰልስ በእምነታችን ላይ ጥያቄ ያመጣብናል። ለምንድነው አዚህ ሁኔታ ወስጥ የምንገባው? እኛ በልጆቻችን እድገት ከምንለማመደው ልምምድ ጋር ይመሳሰላል። ለመሬመድ ሲጀምሩ አየተከተልን ከመውደቃቸው በፊት እንይዛቸው የነበረውን ለጥቂት ጊዜ ካደረግነው በኋላ እንተወዋለን። ምክንያቱም ሁል ጊዜ አየደገፍናቸው እንዲያድጉ እንፈልግም። በራሳቸው እንዲሞክሩ እንተዋቸዋለን። ያ ሙከራ ነው በእምነት የሚመሰለው። መውደቃቸውን ፈልገን ሳይሆን ልጆቻችንን ዝም የምንለቸው፤ ነገር ግን ለመሬመድ በዚያ ልምምድ ውስጥ ማለፍ እንዳለባቸው ስለምናውቅ ነው።

እግዚአብሔርም ደስ የሚሰኘው ሁልጊዜ አርሱ ወዲያው እያደረገልን በሚሆነው የክርስትና ደረጃ ብቻ ሳይሆን በእምነት ያደርግልናል የምንልበት ደረጃ ላይ ሰንደርስ ነው። አዚያ ቦታ ላይ እንደንደርስ ስለሚፈልግ የጸሎት መልሳችንን ያዝ ያደርገዋል። ምክንያቱም

“ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም” (ዕብራውያን 11፣ 6) ።

“ልጄ ሆይ በእምነትህ ማደግና መብሰል አለብህ” ማለቱ ነው።

ይህ ጊዜ ማለትም እግዚአብሔር ያለ እኛ ድካም ሙሉ ድጋፉን ሰጥቶን በእምነት ሳይሆን በማየት ብቻ የምንራመድበት ጊዜ ሲቆም ለብዙ ክርስቲያኖች የትልቅ ጥያቄ ጊዜ ይሆናል። እምነታቸውን ብቻ ሳይሆን የሕይወታቸውን አርግጠኝነት የሚጠይቁበት ሁኔታ ውስጥ ያስገባቸዋል። ታዲያ ብዙዎች ያን በመጀመሪያ ጌታን የተቀበሉበትን ነገሮች ሁሉ በቀላሉ ይፈጸምላቸው የነበረበትን ሁኔታ ደግመው ለመፍጠር ይጥራሉ። ቦታውን ጊዜውን ወደ ሕይወት የመረቸውን ሰዎች እንኳን ሳይቀር መፈለግ ይጀምራሉ። ሁኔታውን መለወጥ እምቢ ሲላቸው፤ ራሱን አሳንሶ ማየት፤ ራሱን ቢጋጢአት መክሰስ፤ ፀፀት ውስጥ መግባት፤ ደህንነትንና እግዚአብሔርን ራሱን መጠራጠር እንኚህ ሁሉ የተለመዱ ሰሜቶች ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዚህ ይመስለኛል ለመሪነት የሚታጩን ሰዎች

“አዲስ ክርስቲያን ያልሆነ” 1 ጢሞቴዎስ 3፣ 6 የሚል አቀባ ያደረገበት።

ገና አዲሶች ከሆኑ በዚህ ከማየት ልምምድና በእምነት ጸንቶ በመቆም መካከል ያለውን ከባድ ጊዜ አልተለማመዱም፤ ያሉትን የሚያድርጉ ለመሆናቸው ገና አላስመሰከሩም። ይህ ጊዜ ከባድ የመሆኑን ያህል አስፈላጊም ጊዜ ነው። ጥረት ይጠይቃል፤ ያማቅቃል፤ ነገር ግን ያነጥራል፤ ልጅን ከአዋቂ ይለያል። በዚህ ሁኔታ ላለፈ ግን ነፃነት አለ። ኦ! ነፃነት በሚቀጥለው ምዕራፍ ያንን እናያለን።

ምዕራፍ አስራ አንድ

አ ነፃነት

ነፃነት በአግዚአብሔር ዘንድ ጠጋ ብሎ መቆም ሲሆን የሕይወታችንን ክፍል በሙሉ የሚነካ ነው። ነፃነት መንገድም ግብም ነው፤ መድረሻችንም መረማመጃችንም ነው። ሐዋርያው አውሎስ ውብ በሆነ መንገድ ነፃነትን ሲያሳያቸው ነው ለገላትያ ሰዎች እንዲህ ያሉቸው፡

“በነፃነት አንድንኛር ክርስቶስ ነፃነት እወጣን። እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ” ገላትያ 5፡ 1።

በአምነትና በነፃነት መካከል ያለውን ግንኙነት ለመረዳት ልናያቸው የሚገቡን ሰባት ነገሮች አሉ። እነዚህን ሰባት ነገሮች በትክክል መረዳት የሚሠራ እምነት እንዲኖረን በጣም ይረዳል።

1. ሕግ

ሕግ ኃጢአትን ይገልጻል፤ ያብራራዋል፤ ግን መጠኑን እይጫምረውም ወይም እይቀንሰውም። ሕግ አስራ ትዕዛዞች ናቸው፤ የክርስቶስ ትምህርት በተለይም የተራራው ሰብክት በመባል የሚታወቀው ህግን ነው ያብራራው (የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 5-7) ። ያለ ሕግ ኃጢአት ራሱ የሞተ ነው (ሮሜ 7፡ 8) ። ኃጢአተኛ መሆናችሁን እርግጠኛ ካልሆናችሁ ሕግን እንብቡ፤ ኃጢአታችንታችሁን ቁልጭ አድርጎ ያሳያችኋል። ኃጢአተኛ መሆናችሁንም ያለ ምንም ጥርጣሬ ያረጋግጥላችኋል። ሕጉን በመስጠት ውስጥ ያለው የአግዚአብሔር አለማ ግን በሕጉ ውስጥ ካልብን እርግጥን ነፃነት ሊሰጠን እንጂ የሕጉ እርግጥን እንዲያንጸባርቅብን አይደለም።

ሕጉ የልባችንን ሁኔታ ነው የሚያሳየን፤ ክፉት እንጂ መልካም የማይገኝብን መሆኑን ነው ግልጽ የሚያደርግልን። በደለኞች፣ ራሳችንን ለማዳን አቅሙም ፍላጎቱም እንደሌለን ያሳየናል። ሕጉ እኛነታችንን ቁልጭ አድርጎ ሲያሳየን ነው አዳኝ

አንደሚያስፈልገን የምንረዳው። መታሰሩን ያለውቁ እኮ መፈታት አያምረውም፤ ግዙታችንን ያወቀ ነው ነፃነት! ነፃነት አያለ የሚጮኸው።

2. ፀጋ

ከሕግ ጋር ፊት ለፊት ተጋፍጠን ሰንደፊደር፤ ሕግ ያለ ምንም ይሉኝታና ይቅርታ ኃጢአታችንን ያጋልጠዋል። ያን ጊዜ “አርዲ” ብሎ ለመጮህ ይሉኝታ አይዘንም። የዚያን ጊዜ የአግዚአብሔር መንፈስ ለመንፈሳችን ምስጢር ይነግረዋል። ክርስቶስ ያለ ኃጢአት ስለነበረ አርሱ ብቻ ነው ለኃጢአት የሚከፈለውን ለመክፈል ብቃት ያለው። በመስቀል ላይ ለሰድስት ሰአት ተሰቅሎ በመዋል ለኃጢአት የተጠየቀውን አዳ ሁሉ በብቃት ከፈለው። እኔና እናንተ ግን ለሰድስት አመት አንኳን በዚያ መስቀል ላይ ብንሰቀል አንኳን የአለምን ሁሉ ኃጢአት ከራሳችን ኃጢአቶች አንኳን የትንሿን ዋጋ መክፈል አንችልም ነበር።

ኃጢአተኛ ሰው የኃጢአትን ዋጋ ለመክፈል ብቃቱ የለውም። ያንን ማድረግ የሚችለው ክርስቶስ ብቻ ነበር፤ አርሱም አደረገው። ይህ ምስጢር ነው፤ የዚህ ምስጢር ስም ፀጋ ይባላል፤ የማይገባን፤ አንደሚያስፈልገን አንኳን የማናውቀው ክቡር የሆነ፤ ክርስቶስ ዋጋውን በሙሉት ስለከፈለ እኛ በነጻ ያገኘነው ሰጦታ ነው። ከፀጋ ሰጦታዎች ሁሉ ደግሞ የመጀመሪያውና ዋነኛው ሰጦታ ጽድቅ ይባላል።

3. ጽድቅ

ጽድቅ የክርስቶስን የማዳን ሥራ ማዕከላዊ ያደረገ የሁለት አቅጣጫ ልውውጥ ነው። ይህንን ሁኔታ ሐዋርያው ጳውሎስ አንዲህ ሲል ገልጽታል።

“እኛ በአርሱ ሆነን የአግዚአብሔር ጽድቅ አንድንዎን ኃጢአት የሌለበትን አርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው” 2ቆሮንቶስ 5: 21።

የዚህን ልውውጥ ወርድና ስፋት ሙሉ ለሙሉ ለመረዳት ከግምት በላይ ነው። ኃጢአት የማያውቀው፤ እንከን ያልተገኘበት ጌታ የሱስ አርሱ ራሱ ኃጢአት ሆኖ ነው ኃጢአተኞች ከኃጢአት ወዋተው የአግዚአብሔር ጽድቅ ወራሾች ለመሆን የበቁት፤

ይህ ሁኔታ በየትኛውም የሰው ግምት ትክክለኛ ፍርድ አይደለም፤ የአግዚአብሔር ጽድቅ ነው እንጂ።

ልውውጡ አንግዲህ አንዲህ ነው። ጌታ የሱስ የራሱ የሆነውን ጽድቅ ለእኛ ሰጠን፤ እኛ ደግሞ የራሳችን የሆነውን ኃጢአት ለአርሱ ሰጠነው። የአግዚአብሔር የጽድቅ ጥያቄ መሟላት ነበረበት፤ ያም ማለት የኃጢአት ዋጋ መክፈል ነበረበት። አግዚአብሔር መክፈል ያለበትን አዳ ዝም ብሎ ለማለፍ አይችለም፤ ቅዱስ የሆነው ባሕሪው ያንን ማድረግ አያስችለውም።

ስለዚህ ፍጹም የሆነው ፍቅሩ አዳውን ለመክፈል የሚችለውን አንድ ልጁን መስዋዕት አድርጎ አንዲሰጥ አስገደደው። ያንን የኃጢአት ዋጋ መክፈል የሚችል ሌላ ማንም ወይም ምንም አልነበረም። ስለዚህ አርሱን ብዙ አስከፈለው፤ ከፍያው ግን ለሁላችንም በቂ ነበር። ኃጢአትን አስወግዶ፤ ጌታ የሱስም ፍጹም ጽድቅን ጠብቆ የአለምን ሕዝብ ሁሉ ነፃ ለማውጣት በቂ ነበር።

4. ፈውስ

ከጽድቅ ጋር የተያያዘውና በዚያው ልውውጥ የተገኘው ሌላው ጥቅም ፈውስ ይባላል። ኃጢአት ያበላሸውን ሁኔታ ማስተካከል ማለት ነው። ጴጥሮስ ይህንን ግንዛቤ ሲያብራራ

“ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ አንድንኖር አርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት መስቀል ላይ ተሸክመ። በአርሱ ቁስል እናንተ ተፈውሳችኋል” 1 ጴጥሮስ 2: 24።

ሐዋርያው ጴጥሮስ እዚህ ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ አላይ በሁለተኛ ቆሮንቶስ ከጠቀሰው አሳብ ጋር ተስማምቶ በልውውጡ ላይ ግን አዲስ አሳብ ይጨምርበታል። በጽድቅ ውስጥ ፈውስ አለ። ቁስል ያልነበረው ክርስቶስ ቆስሎ እኛ ከቁስላችን ተፈወስን። መሲሐዊው ትንቢት ኢሳይያስ 53 ስለዚህ እውነት የተነበየው አለ።

“ነገር ግን እርሱ ስለ መተላለፋችን ተወጋ፤ ስለበደለችንም ደቀቀ። በእርሱ ላይ የወደቀው ቅጣት ለእኛ ሰላም አመጣልን። በእርሱ ቁስል እኛ ተፈወስን” ቁጥር 5

ፈውስ ነፃነት ነው። የአካል፣ የመንፈስ፣ የነፍስ፣ የግንኙነትና የሁኔታ ፈውሳችንን ሁሉ የምንለማመደው በዚሁ አምነታችን ውስጥ ነው።

5. ሥጋና መንፈስ

በአዲስ ኪዳን ሥጋ የሚለው ቃል አንዳንድ ጊዜ ጥሩ የሆነ ትርጉም አለው። ነገር ግን ከመንፈስ ጋር ባለው ተግዳሮት ሲታይ ሁልጊዜ ጥሩ ያልሆነ ትርጉም ነው የሚያሳየው። ሥጋ የወደቀው ፍጥረታችን በእኛነታችን ላይ አምባገነን ሆኖ ትግር ውስጥ ሲያስገባን ነው። ሥጋ ተፈጥሮአዊው አስተሳሰባችን ነው፤ ያልተለወጠው ሰሜታችን፤ የወደቅንበት ፈቃዳችን፤ ያልታደሰው መንፈሳችን ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በሥጋዊ እኛነታችን ልናደርግ የምንችለውን ሲያትት በገላትያ ምዕራፍ 5 እንዲህ ነው ያለው።

“የሥጋ ሥራ ግልጽ ነው፤ ይኸውም ዝሙት፣ ርኩሰት፣ መዳራት፣ ጣዖትን ማምለክ፣ ሟርት፣ ጥላቻ፣ ጡብ፣ ቅናት፣ ቁጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ መለያየት፣ አድመኝነት፣ ምቀኝነት፣ ሰካር፣ ዘፋኝነት (ወይም አንዳንድ ትርጉሞች እንደሚያቀቡት ያልተገታ ወሲብ orgies)።” ቁጥር 19-21

ከዚያ ይቀጥልና የመንፈስ ፍሬዎች የሆኑትን ግሩምና ደንቅ ነገሮች ይዘረዝራል።

“ፍቅር፣ ደስታ ሰላም፣ ትዕግስት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራስን መግዛት” ቁጥር 22-23

ብሉ ካተተ በኋላ አሳቡን እንደች እንደዘጋው ተመልከቱ።

“እንደነዚህ ያሉትንም የሚከለክል ሕግ የለም” ቁጥር 23።

የሕጉ ሥልጣን በሥጋ ሥራ ላይ ነው እንጂ በመንፈስ ፍሬ ላይ መሰልጠን አይችልም።

በሥጋ የምንመለስ ከሆነ ሕጉ በክፉ ሥራችን ሊፈርድብን ሥልጣን አለው። ግንኙነታችን ግን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ከሆነ፤ ሕጉ በእኛ ላይ ሥልጣን የለውም፤ እንዲያው ሊፈርድብን ሊመረምረን እንዲያው አይችልም። ከጌታ ጋር መመለስ አስከጀመርንበት ጊዜ ድረስ ሕጉ በሄድንበት ሁሉ እየተከተለ እንደ ጥላ ያንዝብብብን ነበር። ከጌታ ጋር መመለስ ስንጀምር ግን ከጥላው ስር ወጥተን ፀሐይ ይወጣልናል። አሁን የሚጋርደን ጥላ የለም፤ ምክንያቱም በሕግ ሥር አይደለንም። ነገር ግን ወለም ዘለም ማለት ሲመጣና በሥጋዊ መንገድ መራመድ ስንጀምር ሕጉ ሊፈርድብን ጥላውን ይጥልብናል። ይህ የሕጉ ሥራ ነው፤ ምርመራና ፍርድ ይጀምራል፤ በዚያም ወደ ንስሐ ይገፋፋናል፤ ይህ የሕግ ሥራ ነው።

6. አምነት

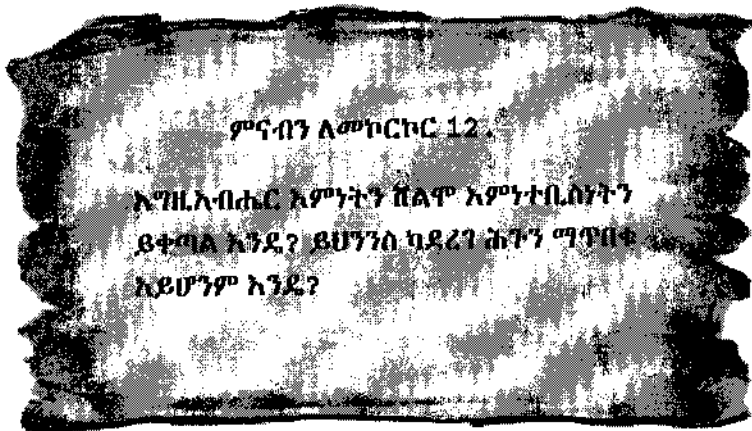
አምነት ጽድቅን ተመርኩዞ ከአለም፣ ከሥጋና ከሰይጣን ክስ ነፃ ያወጣናል። አምነት አግዚአብሔር ስለ እኛ የተነገረው እውነት መሆኑን ያረጋግጥልናል። አምነት የአግዚአብሔርን እውነት በመቃወም ሊከሰንና ሊረግመን የሚነሳውን ሁሉ ያፈርሰዋል። አምነት ራሳችንን አለምንና ሌላውንም አስፈላጊ ነገር ሁሉ የምንመለከትበት ልዩ አመለካከት ነው። በመጨረሻም አምነት በሥጋ ወይም በመንፈስ መመለሳችንን ይወስነዋል። መጽሐፉ በሙሉ ስለ አምነት ስለሆነ በዚህ ቦታ ስለ አምነት የምጠቅሰው ይኸው ይሆናል።

7. ነፃነት

ነፃነት ከላይ ያየናቸው ሰድስት ነጥቦች ውጤት ነው። ነፃነታችንን በሁለት መንገድ ልንጠቀምበት እንችላለን። እንደኛው የሥጋን ሥራ መርጦ በኃጢአት መውደቅ ሲሆን ሁለተኛው በመንፈስ ልምምድ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሠራውን ጽድቅ በመልበስ መመለስ ነው። በክርስቶስ ስንሆን ከቀደመው የውድቅት ክስ ነፃ ከመሆናችንም በላይ ጽድቁንና አዲሱን ሕይወት ለመለማመድም ነፃ ነን። ይህ ነፃነት ታዲያ ካንድ ነገር ነፃ መሆን ብቻ ሳይሆን ለሌላ ነገር ነፃ መሆን ነው። በክርስቶስ ከኃጢአት ክስና ካለፈው በደላቸን ፀፀት ነፃ ከመሆናችንም በላይ የአዘጋጀልንንም አዲስ ሕይወት ለመውረስ ነፃ ነን።

ፍጹም ነፃነት

አግዚአብሔርን ማገልገል ፍጹም ነፃነት ነው። በሰብአዊ አስተሳሰባችን ነፃነት ማለት የፈለጉትን ማድረግ፣ የወደዱትን መሆን ይመስለናል። ፍጹምና፣ አውነተኛ ነፃነት ግን፣ ከአግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ስኬትና አርሱን ለማገልገል የመስጠታችን ውጤት ነው። አንድ የዱሮ የአንግሊካኛ መዝሙር ሲተረጎም እንዲህ ይላል “አንተ ግዛጅ ያን ጊዜ ፍጹም ነፃ አሆናለሁ” ቅዱስ አውጎስጢኖስ ደግሞ በዚህ አሳብ ላይ ሲጽፍ “አግዚአብሔርን ውደድና የፈለከውን አድርግ” ብሏል። አግዚአብሔርን ከወደድን አርሱ የሚፈልገውን እናደርጋለን፣ የሚያስደንቀው ነገር ደግሞ ያንን ማድረግ እንወዳለን፣ ደስ ይለናል።

ምናብን ለመኮርኮር 12

አግዚአብሔር አምነትን ስልሞ አምነተቢሰነትን ይቀጣል አንደ? ይህንን ካደረገ ሕጉን ማጥበቁ አይሆንም አንደ?

አምነት ካለንበት ሁኔታ ፈንቅሎ አውጥቶ አግዚአብሔር እንዲኖረን ወደ አቀደልን ነፃነት ያደርሰናል። ከዚያ ሁኔታ ሰንፈነቀል፣ ከፍርሃታችን አንለቀቃለን። የዚያን ጊዜ ፈቃዳችንን ትተን የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለመታዘዝ ነፃ እንሆናለን። መልካም የሆነውን የአግዚአብሔርን ነፃነት ለመቀበል እጃችን የተከፈተ ይሆናል። ያ ብቻ ሳይሆን ማንም ሊወስድብን ወደማይችለው ነፃነት ያሸጋግረናል። ሕይወታችንን

አጥፍተን አርሱ የሚሰጠንን ሕይወት ለመቀበል ነፃ መሆን ማለት ነው። አምነት መጋለጥ ነው። ነገር ግን ለዛ ያለው መጋለጥ፣ ራሱን ለአግዚአብሔር ያለ ምንተ እፍረት መስጠት ነው። ያ አግዚአብሔርን ደስ ስለሚያሰኘው ነፍሳችንን የሚያረካ ነፃነት ያለማምደናል። ጌታ የሱስም የራሱን ነፃነት እንዲሰጠን ያስችለዋል። መቼም በዚች ምድር ላይ አርሱ በነበረው ነፃነት የተመለሰ ሌላ ማንም የለም።

ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ የገላትያን ሰዎች ክርስቶስ የሰጣቸውን ነፃነት በቀላሉ አሳልፈው በመስጠታቸው በኃይል ቃል ሊያስጠነቅቃቸው የተገደደው።

“በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን፣ እንግዲህ ጸንታችሁ ቁሙ እንደገናም በባርነት ቀንበር አትያዙ” ገላትያ 5፡ 1።

የገላትያ ሰዎች በአንዳንድ ነጻ ባልሆኑ ሰባክያን አግባቢነት ክርስቶስ በሞቱና በትንሳኤው የሰጣቸውን ነፃነት ለውጠው ወደ ሕግ ሥርዓት እየተመለሱ ነበር። ይህ ሁኔታ ደግሞ ሐዋርያውን በጣም ነበር የረበሸው። ሕጋዊነት የአስመስሎ አምነት ነው፤ ቁም ነገሩ ሕጋዊነትን አሸቀንጥሮ ጥሎ አውነተኛና ነፃ አገልገሎትን መያዝ ነው።

ነፃነትና ሥልጣን

ለመረዳት ከባድ ከሆኑ መንፈሳዊ አስተምሮሆች አንዱ ይህ የነፃነትና የሥልጣን ቅንጅት ነው። ስለ ነፃነትና ሥልጣን ቢያንስ ሁለት ነገሮች ማለት ይቻላል። የመጀመሪያው ፣ በልምምድ አግዚአብሔር ሥልጣን እንዲኖረን የሚያበቃንን ነፃነትም ሊሰጠን ይችላል።

ልጆቻችን በምናሳድግበት ጊዜ ለሥልጣን የሚያበቃቸው ነፃነት ልንሰጣቸው እንችላለን። ከሥልጣን ጋር ነፃነት ነፃ እንዲሆኑ ይጠበቃቸዋል፤ ያለሥልጣን ግን ነፃነት ራሱ ባርነት ሊሆን ይችላል። ስለዚህ ልጆቻችንን ስለ አላፊነት በግብርና በቃል እናስተምራቸዋለን። ጥሩ የአላፊነት ችሎታ ባሳዩን ቁጥር እኛ ደግሞ የበለጠ ውሳኔ የመወሰን ነፃነት በመስጠት እናበረታታቸዋለን።

ለምሳሌ የቤት ሥራቸውን በጊዜ የመጨረስ ሃላፊነት ካሳዩን፤ እኛ ደግሞ የቤት ሥራቸውን የሚሠሩበትን ጊዜ እንዲወስኑ እንተዋቸዋለን። ሥልጣን ለነፃነት አበቃቸው ማለት ነው።

ሁለተኛ ስለ ነፃነትና ሥልጣን ቅንጅት ማለት የምንችለው ነገር በውጪ ሲታይ አላይ ያልነውን የሚቀላብስ ይመስላል። እግዚአብሔር ነፃ እስከሆንንበት ሁኔታ ድረስ ሥልጣን ይሰጠናል። የየሱስ ክርስቶስን ማንነት በተረዳን ቁጥርና ለእኛ ያደረገውንም ነገር በተረዳነው መጠን፤ እግዚአብሔርም የሚያለማምደን ሥልጣን የበዛ ይሆናል። በሌላ አነጋገር ለሥልጣን ብቁ የሚያደርገን ነፃነት ነው ማለት ነው።

ወደ ሥልጣን የሚያደርስ ነፃነት ወደ ነፃነት ከሚያመጣ ሥልጣን በጣም የበለጠና የተሻለ ነው። ወንጌል የነፃነት መልዕክት ነው። ብዙ ጊዜ ሰባኪያን ልክ የገላትያን ሰዎች እንዳሳቱት ሰዎች ወንጌልን ሕጋዊ አድርገው ያቀርቡታል። መስፋፊያ ሳይሆን መታገጃ ያደርጉታል፤ ሕይወት ሰጪ ሳይሆን ሞትን እምጪ ያስመስሉታል፤ መልካም ዜና ከመሆን ለውጠው ማስፈራሪያ ያደርጉታል። ወንጌል ግን የነፃነት መልዕክት ነው።

ከሕግ ነፃነት፣ ከሥጋ ሥራዎች ነፃነት፣ ከአለም ነፃነት፣ ከሃይማኖት ሥርዓት ነፃነት፣ ከእግዚአብሔር በታች ከሆነው ከማንኛውም ነገር ሁሉ ነፃነት! አዎን “በነፃነት እንድንኖር ክርስቶስ ነፃነት አወጣን” ኑ ኦ! ነፃነት እንዴት ደስ የሚል ቃል! ነፃነት ጌታን በሙሉ የሚገልጸውና እግዚአብሔርም ብዙ ሥልጣን ሊሰጠው የሚመርጠው ሰው ባህሪ ነው። በጣም ኃይለን የሚሆኑት ፍጹም ነፃነት ያላቸው ናቸው። ብዙ ኃይል ቢኖራቸውም የነፃነታቸው ውጤት መሆኑን ስለሚረዱ አያሳስታቸውም።

ከዚያም በላይ ነፃነት በብዛት ያላቸው ናቸው ሥልጣንም እንደተሰጣቸው መረዳት የሚችሉ። ነፃነት ራሱ እግዚአብሔር ለእኛ የሚሰጠውን የሥልጣን ቃል የምንሰማበት ጆሮ ነው። ያንን ሥልጣን መረዳት ደግሞ የእግዚአብሔር ኃይል ያለመቆጠብ በውስጣችን እንዲሠራ ይለቀዋል። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ለሥልጣኑና ለእገልግሎቱ ያለ ምንም ማመንታት በኃይል ይከራከር የነበረው።

“ቃሌም ሰብክቴም የመንፈስን ኃይል በመግለጥ እንጂ በሚያባብል የጥበብ ቃል አልነበረም፤ ይኸውም እምነታችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ ላይ እንዳይመሠረት ነው” 1ቆሮንቶስ 2፣ 4-5።

“በተናገርሁትና በአደረግሁት ነገር አሕዛብ ለእግዚአብሔር እንዲታዘዙ ክርስቶስ በእኔ ሆኖ ከፈጸመው በቀር ሌላ ነገር ለመናገር አልደፍርም፤ ይህም የሆነው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በምልክቶችና በተአምራት ነበር። በዚህም ሁኔታ ከአየሩባሌም አስክ አልዋራቅን ዙሪያ ድረስ የክርስቶስን ወንጌል ፈጽሜ ሰብክክለሁ” ሮሜ 15፣ 18-19።

“እኔም በኃይሉ አሠራር በተሰጠኝ በእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ የዚህ ወንጌል አገልጋይ ሆኛለሁ” ኤፌሶን 3፣ 7

“ምክንያቱም ወንጌላችን ወደ እናንተ የመጣው በኃይልና በመንፈስ ቅዱስ በብዙም መረዳት እንጂ በቃል ብቻ አይደለም። ደግሞ ስለ እናንተ ስንል በመካከላችሁ እንዴት እንደኖርን እናንተ ታውቃላችሁ” 1ተሰሎንቄ 1፣5።

ሌሎችን ሲያበረታታ ደግሞ እንዲህ አለ።

“ይሁን እንጂ የጌታ ፈቃድ ቢሆን ፈጥኜ ወደ እናንተ አመጣለሁ፤ ከዚያም እነዚህ ትዕቢተኞች የሚናገሩትን ብቻ ሳይሆን ምን ኃይል እንዳላቸውም ማየት እሻለሁ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት የወራ ጉዳይ ሳይሆን የኃይል ጉዳይ ነው” 1ቆሮንቶስ 4፣ 19-20።

ኃይል ነፃነትን ይገልጻል፤ ኃይል የኃይለኛውን ነጻነት ያረጋግጣል። ነፃነት አያደገ ሲሄድ በዚያው መጠን እኛም ወደ እግዚአብሔር አየቀረብን ነው። ነፃነትን ማሳደጊያ ዋናው ቁልፍ ደግሞ እምነት ነው። ሰው በእምነት አያደገ ሲሄድ መንፈስ ቅዱስ ያንን ሰው በኃይልና በሥልጣን ያሚያስታጥቅበት የነፃነት መድረክ ላይ ያደርሰዋል።

ምዕራፍ አስራ ሁለት

ፈቃድና ፍቅር

1. የበላይ የሆነ ፈቃድ

ችግሩ ይሄ ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አስካሁን ድረስ ያየነው አምነት በፈቃድ ላይ የተመሠረተ መሆኑን በመገመት ነው። የሰው ልጅ ፈቃዱ ምንም እንኳን እንዳንድ ጊዜ ወደ ቀኝ ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ ግራ ቢያዘነብልም በአጠቃላይ ግን ከአግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የሚሰማግ ነው በሚል ግምት ነው አስከዚህ የመጣነው። ግን ከአግዚአብሔር ፈቃድ የማይሰማግ ፈቃድስ? ወይም የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅም ሆነ ለመሰማማት ጥረት የማያደርግ ፈቃድስ? ወይም ጨርሶ የአግዚአብሔር ፈቃድ ግድ የማይሰጠው ወይም የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለመቀበልም ሆነ ለመከተል ብርታቱና ፍላጎቱ የሌለው ፈቃድስ? ችግሩ ይሄ ነው።

ኡብዛኛውን ጊዜ የበላይ የሚለውን ቃል የምንጠቀመው አግዚአብሔርን ለመግለጽ ነው። እንዳንደ ደግሞ ከእኛ በላይ ለሆነ ሥልጣን ለምሳሌ ሕገ መንግሥት፣ ባለ ሥልጣን ወይም የመሥሪያ ቤት አለቃ የበላይ ይባላል። እዚህ ግን ለመጣውና ለሳያችሁ የምፈልገው ለሳብ የእያንዳንዳችንን ፈቃድ የበላይነት ነው። ፈቃዳችን የበላይነት አለው፣ ምክንያቱም አግዚአብሔር እንደገዛን ያቀደው እንደዚያ ነው።

ፈቃዳችን የበላይ ባይሆን ኖሮ አግዚአብሔር በትምህርት፣ በማበረታታት፣ ተስፋ በመስጠት፣ በማስጠንቀቅ በእኛ ላይ ጊዜውን እያጠፋም ነበር። ይህ ሁሉ ፈቃዳችንን ለመማረክ የተደረገ ጥረት ነው። ፈቃዳችን የበላይ ባይሆን ኖሮ አግዚአብሔር እኛን ለመድረስ አይጥርም ነበር፤ በትዕዛዝ ብቻ ሁሉን ያከናውን ነበር፤ እኛም ምርጫ አይኖረንም ነበር።

ለምን ፈቃድ የበላይ ሆነ?

እንደ ታሪክ ከእንግሊዝኛ ተርጉሜ ለቅርብ፦

አንድ የታወቀ አሻንጉሊት ሠራተኛ በአንድ አገር ውስጥ ይኖር ነበር ይባላል። በአሻንጉሊት ሥራ ጥበብ በጣም የረቀቀ ከመሆኑ የተነሳ የሥራው ዝርዝር በጣም የጠራ ስለነበር፤ አሻንጉሊቶቹ በጣም አውን ይመስሉ ነበር። ስለዚህ በየጊዜው ብዙ አሻንጉሊቶችን ስለሚሠራ፤ ከጊዜ ብዛት በምድር ላይ ያሉ የሰው ዘሮችን ሁሉ የሚወክሉ አሻንጉሊቶችን ሰርቶ አጠራቀመ። ከዚያም ቀኖቹን በሙሉ በአነጻጽ ግሩምና ደንቅ አድርጎ በሰራቸው አሻንጉሊቶች በመጫወት ያሳልፍ ነበር። ለብዙ ዘመናት በዚህ ሁኔታ ረክቶና ደስ ብሎት ይኖር ነበር።

ጊዜ እያለፈ ሲሄድ ግን ቀስ በቀስ የሐዘን ስሜት ጥለውን እያጠለበት መምጣት ጀመረ። ይህ ታልቅ ጥበብና አሻንጉሊት ሠራተኛ የሠራው ሥራና በጥበቡም የፈጠራቸው አሻንጉሊቶች ሁሉ ባዶና ከንቱ መሆናቸውን መገንዘብ ጀመረ። ምንም ነገር የሌለባቸው፤ በመስታወት እንደሚታይ ምስል በጣም የራቁ ባዶ መሆናቸውን እየተረዳ መጣ። ሁሉም የራሱ አዕምሮ ውጤቶች ነበሩ፤ ራሱንም ከአሻንጉሊቶቹ ጋር ዘግቶ ጊዜውን ሁሉ የጨረሰው ከእነርሱ ጋር ብቻ ስለነበር፤ ለካ በአለም ውስጥ ብቸኛ ነበር። ጥበቡና ሙያው በጣም የረቀቀ መሆኑ ራሱ ለብቸኝነቱ ዋና ምክንያት መሆኑን ባወቀ ጊዜ ብቸኝነቱ በጣም ጎለበት። ይህ ባዶነት፤ ይህ ብቸኝነት ይህ ግንዛቤ የበለጠ ጥልቅ ሐዘን ውስጥ እንዲዋጥ አደረገው።

በዚህ ሁኔታ ላይ አንዳለ አንድ ቀን ራዕይ አየ። አንድ መልአካዊ ፍጡር የሕይወት ውኃ የሞለበት ጽዋ ይዞ ሊሰጠው መጣና “ከዚህ ውሀ አንድ ጠብታ የነካው ማንኛውም ነገር ሕይወት ያገኛል” አለው። ይህንንም ሲረዳ ሊሆን የሚችለው ነገር በሙሉ ገባውና ስሜቱ ገንፈለ፤ ደስታው በዛ፤ልቡ ድውድው እያለበት በመንቀጥቀጥ ጽዋውን ለመቀበል እጁን ዘረጋ። በዚያ ቅጽበት ግን አንድ ፍርሐት መጣበትና እጁን ሰብሰብ አደረገ። ይህንን ደስታውንና ስሜቱን የሚገታ አዲስ አሳብ ምን እንደሆነ መገመት ትችላላችሁ? ሕይወት እንዲህ በቀላሉ ሊሰጥ ይገባዋል ወይ? የሚለው ጥያቄ መጣበት። ለአሻንጉሊቶቹ ሕይወት ከሰጣቸው ጓደኞቹ ሆነው ለመቅረታቸው ምን ማረጋገጫ አለው? እንዳሁኑ ሊታዘዙትና ሁኑ ያላቸውን ሁሉ የሚሆኑ፤ የሚወዱትና የሚከተሉት ሆነው መቆየታቸውን በምን ያውቃል? ራሳቸውን ችለው ቢሄዱስ? ጓደኞቹ ለመሆን ወይም ለመሆን የምርጫ ነፃነት መስጠቱ አይደለም

አንዴ? ጓደኞቹ ለመሆን ባይመርጡስ? እንዳውም ጠላቶቹ ለመሆን ቢነሱስ? ስለ እርሱ ምንም አይነት አመለካከት ሳይኖራቸው እንዲያው ቢዘጉትስ? የዚህ ሁሉ አሳብ ጥላ በላዩ አጠለበት፤ ትካዜ ገባው፤ እጁን እየሰበሰበ ለራሱ እንዲህ አለ፤ “ይህንን እድል ልጠቀምበት አልችልም”።

የሰው ፈቃድ የበላይ የሆነው እግዚአብሔር ይህንን እድል ስለተጠቀመበት ነው። እግዚአብሔር ይህን ያደረገው ፍቅር ስለሆነ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ባይሆን ኖሮ እኛ ብንወደው ወይም ባንወደው ግድ አይሰጠውም ነበር። ፍቅር ስለሆነ ግን እኛም ወደ እርሱ በፍቅር እንድንመለስ አጥብቆ ይፈልጋል። ያ ሊሆን የሚችለው የአሻንጉሊት ሠራተኛው ከብዙ ጥያቄ በኋላ ቀስ በቀስ እንደተረዳው ነፃነት ሲኖረን ብቻ ነው።

በግድ የሆነ ፍቅር ምን አይነት ፍቅር ነው? ሊያገባሽ የማይፈልግን ሰው አግብተሽ አብረሽው መኖር ትፈልጊያለሽ? አትፈልጊም፤ ደግሞም አይዘልቅም። ተጋብታችሁ ከኃይልና ከመሸነፍ የተነሳ መኖር ብትችሉም፤ ለራሳሽ ሲል ወደሽ አግብቶሽ ብትኖሪ የበለጠ ትርጉም አለው።

ፍቅር ለተዋደዱ ነፃነት መስጠት መቻል አለበት። ፍቅር ነፃ ሲሆን ብቻ ነው በሙሉት ሊሠራ ይሚችለው። እግዚአብሔር አወዳችኋለሁ ብሎ እንደንወደው ቢያስገድድን ኖሮ ያ ፍቅር አይደለም። ሌላ መንፈሳዊ ሰም ይኖረው እንደሆነ አለውቅም፤ ግን ፍቅር አይደለም።

ፍቅር በመጀመሪያ ነፃነት ይሰጥና ከዚያ በኋላ ተወዳጁ መልሶ እንዲወድ ያባብላዋል። እኛም ለእግዚአብሔር መልሰን የምንሰጠው ፍቅር በነፃነት ካልሆነ እውነተኛ ፍቅር ሊሆን አይችልም። በነፃነት ያልሆነ ፍቅር የሚመስል ነገር፤ አክብሮት፤ ፍርሀት፤ ወይም መታዘዝ ሊሆን ይችላል፤ ፍቅር ግን ሊሆን አይችልም። እግዚአብሔርን ላለመውደድ ምርጫው ከሌለኝ ልወደውም ምርጫ የለኝም። ፍቅር ውሳኔ ነው። ስለዚህ እንዲህ ሊያደርግ የሚችለው የሌለውን ፈቃድ ማባበል ነው። ምክንያቱም ፈቃድ የበላይ ነው።

ሴቷ ልጇ ሶፊ የአራት አመት ልጅ በነበረችበት ጊዜ አንድ ቀን እኔና አሷ ብቻ ቤት ውስጥ ነበርን። ገበታ ቤት ያለው ጠረጴዛ ላይ ሆኜ የሆነ ነገር አጽፍ ነበር። ትኩረቴ የምሠራው ሥራ ላይ ስለነበር እርሷ ደግሞ የኔን አሳብ ለመያዝ ትጥር ነበር። “ዳዲ ይህንን አሳየኝ” ስትለኝ “ቆይ የምሠራውን ልጄ እርስ” ብዬ ገፋ አደርጋታለሁ።ከዚያ ጠረጴዛው ላይ ወጥታ የምሠራውን እየነካካች አሳቤን ለማግኘት ብዙ ሞከረች። በኋላ ስታስቸግረኝ ተቆጣሁና “በይ አሁኑኑ ከጠረጴዛው ላይ ቶሎ ውረጂ አለዚያ ትቀጫልሽ” አልኳት። በዚህ ጊዜ ቅጣት ፈራችና ወርዳ ወንበር ላይ እኩርፋ ቁጭ አለች። ትንሽ ቆይታ “በውስጤ ግን አሁንም ጠረጴዛው ላይ ቆሜአልሁ” ብላ አስገረመችኝ። ፈቃዷ በእኔ ውሳኔ አልተሰማም፤ እርሷን አስፈራርቼ ማስቀመጥ ብትልም፤ ፈቃዷን ግን ማሸነፍ አልቻልኩም።

2. መጠን የሌለው ፍቅር

መጠን የሚለው ቃል ለማለት የፈለኩትን ሁሉ የሚገልጽ አይደለም። ግን ተቀራራቢ ሆኖ ያገኘሁት እርሱን ብቻ ነው። ለማለት የምፈልገው ግን ብዙ ቅፅሎችን የሚያጠቃልል አሳብ ነው። “የማይቀር፤ የተረጋገጠ፤ የተወሰነ፤ የተገበረ፤ የማይዳግም፤ የማይቀለበስ፤ የማይለወጥ፤ የማይመልጠው፤ ቀድሞ የሆነ ...” ፍቅሩን ለመግለጽ የሚውሉ ሆኖም አንጀት ያማያርሱ ቃላቶች ናቸው። የእግዚአብሔር ቃልም ይህንን ፍቅር በብዙ መንገድ ያስቀምጠዋል።

“በዘለአለም ፍቅር ወድጀሻለሁ፤ ስለዚህ በቸርነት ሳብሁሽ”
ኢርምያስ 31፡ 3።

“አብ እንደወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሩ ኑሩ”
ዮሐንስ 15፡ 9።

“ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቷልና፤ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል” ሮሜ 5፡ 8።

“ሞት ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ መለዕክትም ቢሆን፤ ግዛትም ቢሆን፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃያላትም ቢሆኑ፤ ክፍታም ቢሆን፤

ዝቅታም ቢሆን፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን፤ በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼዋልአሁ”
ሮሜ 8፡ 38-39።

“እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና በዚህም ፍቅርን አውቀናል” 1
ዮሐንስ 3፡ 16።

የማይወድቅ የማይቋጭ፤ ዘለአለማዊ፤ ሰማያዊ፤ የማይገባን፤ የማይሸነፍ፤ ዋጋው የማይለካ፤ መጠን የሌለው ፍቅር። የእግዚአብሔር ፍቅር “እኔ አልሸነፍም” ይለናል። ይህንንም የሚለው ከኩራትና ከትዕቢት ተነስቶ ሳይሆን ከርሀራሄ ይተነሳ ነው። ፍቅር እንዲህ ይለል “ገለል ስደረግ ልቤ ይስበራል” ፍቅር የሚያስወጣውን አውጥቶ የተፈቃሪውን ደህንነት ይጠብቃል፤ ፍቅር የተፈቃሪውን መባረክ በጣም ስለሚፈልግ በረከቱን የሚዘጉበትን እንቅፋቶች ሁሉ ለማስወገድ ይዋራል። ፍቅር የማይታከተውና የማይመጠነው ለራሱ ብሎ ሳይሆን ለተፈቃሪው ብሎ ነው።

በ 1ቆሮንቶስ 13 የተገለጸው የፍቅር ገለጻ የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚያንፀባርቅ ነው

“ፍቅር ይታገሳል፤ ቸርነትንም ያደርጋል፤ ፍቅር አይቀናም፤ ፍቅር አይመካም፤ አይታበይም የማይገባውን አያደርግም፤ የራሱንም አይፈልግም፤ አይበሳጭም በደልንም አይቆጥርም፤ ከአውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ አመጸ ደስ አይለውም፤ ሁሉን ይታገሳል፤ ሁሉን ያምናል፤ ሁሉን ተስፋ ያደርጋል፤ በሁሉ ይጸናል” ቁጥር 4-7።

የእግዚአብሔር ፍቅር ይህን ይመስላል፤ በዚህም አገላለጽ መሠረት ፍቅሩ ጨዋ ነው፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ፍቅር መጠን የሌለው ነው፤ ይህም ማለት አምቢ ብለን በመሸሽ ልናመልጠው አንችልም፤ ይከተለናል እንጂ። ይህ መጠን የሌለው ፍቅር ለመጠበቅ፤ ለመቆየት አምቢ ያለውን አያባባል፤ እየታገሰ እሺ ለማሰኘት ይጠብቃል፤ ፍቅር ለተፈቃሪው “ከእኔ ጋር መስማማትህ፤ እኔን መቀበልህ አይቀርም፤ እስከዚያው ድረስ ግን ማደግህ ይቀጥላል” ይለዋል።

ፍቅር ኢየሱስ ነው፤ በ1ኛ ቆሮንቶስ 13 ውስጥ ፍቅር በሚለው ቦታ ሁሉ ኢየሱስ የሚለውን እየተካችሁ ብታነቡ አሳቡ የበለጠ ትርጉም ይሰጣችኋል።

ለምሳሌ ያህል አስቲ እንዲህ ብለን አናስብ። ምርጫ በቀረበልን ጊዜ ሁሉ ፍቅር አስር ነጥብ እንድናግኝ ይጠብቅ ይሆናል (እንደ ኦሎምፒክ ጀምናስቲክ ማለት ነው) ። ግን በመጀመሪያ መከራችን ሶስት ነጥብ እናገኝ ይሆናል እንበል።

ፍቅር አሁንም ሌላ አድል ይሰጠንና በሚቀጥለው አድል የባሰውን አንድ ነጥብ እናገኝ ይሆናል። ፍቅር ግን በትዕግስትና በማበረታታት አሁንም ሌላ አድል ይሰጠናል። (በነገራችን ላይ በኦሎምፒክ ጀምናስቲክ የሚሰጠው ሁለት አድል ብቻ ነው) ። ፍቅር ግን አሁንም ሌላ አድል ይሰጠናል። በዚህ ጊዜ ምናልባት ጎብዘን ስድስት እናመጣ ይሆናል፤ ፍቅር ግን አሁንም ማበረታታቱንና አድል መስጠቱን ይቀጥላል። በዚህ ተደጋጋሚ አሳብ ወዴት እየሄድኩ እንደሆነ ሳይገባችሁ አይቀርም።

እግዚአብሔር ሌላ አድል ሊሰጠን አይሰለችም። ወደ እርሱ ተመልሰን እርሱን በመለት አስክንለማመድ ድረስ ደግሞ ደጋግሞ ይሞክረናል። እኛን ወደ እርሱ ለማስጠጋት ያለው ፍላጎት እኛን ከእርሱ ለማራቅ የተነሱ ኃይሎች ካላቸው ውሳኔ ይበልጣል እንጂ አያንሰም። የፈቃዳችንን መተባበር ብቻ ነው የሚጠብቀው። 1 ቆሮንቶስ 13ን እንደገና እናንብብው፤ በዚህ ጊዜ ግን ፍቅር በሚለው ቦታ እግዚአብሔር የሚለውን አያስገባን እናንብብው። እግዚአብሔር ይታገሳል፤ እግዚአብሔር በደልን አይቆጥርም፤ ይህም ማለት ለደረግነው ጥፋት ሁሉ ያስቀመጠው መዝገብ የለም ማለት ነው። እኛ ወደ ደህንነት አስክንመጣ ተስፋ አይቆርጥም።

እግዚአብሔር የሰው ፈቃድ የበላይ እንደሆነ ቢቆጥርም፤ ወደ እርሱ አስኪመለስ ድረስ ፈቃዳችንን ለመማረክ የሚያደርገውን ጥረት አያቋርጥም። ለዚህ ነው በየጊዜው ወደ ውሳኔ እንድንመጣ በተደጋጋሚ ዕድል የሚሰጠን።

ፍቅር ዲሲፕሊን አለበት

ስለ ዲሲፕሊን መነጋገር ያስፈልገናል። ከኛ መካከል ማንኛችን ነን ዲሲፕሊን መደረግ የምንወድ? ብዬ ብጠይቅ ብዙዎቻችን እንገታችንን ከላይ ወደታች ሳይሆን ከጎን ወደጎን ነው የምናነቃንቀው። ነገር ግን ዲሲፕሊን ከሚወደን አባታችን ይመጣል። ምክንያቱም ዲሲፕሊን የፍቅር ባልደረባ ነው።

“እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዟችኋልና የተግላጽን ምክር ታገሱ፤ ለመሆኑ አባት የማይቀጣው ልጅ ማነው? ልጆች ሁሉ በሚቀጡበት ቅጣት ተካፋይ ካልሆናችሁ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም”
ዕብራውያን 12፣ 7-8።

በዲሲፕሊን ውስጥ ቅጣት የማይቀር ነገር ነው፤ ማስታወስ ያለብን ግን የዲሲፕሊን ቅጣት የልጅነት ምልክት ነው። የዲሲፕሊን ቅጣት ለጉዳት የታቀደ ሳይሆን ጉድለትን ለማሳየት፣ ለማነቃነቅና ለማቃናት የሚደረግ ነው። አላማው ይህ ያልሆነ ቅጣት ግን ለጉዳት የታቀደ ስለሚሆን ከእግዚአብሔር አይደለም። ለጠፋነው ጥፋትና ለሠራነው በደል ሁሉ የእግዚአብሔር ቅድስና የሚጠይቀውን ፍርድ እንደና ለዘለአለም ጌታ የሱስ ከፍሎታል። ስለዚህ እግዚአብሔር አሁን እኛን ለመቅጣት ግፊትም ፍላጎትም የለውም። ስለዚህ ፈቃዳችን ከእርሱ ፈቃድ ጋር እንዲሰማ ለማድረግ ሊያነቃነቅና ሊያነቃቃን ይወዳል። የእርሱ ወንድና ሴት ልጆች ሆነን ግንኙነት ለመፍጠር እንድንመርጥ ስለሚፈልግ ነው እንዳንደ ጎነጥ የሚያደርገን፤ በማይመች ሁኔታም ወስጥ የሚተወን።

በይቅርታና በክፍያ (restitution) መካከል ያለውን ልዩነት ግልጽ ማድረግ አለብን። ይቅርታ ጌታ የሱስ በመስቀል ላይ በፈጸመው መስዋዕትነትና ድል ላይ የተመሠረተ የነፃ ስጦታ ነው። በነፃ የምንቀበለውም ነው፤ እኛም ለሌሎች በነፃ መስጠት ያለብን ነው። ክፍያ ግን በሕግ ወይም ፍትህ ላይ የተመሠረተ ለጠፋነው ወይም ለበለሸነው ምትክ የሚሆን ድጎማ ነው። ጸድቅ የሆነው አምላክ ያንን ከእኛ ይጠይቃል። ይቅርታ በኃጢአት ፀፀት ላይ ያተኮረ ሲሆን ክፍያ ግን በውጤቱ ላይ ያተኮራል።

ጌታ የሱስ አንዲህ አለ፡

“የክሰሰህ ባላጋራህ አንዳያስፈርድብህ ዳኛውም ለአሳሪ አሳልፎ አንዳይሰጥህ በወሀኒም አንዳትጣል፤ በመንገድህ ላይ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተሰማማ። እውነት አልሃለሁ ካስፈረደብህ ግን የመጨረሻዋን ሳንቲም አስክትክፍል ድረስ ከዚያ አትወጣም” ማቴዎስ 5፡ 25-26።

ጌታ የሱስ የሚለን ለራሳችን ስንል ከሌሎች ጋር ያለንን ሁኔታ ማስተካከል ይጠቅማል ነው። የቀረብህን ከስ ቶሎ አስተካክል፤ ቅጣት ከበስተኋላ እየጠበቀህ ነው። ማድረግ የሚገባህን ቶሎ አድርገው፤ ምክንያቱም ከዚያ ማምለጥ አይቻልም። ቢያንስ ከርቶሌ ከመውረድ ትድናለህ። ፍርዱን አስከመጨረሻው አትጋፋ፤ የሚጠበቅብህን ማድረግ የማይቀር ነው፤ መደረግ አለበት፤ ከዘለለማዊ ህጎችም ለማምለጥ መሞከር ከንቱ ልፋት ነው። እጅህን ሰጥ፤ እግዚአብሔር አንዲያስገድድህ አታስገድደው።

እግዚአብሔር ያስገድዳል? ጌታ የሱስ የጠቀሰው ወሀኒ የትና ምን አይነት እንደሆነ አለውቅም። ግን የትም ሆነ ምን በዚያ አካባቢ ዝር ላለማለት መጠንቀቅ ያስፈልጋል። ያንን ነው ጌታ የሱስ እያስጠነቀቁን ያለው። መክፈል ያለብህን ለመክፈል አስቲያስገድድህ ድረስ አትጠብቅ።

ሌሎች ባንተ ላይ አለብህ የሚሉህን እዳ ቶሎ አስተካክል። የሚገባው ጊዜ አልፎ ሳይሄድ ነው መስተካከል ያለበት። መደረግ ያለበትን አድርገው። ያንን ለማድረግ ደግሞ ከአሁን የተሻለ ጊዜ የለም፤ እየቆየ ከሄደ እየባሰ ነው የሚሄደው። ለንገ ማሳደር አይጠቅምም፤ ማድረግ አለብህ! ማምለጥ አትችልም። ትንሽ ሲኦል ያለበት ገነት ወይም ትንሽ ገነት ያለበት ሲኦል የለም። የሰይጣን የሆነውን ይህን ወይም ያንን በልባችንም ሆነ በአሳባችን ይዘን መቀመጥ አንችልም። ሰይጣናችን መሄድ አለበት፤ ፀጉሩም ለባውም እንኳን ሳይቀር።

እኔ እንደምገምተው መክፈል ያለበትን ለልከፈለች ነፍስ ፈውስ የላትም፤ መልሱ በመክፈል፤ እንደቃሉ በመኖር፤ ራሱን በመካድ ውስጥ ነው። እግዚአብሔር ልጆቹን ጥሩ፤ ገጹህንና ጽዱ ለማድረግ የወሰነ ነው። ልብ አድርጉ የምንጋገረው ስለ ደህንነት አይደለም፤ ስለ ክርስትና ሕይወት ነው።

መክፈል ያለበት ይከፈላል፤ ያ አይቀርም፤ ለሌሎች ያለብንን ዕዳ ከተቀበልን ቶሎ ማስተካከል ጥሩ ነው። ጌታ ራሱ “ፈጥነህ ተሰማማ” ነው ያለው። የምንጋገረው ከእኛ ስለሚጠበቅብን ነው እንጂ እኛ ከሌሎች ከምንጠብቀው ጋር አይያያዝም። ለመሆኑ እነኚህ አዳዎች ምን ምን ይመስላሉ?

- ያልተጋደለ እውነተኛ ፍርድ
- እኛ ልናገኝ የምንፈልገውን ያህል ፍቅር መስጠት
- መተማመን
- ያልሰጠነውን ወይም የደበቅነውን መገላ፤ ምስጋና መስጠት
- ልንሰጣቸው የምንችለው ግን ያልሰጠናቸው አድሎች
- ልንሰጣቸው የምንችለው ግን ያልሰጠናቸው መብቶች
- የበደለናቸውን በደል መናዘዝ
- ለፈጠርንባቸው ትግር ወይም ለደረሰንባቸው ጉዳት መጸለይ
- ለጥያቄአቸው መልስ መስጠት
- የሰልክ ጥሪአቸውን መመለስ
- መልካም እድልን ከልባችን መመኘት
- በደላቸውን ባይናዘዙም እንኳን ይቅር ማለት
- በእግዚአብሔር አምሳል እንደተፈጠሩ በማወቅ እክብሮት መስጠት

መክፈል የሚገባንን በመክፈል ትዕዛዙን እየጠበቅን

“ይህም የሚሆነው ሁላችንም የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በማወቅ ወደሚገኘው አንድነት በመምጣትና ሙሉ ሰው በመሆን በክርስቶስ ወዳለው ፍጹምነት ደረጃ አስከምንደርስ ነው” ኤፌሶን 4: 13።

በዚህ ዲስፕሊን ውስጥ እንድናልፍ የሚያስችለንን አመለካከት የምናገኘው ከጌታ ነው። እኛም ለሌሎች ፍቅራችንን በመግለጽ፣ በትእዛዕትና በመቀባበል ሌሎችን በሰህተታቸው ከመኮነን ወጥተን መተማመንና ተስፋን መለማመድ መጣር አለብን። ይህ ሁሉ ሐተታ በቀላሉ ሲገለጽ መስጠት መቀበልን ፍጹም ያደርገዋል። የእግዚአብሔርን ፍቅር በሙሉት መቀበል ለመቻል፣ ያልተወሰነ ፍቅር ለሌሎች መስጠት መቻል አለብን። ይህ የእግዚአብሔር ትዕዛዝ ነው። ምንም እንከን ያልተገኘበት ጌታ የሱስ አንኳን እግዚአብሔርን መታዘዝ ነበረበት።

“ሁሉ ነገር ለእርሱና በእርሱ የሚኖር እግዚአብሔር ብዙ ልጆቹን ወደ ክብር ለማምጣት የደነታቸውን መሥራቶች በመክራ ፍጹም ሊያደርገው የተገባ ነው” ዕብራውያን 2:10።

መታዘዝ መረዳትን ይቀድማል የሚለውን አሳብ ለመረዳት ብዙ ጊዜ ነው የወሰደብኝ ምክንያቱም በተፈጥሮ በእዕምሮ የተረዳሁትን ነው ለማድረግ የሚቀላኝ።

በማጣት ወስጥ ትርፍ

ይህ በማጣት ውስጥ የሚገኝ ትርፍ ፕሪንሰፕል ጌታ የሱስ ያስተማረውና ሞዴል ያደረገው ነው። እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ እንድናልፍበት የሚያደርገን ሁኔታዎች ብዙ ያከሰረን ይመስለናል። እርሱ ግን መልካም አምላክ ነው። ለእኛም ያለው አላማ በጎና ያማረ ውጤቱ በረከት የሆነ ነው። ስለዚህ እንድናልፍበት በሚያደርገን ነገር ሁሉ ከጊዜ በኋላ ትርፍ እንዳለው ስለሚያውቅ በሁኔታችን ውስጥ እንድናለፍ ይተወናል። ነገር ግን ሁኔታችን ደግሞ አንዳያጠፋን ይጠብቀናል። በሁኔታችን ውስጥ አልፈን ሰንወጣ ግን ከልምምዳችን የተነሳ በሰለን አደገን ተምረን አውቀን ለራሳችንም ሆነ ለእግዚአብሔር የተሻልን ሰዎች ሆነን ነው። በማጣት ወስጥ የሚገኝ ትርፍ ማለት ይህ ነው።

ምዕራፍ አስራ ሶስት

የመጨረሻ ጥሪ

ኑ! አብረን

ወደ ኃላ መለስ ብዬ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የገለጽኩዎቸውን ብዙ አሳቦች ስመለከት ልቤ የሚመኘውን አንድ ነገር ለካፍላችሁ እወዳለሁ። ልቤ ይህንን የእምነት ልምምድ በየቀኑ እንድትለማመዱት ሊያበረታታችሁ ይወዳል። ያ ብቻ አይደለም የልቤ ምኞት፤ ልቤ ኑ አብረን ይህንን የእምነት ጉዞ እንጓዝ በላቸው ይለኛል ጉዞ። ኑ አብረን የሚለው ከግሪኩ ፓራክሌሲስ (Paraklesis) የመጣ ቃል ሲሆን በእንግሊዝኛ ኢክሶርቴሽን (exhortation) ተብሎ ነው የተተረጎመው። ለማንቃቂያ ወይም ለማበረታቻ የሚውል ቃል ነው። ከባድ ግፊት ወይም አሰልጣኝ ጉትጎታ ወይም ጣትን ቀስሮ በማስፈራራት የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ አይደለም። ኑ አብረን፤ ጨዋነት ያለበት ቃል፤ ስለማዊ ጎብረትን የሚያስተላልፍ አብረን እንሂድ፤ አብረን እናድርግ የሚል የደስታ ግብዣ የሚጋብዝ ነው። ኑ አብረን! የሚል ግብዣ በመጋበዝ ነው ይህን የመጨረሻውን ምዕራፍ መክፈት የምፈልገው።

እኔም ከአንተ ጋር ወይም ከአንቺ ጋር ጎን ለጎን ሆነን በዚህ የእምነት ጎዳና አብረን ብንጓዝ ራሴን እንደ እድለኛ አቆጥረዋለሁ። ይሄ ነው በመጽሐፉ መጨረሻ የማቀርብላችሁ ኢክሶርቴሽን። ብዙ ተጉዞን እዚህ መዝጊያው ላይ ሰንደርስ እስቲ ተመልሼ ወደ መጀመሪያው ገጽ ልሂድና መጽሐፉን የከፈትኩበትን ጥቅስ አብረን እንድናየው ላምጣው።

“የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን?”
(ሉቃስ 18: 8) ።

ወደ ፊት ወደዚያ ቀን በመመልከትና እንዴት ያለ ድንቅ ቀን እንደሚሆን በመገመት መጽሐፉን መዝጋት እፈልጋለሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ የሰው ልጅ የሚመጣበት ያ ቀን መቼ እንደሚሆን ማወቅ እንደማንችል በግልጽ ይናገራል።

“ያን ቀንና ሰዓት ግን ከአብ በስተቀር የሰማይ መለዕክትም ቢሆኑ፤ ወልድም ቢሆን ማንም አያውቅም” (ማቴ. 24፣ 36) ።

ያ ቀን በድንገት የሚሆን፤ ሳይጠበቅ የሚጠባ የሰርጥራይዝ ቀን ነው። ቢሆን ግን እናውቀዋለን። ጌታ የሱስንም ሁለቱንም ስናየው እናውቀዋለን። ይህ የንጉሦች ንጉሥ ዘለዓለማዊና ሉአላዊ መንግሥቱን ይዞ ሲገለጥ ለማንም አጠያያቂ አይሆንም።

ጌታ የሱስን የማየቱ ሰርጥራይዝና ድንጋጤ ሲያልፍልን፤ የደስታውና የፈንጠዝያው እንፋሎት ሲበክንልንና እያንዳንዳችን በግል ከእርሱ ጋር ቆይታ ስናደርግ ምን ይለን ይሆን?

ልጄ ሆይ እስቲ ሕይወትህን እንመልከተው፤ የአለፍክበትንም የእምነት ሕይወት አብረን እንመርምረው።

ልጄ ሆይ በማያቋርጥ እምነት አስካሁን በመጓዝህ (በመጓዝሽ) ምን ያህል ደስ እንደተሰኘሁ ልገልጽልህ (ልገልጽልሽ) አወዳልሁ። እምነትህ ሁሉን ቻይ የሆነውን እግዚአብሔርን አስደስቶታል። በተማርካቸው የእምነት አውነቶች ሁሉ በመመለሰ በእምነት ሕይወትህ ስታድግ ቆይተህል፤ ለኔም እንደሰጠታ የሆነልኝን ብዙ የተጠራቀመ የእምነትህን ታሪክ ደስ ብሎኝ ተቀብዬዋለሁ።

በተለይ ደግሞ የበለጠ የተደሰትኩበት በፈቃድህ ባደረከው ልምምድ ነው። ከተሳሳቱ የእምነት ልምምዶች ነፃ ሆነህ የፈቃድ እምነትን በመለማመድ ህዋሳትህ ሁሉ ደግሞ ከእኔ ጋር በመተባበር ምን ሚና መጫወት እንደነበረባቸው ተረድተህ ስላሳየኸው እርምጃም የበለጠ ተደስቻለሁ።

በነፃነት እምነትህን በተለያዩ ሁኔታዎች ስላሳየህና ስለተለማመድክ፤ ለአንተም የሚጠቅምህን ለየት ያሉ የእምነት ክንውኖች በሕይወትህ ስላሳየህ የእምነትህ ፍሬ ደስ እሰኝቶኛል።

በጣም ያረካኝ ልምምድህ ደግሞ የእምነትህን ጠላቶች ለይተህ አውቀህ ከመንገድህ እንዳያስቱህ ተጠንቅቀህ መጓዝህ ነው። አንተ በእለም ውስጥ እንጂ እለም ባንተ ውስጥ ሆኖ ስላለገኘሁ፤ ከዚህም ውሳኔህ የተነሳ የሚከተሉትን እክሎች ሁሉ አልፈሃል፦

- ባህላዊ የእምነት መሰናክሎችን
- ሰይጣን ያነጣጠረብህን መሳሪያዎችና ያስነሳብህን ውጊያዎች
- የተሳሳቱ መንፈሳዊና ክርስቲያን ነን የሚሉ ትምህርቶችን
- የውሸት አስተሳሰቦችንና ጥርጣሬዎችን
- ብቻዬን ልጓዝ ወይም ለድርገው የሚለውን መጥፎ ግፊት

ለነፍሴ የማያቋርጥ ደስታ የሆነልኝ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ አልፎ አልፎም ቢሆን የሰጠህን የእምነት ስጦታ በድፍረት መለማመድህ ነው።

በእኔ ያለህን ነፃነት መጠበቅህንና ማሳደግህንም በደስታ አስተውያለሁ።

ሕይወትህን ወደኋላ ዞር ብዬ በምመለከትበት ጊዜ የራስህን ፈቃድ ከእኔ ፈቃድ ጋር ለማስታረቅ ያደረከውን ጥረት ሁሉ አይቻልሁ። ይህም ልቤ በጣም ደስ ካሰኛቸው ተግባርህ አንዱ ነው። ምክንያቱም ከዚያ የተነሳ ዛሬ እንዲህ ብዬ ከምጋብዛቸው አንዱ ስለሆንክ ደስ ይለኛል፤

“እናንተ አባቴ የባረካችሁ ኑ! ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ” (ማቴ. 25፣ 34) ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ የእኔን ባህሪያት በርዕዮትህ፤ በቅደም ተከተልህ፤ በሥራህ ውስጥ ሁሉ ማየት ችያልሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ ሌሎች በአንተ እንደተረዱ፤ እንደተፈወሱ፤ ምሪት እንዳገኙ፤ እንደተማሩ፤ በጓደኝነትህም እንደተባረኩ ማየት ችያልሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ ከአንተ አርአያነት የተነሣ ሌሎችም እምነትን ሲለማመዱ፤ ሲበረታቱ ማየት ችያለሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ ማሳበረሰቡና ሀብረተሰቡ በትላቁም በትነሹም ነገር ሲነኩና ሲበረታቱ ማየት ችያለሁ።

አንተ ውስጥ ተመልክቼ እምነትን ሳገኝ፤ የእኔ ቃል ኪዳኖች መፈጸሚያውን፤ የፍትሕ ሰጦታ የሆኑት በረከቶች መሟላታቸውን አይቻለሁ።

አብራ መሆን የምፈልገው አንግዲህ እንኚህን ወይም እንኚህን የሚመስሉ የምሰጋና ቃላት ከጌታ እፍ ልትሰማ ትችላለህ ብዬ ለማበረታታት ነው። ማመን ትችላለህ፤ አንቺም ተግባራዊ እምነት መለማመድ ትችያለሽ። ምክንያቱም እርሱ ሊረዳን ሁልጊዜ በቅርባችን ነው ያለው። እምነትህ/እምነትሽ መሆን እንደሚገባው ካልሆነ፤ እርሱ ሊረዳህ ይወዳል፤ በረዳሽ ደስ ይለዋል፤ ይህንን አመን፤ አግዚአብሔርን አመነው። የዚህ መጽሐፍ ዋናው ቁም ነገር ይህ ነው፤ አግዚአብሔርን የበለጠ እንድናምንው ለማድረግ። ኑ! አብረን በዚህ የእምነት ልምምድ እንሂድ... አግዚአብሔርን እንመነው።

ዋቢ መጻሕፍት

Sources used in this Book

Barcly, William. *The Letters to the Corinthains*. Philadelphia: The Westminister Press, 1975.

Buffett, Peter. *Life is What you make it*. Random House, Inc., New York, 2010.

Carpenter, Humphery. *The Inklings*. Boston: Houghton Mifflin Co., 1979.

Cowman, Mrs. Charles E. *Stream in the Desert Vol. 2*. Grand Rapids: Zondrivan, 1966.

DeArtega, William. *Quenching the Spirit*. Lake Mary, Fla. Creation House, 1992.

Edman V. Raymond. *They Found the Secret*. Grnad Rapids: Zondrivan, 1960.

Flynn, Mike. *The Mustard Seed Book*. Grand Rapids, Choosen Books, 1995.

Floyd, McClung. *Finding Friendship with God*. Ann Arbor, MI. Vine Books, 1992.

Flynn, Mike. *Holy Vulnerability*. Grand Rapids, Choosen Books, 1990.

Graham, Billy. *Just As I Am*. Harper Collins Publishers, New York, 1997.

Grubb, Norman. *Touching the Invisible*. Ft. Washington, Pa: Christian Littrature Crusade, 1978.

Lawrence, Brother. *The Practise of the Presence of God*. White Plains, NY: Peter Pauper Press Inc., 1963.

Lewis, C.S. *Christian Reflections*. Edited by Walter Hooper. Grand Rapids: Eerdmans. 1967.

MacDonald, George. *Life Essential*. Wheaton: Harlord Shaw Publishers. 1974.

MacDonald, George. *Unspoken Sermons* 3 vol. Eureka, CA. Sunrise Books Publishers, 1989.

Meyer, Joyce. *How to Hear From God*. Warner Faith, Time Warner Group. USA, 2003.

Nee, Watchman. *What Shall This Man Do?* Ft. Washington, Pa.: Christian Literature Crusade, 1961.

Phillips, Michael R. *George MacDonald*. Minneapolis: Bethany House Publishers, 1987.

Shelley, L. Bruce. *Church History In Plain Language*. Woed Pulishing. Dallas, 1982.

Tittmann, George F. *What Manner of Love*. New York: Morehouse-Barlow Co. 1959.

Vine, W.E. *An Expository Dictionary of New Testament Words*. Grand Rapids Fleming H. Revell, 1966.

Williams, Charles, *War in Heaven*. Grand Rapids: Eerdmans, 1949.

ሰፍራ ከበደ. *የፈውስ ኪዳን*. Devine Power Evangelical Ministries. Riverside, CA. 2003.

አምነት ቢመዘን

ስለ መጽሐፉ አስተያየት ቢኖርዎት ወይም

መጽሐፉን ለማግኘት በሚከተለው አድራሻ ሊደርሱን ይችላሉ

መንግሥቱ ለማ

3023 Becket St.

Pearland, TX. 77584

(713) 436-3110

mlemma_2000@yahoo.com

መጽሐፍ ቅዱስ ያለ እምነት አግዚአብሔርን ማስደሰት እንዳማይቻል ይነግረናል። ጌታ የሰብ ደግሞ የሚያስፈልገን እምነት ትንሽ ከመሆኗ የተነሳ በሰናፍጭ ቅጥጣት ነው የላካት። ታዲያ ያቺን የምታከል ማመን ስለሚያቅጥን ነው እንዴ “የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆን?” ብሎ ጌታ የጠየቀው። ቸግሩ ፡-

- + እምነት ምን እንደሆነ ለይቶ ማወቁ፤
- + እምነትን እንዴት መለማመድ እንዳለብን መረዳቱ፤
- + ማመን ማንን እንጂ ምንን አለመሆኑን መገንዘብ፤
- + እምነት የሆነውንና ያልሆነውን መገመቱ፤
- + እምነት እምነት የሚሆነው መቼ መሆኑን ማወቁ፤
- + እምነት ስሜት ሳይሆን ውሳኔ መሆኑን መማሩ ላይ ነው።

እምነት ሲመዘን እነኚህን አለመግባባቶች ለማስታረቅ በአግዚአብሔር ቃል ብርሃን እንድናያቸው ታደርጋለች። ተነባቢ በሆነ አቀራረብ ብዙ ታሪካዊና ግላዊ መረጃዎችን በማቅረብ ታስተምራለች። ሉብሱ ጥያቄዎቻችሁ መልስ ታገኙቢታላችሁ።

ዶክተር መንግሥቱ ለማ “እምነት ሲመዘን” ብሎ ያቀረበልንን ስመለከት እግዚአብሔር ለካ የለያንዳንዳችንን እምነት ይመዝናል ማለት ነው? ብዬ ራሴን ጠየቅሁ። ከዚያም የሚቀጥለውን ገጽ ገልበጥ ሳደርግ “ምናብን ለመኮርኮር” የሚል አዲስ ቃልና አርዕስት እየሁና ነቃ ብዬ ልቦናዬን ሰብሰብ አድርጌ ማንበብ ጀመርኩ። የማይታየውን እግዚአብሔርን የፍጡራን ሁሉ ፈጣሪ እርሱ መሆኑን የምንረዳበት አገናኝ እምነት መሆኑን በዝርዝር የእምነት አጃቢዎቹንና ተከታዮቹን ጭምር በከፍተኛ እውቀትና ትጋት ቀምዶ ያቀረበልንን መጽሐፉን አጥንተን መተግበር የእኛ ፋንታ ስለሆነ፤ ለዚህ ድካሙና አገልግሎቱ ዶ/ር መንግሥቱ ለማን እግዚአብሔር አጠየቅ ጨምሮ ይባርከህ እንበለው። ከብር ለጌታ ይሁን

— አቶ አበበ ጎርፌ

ዶክተር መንግሥቱ ለማ በዚህ መጽሐፉ እምነት ምን እንደሆነና እንዳልሆነ በጥልቀትና በስፋት ቁልጭ አድርጎ አሳይቶናል። የእግዚአብሔርን ቃል ከብዙ መጻሕፍት በሰበሰባችሁ ጠቃሚ አሳቦችና ክግል ልምምዱ ጋር አጣጥሞ በአሥራ ስት ምዕራፎች አስልፏቸዋል። ስለሆነም እምነትን ለሚመለከቱ በርካታ ጥያቄዎቻችን አጥጋቢ መልሶችን እናገኝበታለን። “እምነት ሲመዘን” መላልሰን ልናነባቸው የሚገቡን በርካታ ገጾች ስላሉበት፤ ከመጽሐፍ ቅዱሳችን አርቀን የምናስቀምጠው መጽሐፍ አይደለም። እማኛች ሁሉ ሊገራቸውና ሊያነቡት የሚገባ አስፈላጊ ምጽሐፍ ነው።

— አቤሴሎም ሞግስ

ዶክተር መንግሥቱ ለማ የድረ ምረቃ ትምህርታቸውን በዩንቨርሲቲ እና ቴክኒክ ካርናቀቁ በኋላ ከሆድ አምስት አመት በላይ በ Environmental Engineering ኢንጅነሪንግ ትምህርት ሲያገኙ በአዲስ አበባ በመካከለኛው ምሥራቅ በመዘዋወር ሰርተዋል። ጨምረውም ደግሞ በዳላስ የኢትዮጵያውያን ወንጌላዊት ባፕቲስት ቤተክርስቲያንና በሂውስተን የኢትዮጵያውያን ኅብረት ቤተክርስቲያን ውስጥ በመሥራታ አባልነት፤ በቤተክርስቲያን ሽማግሌነት፤ በአስተማሪነት፤ በወንጌል ስብከት እና በተለያዩ የአገልግሎት መስኮች ሁሉ ተሳታፊ ናቸው። በሥነ መለኮት ትምህርታቸውም ከ ትሪኒቲ ሴሚናር በChurch Education ፒ ኤች ዲ ኦፖርተዋል።

የኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች ኅብረት በሰሜን አሜሪካ (ቡተላምዶ የቸከሳ ኮንፍራንስ ተብሎ ለሚጠራው) የአመታዊ ኮንፍራንስ ዲሬክተር በመሆን ለረጅም አመታት አገልግለዋል። አሁን

ደግሞ የሚደረግ ዌስት አብያተ ክርስቲያናት አመታዊ ኮንፍራንስን በተመሳሳይ አላፊነት ይመራሉ። ዶክተር መንግሥቱና ባለቤታቸው ዶክተር ኤልሳቤጥ አበበ ከልጆቻቸው ከቲዮዶር ለማ፤ ከአልክሳንደር ለማና እና ከሶፊያ ለማ ጋር ነዋሪነታቸው በኩውስተን ቴክኒክ አካባቢ ነው።